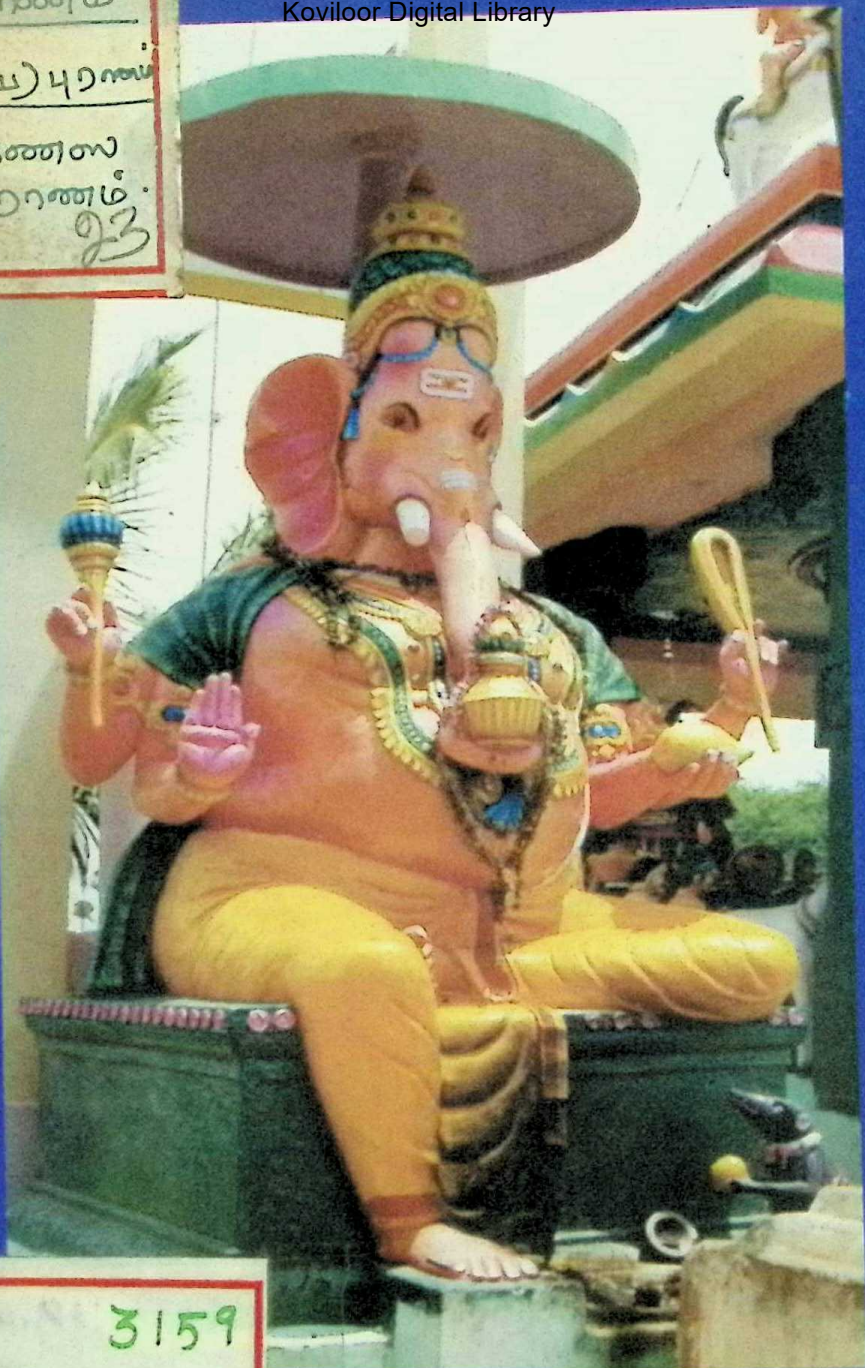

47 நணம்
ய(24) 47 நணம்
கணை
47 நணம்
23

3159

Q2:22

வநாயகபுராணம்

1480

304

விநாயக புராணம்

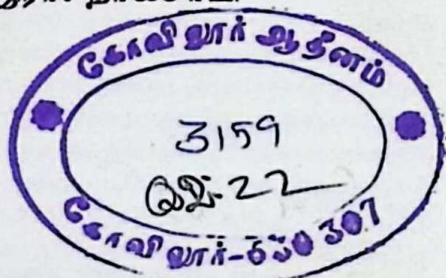
சுருக்கம்

3-2

திருவாவடுதுறை ஆதீனம்
 கச்சியப்ப முனிவர் அவர்கள்
 இயற்றிய நூலை சுருக்கி இயற்றியவர்
 புங்கத்தார். ஆறுமுகமுதலியார்

மறுபதிப்பு பதிப்பாசிரியர்
 டாக்டர் இரா. நாகசாமி

தமிழ் ஆர்ட்ஸ் அகெடமி
 சென்னை
 2002

விநாயக புராணசாரம்

புங்கத்தூர் ஆறுமுக முதலியார்

முதற்பதிப்பு : ஈஸ்வரவருடம் - 1877

மறுபதிப்பு : 10.9.2002

பிள்ளையார் சதுர்த்தி வெளியீடு

பதிப்பாசிரியர்

கலைமாமணி டாக்டர் இரா. நாகசாமி

தமிழ் ஆர்ட்ஸ் அகெடமி

11, 22வது குறுக்குத் தெரு,

பெசன்ட் நகர், சென்னை-600 090.

Ph : 4916005 Email : nagasamy@xlweb.com

விலை : 40.00 ரூபாய்

அச்சிட்டோர் :

தமிழ் நிலம்,

33, வெங்கடநாராயணன் சாலை,

நந்தனம், சென்னை-35.

தொ.பே : 4337368.

Email : skmkanci@md3.vsnl.net.in

Phone (04112) 22115

Fax : (04112) 24305

Sri Chandramouleeswaraya Namaha

Sri Sankara Bhagavadpadacharya Paramparagatha :

His Holiness Sri Kanchi Kamokoti Peetadhipathi

Jagadguru Sri Sankaracharya Swamigal

SRIMATHAM SAMSTHANAM

No. 1, Salai Street, Kancheepuram - 631 502.

श्रीकान्तो मातुलो यस्य जननी सर्वमङ्गला

जनकः शङ्करो देवः तम् वन्दे कुञ्जराननम्

நமது அத்யந்த ப்ரியசிஷ்யரும் கலைமாமணி வித்யாவாசஸ்பதியுமான டாக்டர் R. நாகஸ்வாமி அய்யர் வினாயகர் வழிபாட்டைக் குறித்து இந்த நூலை மறுமதிப்பாக கொண்டு வந்திருக்கிறார். ஸம்ஸ்கிருதத்தில் உள்ள பார்வ வுராணத்தைத் தமிழில் செய்யுள் வடிவில் கச்சியப்ப முனிவர் இயற்றி உள்ளார். அதில் உள்ள சரித்திரங்களைச் சுருக்கமாக உரைநடையில் படங்களுடன் 100 ஆண்டுகளுக்கும் முன்பு புங்கத்தார் ஆறுமுக முதலியார் வெளியிட்டுள்ளார். இன்னாலில் விநாயகர் பெருமைகளை விளக்கும் அரிய படங்கள் உள்ளன. கோயில்களில் பிள்ளையார் படங்களை வரைவதற்கும் சிலைகளை வடிப்பதற்கும் இவை மிகவும் பயன்படும். பண்டைய நூல்களை பாதுகாப்பதற்கும் இது ஒரு நல்ல முயற்சியாகும்.

தேவதைகளுக்குள் மிக எளிய கலபமாக ஆராதிக்கப்படும் கடவுள் முதற்கடவுளான விநாயகர் ஆவார். இவரை பூஜிக்க பெரிய இராஜ கோபுரம் மண்டபங்கள் தேவை இல்லை. மரத்தடியிலும் குளக்கரையிலும் ப்ரதிஷ்டை செய்யலாம். இவரை மஞ்சள் மண் இலைகளால் செய்து பாலர் முதல் முதியோர் வரை யாரும் எப்பொழுதும் வழிபடலாம். இவரை பூஜிக்க அருகம் புல்லும் எருக்கம் புஷ்பமும் நாகப்பழமும் போதுமானது. இப்படிப்பட்ட பெருமைவாய்ந்த - எல்லா இடையூறுகளையும் போக்க சக்தி உள்ள விநாயக பெருமானை இந்நூலின் உதவியால் மக்கள் அனைவரும் பூஜித்து நற்ப்பலனை அடையவும் பதிப்பாசிரியரும் இம்மாதிரியான அநேக நூல்களை வெளியிட்டு மக்களுக்கு சேவை செய்யவும் விநாயகர் அருளால் உலகமனைத்தும் ஸகலமங்களங் களையும் அடைந்து பரமசேஷமமாக வாழ வேண்டும் என்று ஆசிர்வதிக்கிறோம்.

நாராயணஸ்ம்ருதி:

விநாயக புராணம் (கருக்கம்)

நாடுதோறும் நகரத்தோறும், ஊர்தோறும், பட்டி தொட்டிதோறும் ஆற்றாக்கரை தோறும் வழிகள் தோறும் வீற்றிருந்து, பாலர் முதல் முதியோர்வரை தாமே தொட்டு வணங்கும் அன்புத் தெய்வப்பிள்ளை, பிள்ளையார். அவரையே முழுமுதற்கடவுளாக, தேவாதிதேவராக, ஒங்காரத்தின் உட்பொருளாகக் கொண்டு வணங்கும் மரபைக் காணாபத்யம் என்பர். பிள்ளையாரைப் பற்றிய தத்துவங்களைக் கதையாக கூறுவது வடமொழியில் விநாயகப் புராணம் என்றும் பார்க்கவ புராணம். அதை அற்புதமான தமிழ்ச் செய்யுளாக வடித்தவர் திருவாவடுதுறை ஆத்ம கச்சியப்ப முனிவர் அவர்கள். அதுமிகவும் விரிவான இலக்கியம். அதிலுள்ள கதைகளை மட்டும் கருக்கி எளிமையாக எழுதியவர் புங்கத்தூர் ஆறுமுகமுதலியார் அவர்கள். 1877ம் ஆண்டு ஈஸ்வர வருடம் இவரது நூல், முதல்பதிப்பாக அச்சில் வந்தது. கணபதியைப் பற்றி பலபடங்கள் இந்நூலில் இடம் பெற்றுள்ளன. எங்கும் காணக் கிடைக்காத பல அரிய உருவங்கள் எழிலாக வரையப்பட்டவை இந் நூலில் உள்ளது சிறப்பாகும்.

மயில் மீது ஓயிலாகச் செல்லும் மகாகணபதி, முக்குந்துக்குக் கடிவாளம் இட்டு இழுக்கும் இஷ்டசித்தி கணபதி, துட்டரை துதிக்கையால் தூக்கி எரியும் தும்பிக்கை கணபதி, அன்பருக்கு அருள்புரிய விரைந்து வரும் நம்பிகணபதி என எழிலார்ந்த உருவங்கள் உள்ளன. கோயில்களில் படங்கள் வரைவோர்க்கும் சிற்பங்கள் செய்ய விழை வோர்க்கும் பெரிதும் பயன்படும் அரிய நூல் இது. 125 ஆண்டுகட்கு முன்னர் வரையப்பட்டவை.

இதுபோன்று பத்துறை நூல்களும் அக்காலத்தே அச்சாகியுள்ளன. சமயம், இலக்கியம், இலக்கணம், இசை, நாட்டியம், மருத்துவம், எனப் பல பிரிவுகளிலும் உள்ள தமிழ்நூல்களைத் தேர்ந்தெடுத்து மறு பதிப்பாக அச்சில் கொண்டுவர, காஞ்சி காமகோடி பீடாதிபதி ஐகத்குரு ஸ்ரீ ஜயேந்திர சரஸ்வதி கவாமிகள் அவர்களிடத்தில் விண்ணப்பித்தேன். இது நல்ல பணி. இவற்றில் தேர்ந்தெடுத்த நூல்களை நாமே அச்சிட்டு வெளிவரவும் செய்கிறோம் என்று அருள் பாலித்து ஸ்ரீ முகமும் நல்கியுள்ளார்கள். அவர்களது திருவடிமலர்களில் வணங்குகிறேன். ஸ்ரீ சங்கர விஜயேந்திர சரஸ்வதி கவாமிகள் இன்றைய மரபிலே இன்னெட் னெட்டில் வெளியிட ஆவன செய்கிறோம் என்று அன்புடன் இசைந்துள்ளார்கள். அவர்களுக்கும் வணக்கங்களை உரித்தாக்குகிறேன். தினமலர் ஆசிரியர் அறிஞர் இரா. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் இப்பணியை முனைந்து செய்யுங்கள். என்னால் ஆன உதவிகள் எல்லாம் செய்கிறேன் என ஊக்குவித்தார்கள். அவர்களுக்கும் மனமார்ந்த நன்றியை உரித்தாக்குகிறேன்.

விநாயகப் புராணத்துடன் தொடங்கும் இப்பணி தொடர்ந்து மலர தும்பி முகன் திருவடியை துதித்து வேண்டுகிறேன்.

உ

விநாயகமான்மியஸாரம்.

இஃது

திருவாவடுதறையாநீனம்

கச்சியப்பசுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

விநாயகமான்மியபுராணத்தை

அக்கடவுள்

பக்தசபையார்களும்

ஆலய அர்ச்சகர்களும்

கேட்டுக்கொண்டபடி

சுருக்கமாக

புங்கத் தூர். ஆறுமுகமுதலியாரால்

செய்யுளும் - உனாவாசகமுமாக

இயற்றப்பட்டு

துவாதசலீலாமூர்த்தப்படங்களுடன்

பிரசிடென்சி-காலிங்-ஆக்டிவ்-புரோபைஸ்

பூ. அரங்கநாதமுதலியார். M. A.

அவர்கள் முயற்சியால்

சென்னை,

மிமோரியல் அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

ஈசுரஸ்-ஐப்பசியர்

Registered Copyright.

புரசை அஷ்டாவதானம்,

சபாபதிமுதலியாரவர்களியற்றியது.

நேரிசையாசிரியப்பா.

பூமசேரோருகப் பொலந்தாதுபடிந்	த
காமருவனையங் காறெறுங்களுலுத்	ல்
உள்ளனகொடுக்கும் வள்ளியோர்பொரு	வ
ஒடிவற்றிவந்த வடிவாளிகள் ப	ல
சிறுகாற்பெருந்தேர் மறவோற்களித்தன	ம்
கயலிலச்சினைபு மயர்வறக்காட்டின	ம்
இவைகளுமமையா வென்னவோர்ந்	து
தவலறமுயன்று தருகுநோய்ப்ப	ப்
பைம்பொனாடகத்தால் வம்புறவுளுற்றி	ய
பொற்காகளம்பல புரிந்துதவல்கடுக்கு	ம்
அற்காவளஞ்சா லலந்தைருழ்ந்	த
தெண்டகுபுகழ்சான் நிலங்குமேதையர்வா	ழ்
தொண்டைநன்னாட்டுத் துளுவவேளாள	ன்
காளளாம்பூந்துனர் வானளாம்பொதும்ப	ர்
பொன்னெயில்பொதிந்த நன்னர்சால்கரும்ப்டா	ம்
புகரநகிசர்க்கும் தகைமையினோங்கி	ய
புங்கத்தூரிடை தங்கும்வாழ்க்கைய	ன்
பன்னருமுத்தமிழ் நன்னயமுணர்ந்தோர்	க்
காராவன்யினன் வீராசாமிவே	ள்
அருந்தவப்பேற்றால் வரும்புத்திரனென	ச்
சங்கக்குடங்கைச் சனூர்த்தனன்மருக	ன்
வனாயுரங்கிழித்த பொருவடிவேலோ	ன்
மான்மகளிருவர் தாமகிழொருவ	ன்
சேவடிபணியுநர்க் காவலிற்கலா	ப
மேற்கொண்டனுங்கி நார்பெருவளனு	ம்
நல்குபராபபா புல்குமோர்ப்பங்கின	ன்
உம்பர்ப்புரப்பான் செம்பொற்கம	ல
நிலப்பைஞ்சுனைப் பாலுற்றிடவரு	ள்
ஒருதனிமுதல்வன் திருவடித்தாமனா	ப்
பொற்பூவினையை முக்காலத்தினு	ம்
பூசித்தேத்தும் பொருளுளம்ஒரு	வா
நேசத்திருப்பணி நிலைவழாவிரத	ன்
புண்ணியப்பைங்கூழ் நன்னுபுதழைப்	ப
வந்திடுபல்கலை முந்துஅபரிணித	ப்
பெருமைநீடிய திருமனத்தறிஞ	ர்
பவக்கடல்கடக்கும் பஃறியாமியவொ	ன
உவப்புறப்பழிச்சம் உண்மைகூர்பத்தி	மை
ஆறுமுகனெனும் அரும்பெயர்புனைந்தோ	ன்
வீறுசேர்புலமைப்பேறுசீரியவல	ன்

[௨]

மிக்குளபெரியர் பொற்பதந்துணைகொளி இ	ச்
சின்னாட்பல்பிணிச் சிற்றறிவுயிர்க	ள்
தெற்றெனவுணர்ந்து குற்றமில்லகதிபெற	ப்
பன்னாளுநுற்றிய முன்னாட்டவநிக	ர்
விநாயகமான்மியமெனா உங்காவியத்தை	ச்
சில்பெருங்கவியான் மல்குறத்தொகுத்	து
விநாயகமான்மிய சாரமென்றினி	தா
யொருபெயர் நிறுவியுதவின	ன்
மருவுதன்பெருந்தவ வாய்மைநிற	வே,

இஃது

விஜயநகரம் மஹாராஜா அவர்களது

திருவலிக்கேணி - பாடசாலை

தலைமை உபாத்தியாயர்

பு-சந்திரசேகரமுதலியாரவர்களியற்றியது.

நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா.

மதிமலிபுரிசடை வானவர்பெருமா	ன்
இதயமலரணை யிருந்தொளிர்பெருந்த	கை
பிரணவக்கன்று பெருங்கதைப்பிரு	கு
தருநெறிகோகழித் தமிழ்க்கச்சியப்	ப
சைறக்கிளந்த மாசறுதமி	ழை
வல்லுநரல்லார் மாண்டகநாடொ	று
மொல்வழிநாடிய வுரைத்தருளென்	ன
சுரம்பொருமென்னெஞ் சரந்தைநீத்துலா	அ
மொருநளிற்றிருசர னுவந்தனர்கேட்	ப
கலைவளர்சென்னை நிலைவளர்கருணை	ப்
பிரசன்னநாயக னியல்சந்தியி	ல்
விநாயகமான்மிய விழுத்தகுசார	ப்
பெயர்நிறீஇயுரைத்தனன் விருத்தம்வாசகமா	ச்
சுருக்குபுகலிழ வேழுடனென்றி	லா
நூற்றோடுநீந்த வைம்பதிற்பியர்ண்	டி
னருமுனியாவீ னொருயாறுநீத்	த
திருமலிதொண்டநாட் டிருமைசேர்வன	வ
னற்றுணைதெரிந்த நற்குடிநாற்ப	த்
தெண்ணாயிரவரியன் மரபிசை	இ
வரநதிபயந்த மறுவில்வேளாண்கு	டி
பொழில்வயல்வளன்மிகு புங்கத்தூர்வா	ழ்
காமனோர்வீரசாமி வரசுத	ன்
வீறுந்தணிகை விமலர்ப்பதந்து	தி
ஆறுமுகப்பெய ரருநதவத்தோ	னே.

[illegible]

வினாத்தொடர்புடன் துணைக்களையக்கமினிபொறிக்குவினக்கால்கி
கனத்தகருமதுட்டிமிரிபாருனத்திதமாப்கனேசனெந்த
இனத்தனகிரேருகுஞ்சொல்கரியபுதூலியிருபானிந்தி
கவினத்தல்கும்புரந்தருஞ்சித்திபுத்திதேயிபர்த்தானகத்துச்செர்ப்பாம்.

பித்திரகத்தவநிவொளியபூரணசுந்தமாயருளலிங்கு
 விஞ்ஞெதவகையலொன்டமன்டொழிப்பாற்படுத்தியொருவித்தாய்மேலார்
 தருநிச்சகவலியாலேபசுபதியாய்மமயப்பன்ளுனேயாதி
 மகுதியொன்டவளவாதாட்காருளியப்பெருந்தகையைவழுத்திலாழ்வார்.

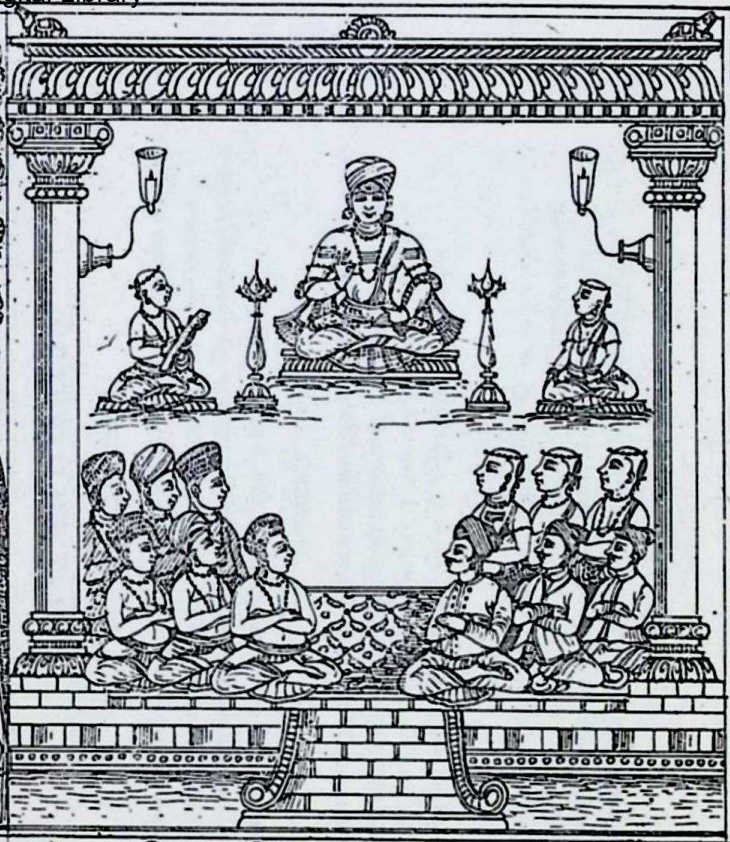
உலகமெங்குஞ்செனவியாயின்தருளியவற்று
 ஞாயித்திரட்டோர்பரிபாகத்திருச்செவ்வியாகிப்
 பாவநாம்புரித்தபசுபதியினெருவாம
 பாசுத்தமகதமும்பனித்தருமெனச்செவ்வி
 நிலவநிலபெயராதயோகியர்த்தமயோக
 கிட்டாறுபூதிபதாய்க்கிமொமொதிக்
 கவிசுதேதித்திடலின்துமமகவியுசான
 மொமென்கென்குமிடையலர்த்ததின்கமழமாதோ.

[illegible]

தொண்டர் சூழாங்கெயிற் பச்சு குறிமுதற் றெவெனொகாத்திப் பச்சிர்சா
லெட்டி யார்திருச்செயிற் புதுமுதற் செந்தமிழ்ப்பதிவெழுதத் தவுத்
தொண்டெழுந்தாதிபுரா ளாடா ளாருளங்குமுதற்
தெட்டமந்திற் றெட்டி னென் தம்வாதலாடின பதங்குத் தன் லெப்பாம்.

பிருகு மகா முனிஷா.
தமதாச்சிரமத்தில் வந்தபிந்த சோமகாந்தராஜனுக்கு
காஞ்சபந்தியமகந்வங்குறல்.

திருவாவடுதுறை . கச்சியப்பசுவாமிகள்.
சென்னை பிரசன்னவிராயவர் சன்னிதியில் மொழிபெயர்த்த பத்திய
ருபகமையத்தாபிபுத்தின விநாயகமான்மியபுராணத்தையாரங்கேற்றல்.

தாலாசிரியர்கள் வணக்கம்.

குதிரைவிடத்தினர்ந்தவயனாற்றேர்வியாதமுனிவன்பிஞேடு
மோதனாபத்தியமான்மியமுலகோருய்வாரியத்தனாத்த
மாதவபார்க்கவர்மலமலாடியுமற்றதைவண்டமிழாற்சொன்ன
திதிராவடுதறையெங்கச்சியப்பமுனிபதமுஞ்சென்னிசேர்ப்பாம்.

தாற்பயன்.

உலகினருத்தவத்தாலும்பல்விரதத்தாலுடையதுள்ளனொத்த
நலனடையப்பெறவதெவனோமேயின்பமொலாநாடினோர்க்கப்
பலனெனினித்தற்குமன்செய்யெனினித்தருநிபனவர்க்கோது
மலகிப்புத்தியிராயமொன்மியத்தினோர்செய்யுனினிறையத்தானே.

அவைவயடக்கம்.

பொருவில்விராயகர்க்கெத்கேள்வியினுள்முவர்க்கதிப்புக்கொன்னப்
பெருமொழிகேட்டுயப்போருமாசவினார்க்கெத்கிப்பேசினேனான்
சொரிதருபு: நொடுமயகிப்போலுதனாலொடுதொருமித்தாலும்
அருளுடையபெரியர்கொள்வர்க்குதனோக்கிப்பிறையென்னுதாக்கமொர்க்கே.

பொதுப்பாயிரம்.

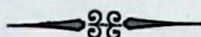
ஒருகைப்பவையிடத்தபதேசமுதமயர்க்கார்த்தனர்க்குபாரில்
வருவேதவியாதமுனிவரன்பாற்றேர்க்கெனமொன்மியத்தெமேனாட்
பிருகுமுனிபுப்பராணங்கனாதுமன்அனொன்றும்பெருமைசான்ற
விருமைபெறவாரியத்தித்தற்பெயரார்பார்க்கவெனன்றிகைத்தாமாதோ.
செற்றனர்க்கம்பகமுருக்கியுலகொன்வருகாரினிச்செறிநோய்க்கஞ்சி
புற்றமன்னனாஞ்செய்யொத்தனாக்குமுற்காலத்தனாத்தவண்ணம்
நற்றவபுக்கவனாருதவியசொன்னியநனாத்தயோர்க்குச்
சொற்றபெருக்கைததவியெம்மனோரினிடபெறத்தொகுத்துச்சூழ்த்து.

செத்திருவாயடுதறையாருக்கைவகித்தாந்தத்தெனினுள்ளான
பூத்தியன்பங்கைக்கேட்டுவோர்புணையான்கச்சியப்போதனெந்த
ஆத்திசெத்தியிதினின்றெண்ணாற்றொப்படலத்தினகையிருத்தயாப்பில்
யாத்தவிராயமொன்மியப்பெயரினினித்தனாருகித்தருனே.

பொன்னாட்டுள்ளவர்க்கேமொல்வழங்கமுதமொருபயனென்பொருத்தத்தத்த
தெர்க்காட்டுள்ளவர்க்கேமெப்பயனொருக்கைத்தெதன்பரிக்கு
முன்னாட்டகென்சொமொத்தியுள் கேள்வியினுள்முத்தராக்கு
நன்னாட்டப்பார்க்கவெப்போருதமதநாருமுயாச்சியம்மா.

மன்னசொதிக்கென்தாய்ப்பாலம்மடவார்க்கும்வாய்ப்பநாடி
கனிகுக்கிப்பலமதபத்திரண்டாக்கியுஞ்செறிநாடொன்றற்கோர்
தனிகுத்தமெனவுகாத்தென்றினகோர்த்தப்பராயனிக்கத்தக்கவையாது
வியவரும்பொருளென்னவடிவமயவடிவிறுஞ்செய்வண்ணம்போன்றே.

மங்களம்.

வாசதாமாய	மங்களம்.	மதிசோக்யாய	மங்களம்.
மஹிவோண்யாய	மங்களம்.	மர்த்யகாயாய	மங்களம்.
பாசங்குசாய	மங்களம்.	பஞ்சகிர்த்யாய	மங்களம்.
பரமமித்ராய	மங்களம்.	பாலசந்த்ராய	மங்களம்.
ஈசபுத்ராய	மங்களம்.	இந்த்ராஸ்ரியாய	மங்களம்.
இபவக்திராய	மங்களம்.	ஏகதந்தாய	மங்களம்.
தேசநுபாய	மங்களம்.	திவ்யஹஸ்த்ராய	மங்களம்.
தேவதாதாய	மங்களம்.	ஸ்ரீகணேசாய	மங்களம்.
சண்டசண்டாய	மங்களம்.	சமுத்ரமதனாய	மங்களம்.
சர்ப்பஹாராய	மங்களம்.	சந்தோமயாய	மங்களம்.
கண்டப்ரியாய	மங்களம்.	களபானாய	மங்களம்.
கமண்டலதராய	மங்களம்.	ஸ்கந்தாக்ரஜாய	மங்களம்.
தண்டதராய	மங்களம்.	ஸ்தாணுப்ரயாய	மங்களம்.
சர்வதன்யாய	மங்களம்.	சதுர்த்தசேந்த்ரயாய	மங்களம்.
டிண்டிமப்ரியாய	மங்களம்.	சேஷமகராய	மங்களம்.
சிருஷ்டி.லிங்காய	மங்களம்.	ஸ்ரீகணேசாய	மங்களம்.
கத்யபத்யாய	மங்களம்.	கௌரிபுத்ராய	மங்களம்.
கம்புகண்டாய	மங்களம்.	கஸ்யபந்தாய	மங்களம்.
அஸ்தநேத்ராய	மங்களம்.	அப்ரமேயாய	மங்களம்.
அமுதமந்த்ராய	மங்களம்.	அமிதபானாய	மங்களம்.
புத்திப்ராணேச	மங்களம்.	பூஷரஸ்தாய	மங்களம்.
புண்யஸ்லோகாய	மங்களம்.	பூதபௌயாய	மங்களம்.
லித்திகாந்தாய	மங்களம்.	ஜேஷ்டராஜாய	மங்களம்.
தேவதேவாய	மங்களம்.	ஸ்ரீகணேசாய	மங்களம்.
நாதப்ரியாய	மங்களம்.	நதினதபுஜாய	மங்களம்.
நவிலமுஷிகாய	மங்களம்.	நத்ப்ரமோதாய	மங்களம்.
பிதாம்பராய	மங்களம்.	பின்னதந்தாய	மங்களம்.
ப்ரம்மதீசாய	மங்களம்.	ப்ரகபாங்கதாய	மங்களம்.
விதசோகாய	மங்களம்.	விக்னராஜாய	மங்களம்.
வீரவிராய	மங்களம்.	விஸ்வேஸ்வராய	மங்களம்.
சீதகந்தாய	மங்களம்.	சேஷத்ராதிபாய	மங்களம்.
சிவவாத்மஜாய	மங்களம்.	ஸ்ரீகணேசாய	மங்களம்.
தரணிதராய	மங்களம்.	சர்வதேவாய	மங்களம்.
சந்த்ரஞ்ஜாய	மங்களம்.	தராகாந்தாய	மங்களம்.
கருணஸ்ரயாய	மங்களம்.	காலசக்ராய	மங்களம்.
கர்மகர்த்தாய	மங்களம்.	கணநாயகாய	மங்களம்.
வருணப்ரியாய	மங்களம்.	வாணிநாவாய	மங்களம்.
வக்ரதுண்டாய	மங்களம்.	வாக்ஸ்வராய	மங்களம்.
திரிதோத்பலாய	மங்களம்.	திர்க்கதுண்டாய	மங்களம்.
கூழிப்ரப்ரசாத	மங்களம்.	ஸ்ரீகணேசாய	மங்களம்.

கவி முகம் .

சித்தடி-வஞ்சிவிருத்தம்.

அநிகையுமகத வஞ்சவு ...	...	*
சித்ததி விபரூக தெளிகவி ...	...	*
முதலிடை வகைவித்த முகமா ...	...	*
விதபிரத பதமென விசைளியே ...	...	*

இதன்பொருள்.

அநிகையி—(சர்வாண்மான்னிடத்த மாமுதலாகுண்வ வண்மைமயால்)
உமைசெ—உமாதேவியார் புத்திரனே. [அற்புதப்படவிருக்கும்
உகித—மெளன.

பத-பிரத—பொருளை (யடிபார்க்கு) வழங்குபவனே.

அநிகையி—செஞ்செந்தனம் (அநிகையி)

இபரூக—கூறானவரூத்தியே.

அதி—(பிரபந்தமுதற்கண்டத்திலுபாதித்தபந்தர்க்கு-இஷ்டகாமியார்த்
தன்னைவனுக்கிரசித்ததர-ஆவனாய்ப்பலராயும்) அநிகையிக்கும்சரித்
தேவியையி—(அவததியுருபமொன)கவித்தறைபாய். [நிரங்கன்.
தெளி—தெளிவிக்கும்.

இதவிதெம்—இதனான்சர்பத்தொன்பதறையினும்பதித்தவொன்

வொ ரகூறங்னொன்.

முதலிடைவகைவென—சுருவாய்முதிவசொன்சொனனப்பட்டு.

இகையி—(முத்தகெச்செய்யுட்களாவென தகையிவிதறமையப்)

பொருத்தியருகும்.

ச—சந்தரகை.

அகர உகரங்கொண்டி பாட்டுகடத் தலைவனுக் காலியாய் பிரணவமென
விருகிரொத்தமையாரித் தொடங்கப்பெற்ற விச்செய்யுள், முத்தரகுபமாப்
தனத்தலிவினும்-மற்றதலே தலித்தனி ஓகாகாமரையோங்காரவட்டத்தினுமாத
வமாப்பெற்றமையால் - அது கோட்பாட்டானே - விட்டவாகுபெயராய் சத்தி
வெமெனயுமுபச் சிறப்புத்தலிவி பெற்றமையதெனிக.

தாத்தற - தான்முதலானபொற் - கவித்தற - கவிமுதலெனப்பெற்றும்.

உ

சுபமஸ்து.

கணபதிதுணை.

விநாயகமான்மயஸாரம்.

உபாசனாகாண்டம்.

காப்பு.

கற்பகமாய்வேண்டுதொண்டர்க்கருள்சரக்குமுபாசனாகாண்டந்தன்னைச்
சொற்பொருளாய்ந்தெத்தோதநெஞ்சினும்வாக்கினுநாளுந்துணையாநிற்கு
மற்புதமாமுகவேகதந்தபிரசன்னவிநாயகனமெங்கோன்
பொற்பதமோர்பாலனுக்குமுன்னின்றமுறைவெளிசெய்பொலிவிற்குணே.

கணபதிதுணை.

முதலாவது

சோமகாந்தன்முத்திபெற்றது.

ஆசிரியவிருத்தம்.

அமுதர்விழைதருதேவநகர்சோமகாந்தனெனுமரசன்ரெஸ்வினையினடர்நோய்
காற்றிலனாய்நகரொரித்தேவிபொடுசெல்கானத்தடுக்கப்பிருகுவின் [க்
சமுகமவர்க்கநீர்நுவத்தொடர்ந்அமுன்சார்பிரமசாயையொருவத்
தசைமிகும்பிருநாமத்தட்புனல்படிந்தளவிறந்நன்தொழுநோய்
விமலவம்மாதவனுணர்த்துங்கனாபத்யமெய்ச்சரிதம்விமரிசித்து
மேதருங்குருபாதபூசையுஞ்ஞாநான்மேவுதெய்வதயானமேற்
றமர்மைந்தனகரத்தர்மந்திரர்கடமுவவத்தனிவிநாயகர்தம்பதஞ்
சார்ந்துசாரூபமவ்வேந்தமற்றையர்கன்சாமிபமும்பெற்றனரரோ.

இதன் சரித்திர சங்கிரகம்.

சௌராஷ்டிர நாட்டைச்சார்ந்த தேவநகரமெனும் பட்
டணத்தில் சோமகாந்தனென்னும் இராஜன் சுதன்மை யென்னு
மனைவியுடன்கூடி ஏமகண்டனென்னும் பிள்ளையைப்பெற்று ஆர
சான்வெரும்போது பூர்வவினையாற் சம்பவித்த தொழுநோய்க்

காற்றுவதவனுய்த் தனதுகுமாரனுக்குப் பட்டந்தரித்துவிட்டு தக்
 கபெரியோர்களா லந்தோய் தவிர்த்து சுகிக்கலாமெனு மாவ
 லான் மனைவியோடுத் தன்னிரண்டு மந்திரிகளோடும் வனத்திற்
 சென்று பிருகுமுனிவராச்சிரமத்தண்டையிற் றங்கிரிநீர்கையி லம்
 முனிவர் குமாரனான சிவநனென்பவனு லவர் முன்விடப்பெற்று
 அவரைக் கண்டுவணங்கின சமயத்தில் அம்முனிவ ரவ்வரசனை
 கோங்கி நீ முற்பிறப்பில் விந்தகிரிக்கடுத்த கொல்லநகரத்திற்சித்து
 குபனென்னும் வைசியனுக்கும் கலோசனை யென்பவனுக்கும்
 காமத்தனென்னும் பெயருடன்பிறந்து குடும்பினி பென்பவனை
 மணந்து ஏழுபிள்ளைகளையும் ஐந்து பெண்களையும் பெற்றுவாழ்
 கையில் தாய்தந்தையர் இறந்துபோக பின்னர் வேசியர் உலோல
 னாய்ப் பொருளையறித்து வறிதுனாகி பஞ்சமாபாதகமுஞ்செய்து
 ஓர் வேதியனைக்கொன்று அப் பிரமஹத்தி பற்றவருந்தி அப்
 பாதகப் பொருளைக்கொண்டு விராயகராலயம் புதுக்கின நல்
 வினையால் அரசனுக்கப்பிறந்து இதுவரையி லின்பமனுபவித்து
 மற்றத் தீவினையால் இந்நோயை யனுபவிக்கின்றனையென்று
 சொல்லக்கேட்டதில் சந்தும் அரசன் நம்பிக்கை கொள்ளர்
 திருந்த அபசாரத்தால் தேகமெங்கும் வலியன்பகடிகளாற் கொத்
 தப்பட்டு அதனான் மிகவுய்வருந்தி யம்முனிவரைப்பணிய அவர்
 மனதிரங்கி விராயகமந்திர மபிமந்திரித்த கமண்டல ஜலத்தை
 அரசன்மேற் புரோகித்தவுடன் அவனைப் பிடித்திருந்த பிரம
 ஹத்திமுதலிய பாதகங்கள்நீங்கப் பின்பவர் விராயகமான்மயமுப
 தேசிக்கும்பொருட்டு ஆக்கியாபித்தவாறே அவன் அவ்வாச்சிரம
 தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்யச் சங்கற்பமோதின மாத்திரத்திற்
 ஞெழுநோயும் நீங்கப்பெற்று அப்பிருகு முனிவர் அப்புராண
 முழுவதுஞ்சொல்ல பக்திபூர்வகமாய் ஸ்வணஞ்செய்துமேல்
 ஓர் வருடகாலம் அக்குருவைப் பூஜைசெய்து வந்ததனால் பரி
 சத்தனாகி கனேசச்சிருதையால் தேவகணங்கள் விமானங்கொண
 ர்ந்தழைக்க அச்சோமகாந்தன் பிருகு முனிவரைப்பணிந்து
 விடைபெற்றுத் தேவியோடு மமைச்சர்களோடுத் தனது நகரத்
 தைச்சார்ந்து அங்குள்ளவமைச்சர் நகரத்தாரோடு புத்திரனையு
 மழைப்பித்து தன் வரலாற்றைக்கூறலும் அதைக்கேட்டவுடன்
 அவர்கள் பிரிவாற்றாமையால் வருந்தி பிரார்த்தித்தவாறே யத்
 தேவகணங்கள் காகியில் சத்தாவரணத் தமர்ந்திருக்கும் ஐம்பத்
 தாறு விராயகமூர்த்தங்களின் திருநாமங்களை சூக்ஷ்ம மாற்கமா
 யவர்கட்குபதேசித்துப் புனிதர்களாகச் செய்தருளி அவ்விமா
 னத்தேற்றியித்து விராயகலோகத்திற் சேர்த்தனர் அவ்விடத்
 தில் அரசன் விராயகசாகுபயும் மற்றையர்கள் விராயகசாமிப்பிய
 மும் பெற்றனர்.

கணபதிதுணை.

இரண்டாவது

வேதவியாசர்வரம்பெற்றது.

திகழாரணங்கையறவாகமோகன தூற்றித்தவசமாயமுங்குந்
 தியொழுக்கந்தவிர்ந்துலகெலாழுய்தரத்திருமால்பராசமுனிவன்
 மகிழ்மைந்தனய்வியாதனெனவுதித்தொப்பில்வதரியில்வசித்துச்சித்திரி
 மாமறையொருங்குமுறைசெய்தபின்பியாணைமுகவள்ளறனைவழிபடாணய்ப்
 புகழ்புராணங்கடமையுஞ்சொல்புகுமெல்லெபுலனோர்இமதிமயங்கட்
 போதனூலக்காரணந்தெளிந்தோர்பெரும்புனிதவனமதினமுநான்கியான்
 டிக்பரங்களுமருள்சடாக்கரமனுச்செய்தின்றுவமியற்றவெந்தை
 யினிதினவழங்கருட்சார்பாலவற்றைநிறைவேற்றியிசைபெற்றனனரோ.

இதன் சரித்திர சங்கிரகம்.

முன்னொரு காலத்தில் உலகங்களிலுள்ள ஜனங்கள் செய்த
 பிரார்த்த கன்மசம்பந்தத்தினால் வேதங்களனைத்தும் தடுமாறிப்
 போய்ப் பாவங்களுக்கேதுவாக மோகசாஸ்திரங்களிற் பட்டுத்
 தங்கள் தங்கள் மனதிறோன்றின விதமாக நடந்துவருவதைக்
 குறித்து விஷ்ணுவானவர் பிரமதேவனோடு கைலைமலைக்குச்
 சென்று சிவசன்னிதானத்தில் தன்னெண்ணத்தை விண்ணப்பஞ்
 செய்துகொள்ள அவற்றைத் திருவுளத்தேற்ற பரமசிவம் விண்டு
 வே? உமது கலைகளி லொன்றைக்கொண்டு பூமியின்கண்வதரித்
 து சிதறிக்கிடக்கும் வேதங் களைத்தையுஞ் சேர்த்து நான்கு
 வகைப்படுத்தி இருடியார்கட்குப் போதித்துப் புனிதர்களாக்கக்
 கடவை அவற்றினை யுணரப்பெறாத அபக்குவிகளுக்கு எம்மிடத்
 துணர்ந்த நந்திதேவன் - ஜனற்குமாரமுனிவருக் குப்தேசித்திருக்
 கும் புராணங்களை யவரிடத்தில் கேட்டுணர்ந்து சகலனாயும்
 ஓதச்செய்து அறிவை விளக்குவிக்கக் கடவையெனக் கட்டளைபி
 டப்பெற்று மீண்ட அவ்விஷ்ணுவானவர் பின்னொருநாள் பனி
 பெய்யும்பொழுதுபராசரமுனிவர் ஓடமேறிச்செல்கையில்அதனை
 யோட்டு மச்சகந்தியை யோசனைகந்தியாக்கிப் புணர்ந்த வக்கா
 லத்தில் அவள்கர்ப்பத்தில் தண்டகமண்டலத்துடனுதித்து வதரி
 காச்சிரம மென்னும் ஸ்தானத்தில் வசிக்கிறுந்ததால் வாதராய
 னனொன்றும், வேதத்தை யொருவரிடத்தும் ஓதாதுணர்ந்து
 நான்குகூறாகப் பிரித்ததால் வேதவியாசனொன்றும் பெயர்பெற்று
 சிவாக்கியையின்படி ஜனற்குமாரரிடத்தில் ஓதியுணர்ந்த புராணங்
 களை சுலோகமாகச் சொல்லப்பகுத்து மனந்தடுமாறி பின்பு

பிரமணியடுத்து வினவினதற்கு முன் விவரிப்பான் - விநாயகனாத் துதியாமற் சென்றதா லவர்தேர்முறிந்ததென்ற தறியாய்போலும் அவரை நீருந்துதியாம லாரம்பித்தவாற்றாலன்றோ! இத்தகைய தவறுமக்கும் நேர்ந்ததாதலா வினியாவது கமுகாயநமவென ஆதியாயிருக்கின்ற சோடசநாமங்களை பிரணவத்தோடுச்சரித்து நிரோடுத்தகாரியத்தை நிறைவேற்றிக்கொள்ளக் கட்டவீடுன்றுகூறி ஏகாக்ஷரமந்திரத்தை யுபதேசித்து கணேசர் திருவினையாடல் களையும், அவர் திருவருளைப்பெற்றோர்கள் வரலாற்றையுஞ் சொல்லி அவராக்யாபித்தவாறே வியாசரும் வனத்திற்கென்று பன்னிரண்டு வருடம் தவஞ்செய்யக் கணேசப்பிரான் பிரத்தி யக்ஷமாகலும் தரிசித்து, வேண்டும் வரங்களைப்பெற்று பின்னுந் தமக்குக்கூர்ச்சிகொடுத்த அவ்விடத்தில் ஆலயம்புதுக்கி, கணேச மூர்த்த ஸ்தாபனஞ்செய்து பூஜித்து, பதினெண்புராணங்களையும் வழுவின்னி நிறைவேற்றினர்.

~~~~~

க ண ப தி து னை .

முன்றாவது

தக்ஷப்ராஜாபதி துன்ப நீங்கப்பெற்றது.

சமஸ்தவிர்வேணியிறையிப்பாசமுன்றருவதிலெனவிழந்த தக்கன்மமேதகெதத்தனிகொணவமனிமுடித்தலைமாரினதுமுதலிடர் பலவுழந்தலமரநவிர்த்தியெனமுற்கலர்ப்பதமலர்வனங்கவருளாற் பழவினதவிர்ப்பதம்பினிதீர்ப்பதஞ்சகம்பாலிப்பதங்களைனா யுலதெனினுள்வகைப்பொருளையுதவுவதம்வரமோவாதனைப்பதுவுமா முயர்விராயமொன்மியுத்தையன்போடமுனியுனாசெயக்கேட்டமனஞய் னனதுதஞ்சிவனருட்குநிலமபெற்றவலக்கன்னனாதுவனமையுந் நானுமகிழ்வோடென்னவிதமவன்சாரூபநப்பதத்தெய்தின்னரோ.

இதன் சரித்திர சங்கிரகம்.

பூர்வம் பிரமாவின் புத்திரான தக்கன் என்பவன் விவரிப்பான் மதியாதுதொடங்கினயாகம்அம்மறாநேவநெற்றிவீழியினின்று இத்த விசயத்திரமூர்த்தியா வறிவுற்றதுமுதற் பலவிதங்களினு நேர்ந்துமுந்த துன்பம்நீங்க அத்தக்கன் முற்கலமுனிவராயடுத்து அவரானுபதேசிக்கப்பெற்ற விநாயகமகதவத்தை விசேடபத்தி மையாற் கேட்டுவந்த பலனாற் சிவபெருமான் கிருபைக்குப் பாத் திரானுதி தனது சௌமயாவுத்தவிந்து அத்தந்திற் சாரூபபத மடைத்தான்.

கணபதி துணை .

நான்காவது

பிரமதேவன் வரம்பெற்றது.

இத்தனையிலத்தியெழில்வந்திரத்திறையெழுநமேந்தாவயன்படைத்த வெல்லாமெணியவகையெய்தாதேவிகாரகோரத்தருவியைந்துத்து மெத்தவுந்தனைநெருங்கிப்பிடித்திட்டித்தீர்த்தவண்வெருவநேர்ந்த விழுமந்தவிர்த்தியென்றேகாக்கரத்தையுனிவேண்டவ்விமலன்வேதா பத்திமைக்கெளியனய்வெளிவந்தளித்தசீர்ப்பாட்டின்படிக்குமம்மைப் படியேத்தவவனுறுஉஞ்சித்திபுத்திகளைப்பணிந்துகுறையோதவவரும் புத்திரிகளாயமர்ந்தருளிடக்கொண்டென்பொருவிலாத்தொழின்மல்கவே போற்றியிடையூருென்றிலாமன்மகிழ்மிகவும்பொருந்திடவிருந்தனனரோ.

இதன் சரித்திர சங்கிரகம்.

பிரமன் வக்கிரதுண்ட மூர்த்தியாகிய கணபதியை வழிபடா மற் சிருஷ்டி கிர்த்தியத்தைத்தொடங்கலுந் தானினைத்தபடி ஆன் மாக்களுண்டாகாமல் விகாரவுருவங்களையுடைய கோர பைசா சங்களாகவுதித்துத் தன்னையே யடிக்கவும்பிடிக்கவுமான பலதுன் பங்கள்செய்து பிரதிகூலமாக முடிய அச்சமுற்று பின்பு ஏகா சூரமந்திரத்தை ஜபிக்கையி லக்கடவுளருள்சார்து தமது சத் திகளை யுபாசிக்கும்படி அனுக்கிரகித்தபிரகாரம் வலித்தி புத்திக ளென்னுங் கிரியாசத்தி ஞானசத்தியையுந் தியானிக்கலும் பிர சன்னமானவுடன் அவ்விருவர்களையும்வணங்கி சிருஷ்டியி லிடை யூருென்றும் வாராதிருக்கும் நிமித்தந் தமக்குப் புத்திரிகளாக வமர்ந்தருளும்படி பிரார்த்தித்தவாறே வரங்களைநல்கி அவர்க ளவ்விடத் தமர்ந்தருள பின்பு பிரமன்தொடங்கின கிர்த்தியங்கள் யாவும் இனிதி னிறைவேறலாயின.

கணபதி துணை

ஐந்தாவது

கணேசர் பிரமன் புத்திரியர்கலுந்

திருமணஞ் செய்தருளியது.

உன்னுமின்னிசைமகதிமுனிவனோர்நாட்கயிலையுற்றொளிர்கஜானனருள முவப்பவயன்மகனிரொழினல்லிலக்கணமுற்றுனாத்திச்சைசெய்தேகலும் பின்னர்ஞானக்கிரியைசத்திகடமக்குப்பிதாவானவிதியுமோர்ந்து [ன் பெருமகிழ்வொடி நைவருமையிசைவுகொண்டேரம்பர்பெய்கழற்சமுதமுற்றே

க கணேசர் திருமணஞ்செய்தருளியது.

இன்னமடைந்தையகையேட்டருள்கவென்றுகுறையேற்பவவ்வாறமரரோ
 டிலகுமயமுலகெய்திமறவழிமயங்காதில்குகககளேடேறவே
 பொன்னினெனீர்சித்திபுத்தியர்தம்மமன்றற்புரிந்தவர்களோடுவெள்ளிப்
 பொருப்பினோசார்மணித்திபுமுட்புக்குயிர்கள்போகமுறவுற்றனரரோ.

இதன் சரித்திர சங்கிரகம்.

கமலவாசிபாகியபிரமதேவன் முன்னந்தியானிக்கப்பிரசன்ன
 மாகியதுபோதிற்பிரார்த்தித்தவிதமே புத்திரிகளென வமர்ந்தரு
 லின சித்திபுத்தியெனுஞ்சத்திகள் கன்னிகைகளாக விருத்தலால்
 அவர்கட்கு தந்தையெனுங் கடமைக்கிசைய விவாஹஞ்செய்விக்க
 விரும்பினென்னததைமுன்னதாக நாரதமுனிவரால்பிரணவ
 சொருபாகியகணராய்திருவுளமுலப்பவிண்ணப்பிக்கப்பண்ணி,
 பின்பு அதுபொருட்டாகவேதானுங்கலைக்குச்சென்று சிவபெரு
 மான் உமாதேவியார் அனுஞையாற் கணேசரிடஞ்சார்ந்து சன்னி
 தியில் நமஸ்கரித்துநின்று உலகத்தி லான்மாக்கள் பரிபாகமடை
 தற்கு இன்றியமையாதது சிருஷ்டியாதலால் அது விருத்திக்குக்
 காரணமாம் ஆண்பென் புணர்ச்சிக்கேதுவாதல் முதலிய நிமித்
 தங்களுண்டாக வேண்டுமென்னு நோக்கத்தோடு மிகவும் பிரார்த்
 தித்து தனது கருத்தை விண்ணப்பஞ்செய்து கொண்டதற்கு
 அதனையப் பெருமாதருஞ் திருவுளத்தேற்று அம்மையப்பருடன்
 தேவ இருடிதனங்கள் சூழ்வர நாராயிர மருப்புடைய அயிரா
 வணத்தின்மீதாரோகணித்து அப்பிரமனுடையசத்தியலோகத்து
 மனோவதியென்னும் நகரத்தினைந்து பிரம புத்திரிகளாகிய அவ்
 வுபய சத்திகளைபுற் திருமணஞ் செய்தருளி பிரமதேவன் வேண்
 டின வரங்களையும் அனுக்கிரகித்தருளினர்.

க ண ப தி து ணை .

அருவது

விண்டு, மதுகைடவரமர்த்தனமாக உபாசித்தது.

மம்துத்தசேடசயனன்நந்திசீசேவிமலத்தவருமதகைடவர்
 மன்னின்டலவ்விவதைத்தலைத்தலின்லெர்இவானவரயற்குபாப்பத்
 தத்தவ்லெனோதவரிசென்டபேர்செய்ததளர்வுற்றதன்வலி
 சேர்த்துதளத்தருவாயிசெயின்நரன்நழயன்பெடருளமுனவ்

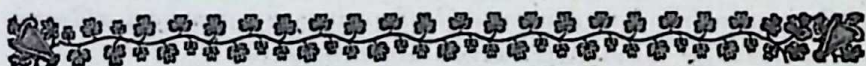

விண்டு, மதுகைடவர்மர்த்தனமாக உபாசித்தது. ௭

சிந்தித்துசுதவற்சரத்தளவருந்தவஞ்செய்திடக்கருணைகூர்ந்து
தேவதேவன்கனாதிபன்வந்தளித்ததொருதவ்யவரமுற்றுமிண்டு
வந்தவீருதருவருறைதருவிடஞ்சென்றுகூஉய்வன்போருடற்றியவர்தம்
வண்முடிகளைச்சக்கரப்படையினொல்க்கமாய்த்திசைபரப்பினுனே.

இதன் சரித்திர சங்கிரகம்.

பூர்வஜன்மத்தில் பிரமனிடத்திற் பெற்றவரத்தால் ஒப்பற்ற
பராக்கிரம சாலிகளாய் மதுவெனவுங் கைடவனெனவும் கூரீரா
ப்திசயனான விஷ்ணுவின்செவிகளினின்றும் உதித்த விரண்
டசுரர்கள் மானிடர் தேவர்முதலான வுயிர்களை யெல்லாம் வருந்
தும்படி இமிசைசெய்துபிரமனையும்பற்றச்செல்கையில் அவரஞ்சி
வேற்றுவடிவாயொளித்துச் சென்றுமுறையிட அதுகேட்ட விஷ்
ணுமூர்த்தி அவ்வசுரர்களோடுநெடுநாள் யுத்தஞ்செய்தும்வெல்வ
தற்குக்கூடாமல் காந்தர்வ வடிவங்கொண்டு கைலையையடைந்து
யாமேந்தி வாசித்ததற்கு உவந்து சிவபிரான் திருவாய்மலர்ந்த
சடகூரமனுவை நூறுவருடவளையில் விசேட அன்போடு தியா
னஞ் செய்துவரலும் வக்கிரதுண்ட விநாயகமூர்த்தி பிரசன்ன
மாய் தம்மை முன் துதியாமற் போர்முந்தின தாலன்றோ இக்கு
றைவு நேர்ந்ததெனக்கூறிப் பின்பவ்வசுரரை வெல்லத்தக்க சக்
தியனுக்கிரகிக்க அவ்வரத்தைக்கைக்கொண்டு அத்தபவனத்திற்கு
லித்திகேஷத்திரமென நாமஞ்சாற்றி லித்திகணபதியென்றோர்
மூர்த்தம்மைத்து அதற்காலய பிரதிஷ்டையுஞ்செய்து அக்கட
வுளைத் தான் அர்ச்சித்து பின்பு அவ்விரண்டசுரர்களோ டெதி
ர்த்துப் போர்செய்து சக்கிராயுதத்தா லவர்களைக்கண்டித்து வெற்
றியடைந்தனர்.

கணபதிதுணை.

ஏழாவது

வல்லாளனுபாசித்தது.

சுத்தமுறுவணிகரிக்கலியாணனருள்சுதன்றோமில்வல்லாளனென்பான்
ரோமுரொடுநாளுமோர்சோலைநடுகலைத்தும்பிழுகநம்பியெனவே
வவத்தருச்சிக்குராளோர்நாளினத்தமயமட்டிமவண்வகமற்றை
மகிழ்சிறுர்குரவார்சென்றவனச்சொடுகூறவந்துட்சினந்துகடலி

அத்தனருண்மூர்த்தத்தைமகவைவையேயடித்தன்கோர்மரத்திறுக்கி
யகலவவன்மிகவோலமிட்டமூலமொல்லைவந்தவ்விடர்தவிர்த்ததுமுதல்
நித்தவல்லாளகணபதிநாமமூர்த்தமாய்நிலவவவணிவிதமர்ந்த
நிமலனைப்பூசித்திருந்தசாயுச்சியநெடும்பதமடைந்தானரோ.

இதன் சரித்திர சங்கிரகம்.

சிந்துதேசத்திற் பல்லியெனும் பட்டினத்தில் வசிக்கும்
வைசியகுலதிலகனான கல்யாணனுக்கு மவன் மனையியான இந்து
மதிக்கு முதித்த வல்லாளன் அதிசிறுபருவத்திலோர் தோப்பிற்
றன்வயதிற் கிணையான சிறுவர்களுடன் பிரதிதினமுஞ் சிற்றிற்
புனைந்து விளையாடுபவர்போலக் கோயில் சமைத்து அதிலோர்
கல்லை விநாயகராக வமைத்து அன்போடும் ஆராதித்துவருகை
யில் ஓர்நாள் தனது தோழர்கள் காலைமுதல் மாலைப்போதளவுந்
தத்தம் வீட்டிற்குப் போகாதுடனிருந்துவிட்டதன்மே லவர்க
ளுடைய தாய்தந்தையர்க ளொருமித்துவந்து முறையிடக்கண்ட
அவ்வல்லாளன்பிதா மிகவுங்கோபித்துவந்து அம்மூர்த்தத்தை
யெடுத்தேறிந்தும் பலவாக அச்சிறுவனை வைததன்றியுமுதிரங்
காணவடித்தோர்மரத்திற் கட்டிவிட்டுப்போகலும் அதனூலநேர்ந்
த மனமெலிவாலவன் பிதாவை குருடு செவிடு ஊமையாகவுந்
தொழுநோயால் வருந்தவுமாகச் சபித்து பின்பு விநாயகக் கட
வுளேனோக்கி யோலமிட்டமூகையி லோர் பிராமணச் சிறுவராய்
வந்து அவனுக்குற்றிருந்த சிரமையைத் தவிர்த்து வேண்டின
வரங்களையும் அப்பொழுதே யளித்ததன்றியு மவன் வேண்டு
கோளின்படி பலராலும் வல்லாளகணபதியெனத் துதிக்கத்தக்க
ஓர் விக்கிரகரூபமாய்த் திருவுருக்கொண்டவ னாமர்ந்தருளினர்
இவ்வற்புதங்கட்குக் காரணனான வல்லாளன் பின்னரும் பக்தி
விசேடனாய்மூர்த்தத்தையும் நெடுநாள் பூஜித்துவந்தக் கணேச
மூர்த்தியினது சாயுஜ்யபதவியை யடைந்தனன்.

க ண ப தி து ணை.

எட்டாவது

தக்கனெனும்அரசகுமாரன் உபாசித்தது.

தனியேஅந்திதித்தைதன்னகர்தனந்தயற்றலமுற்றியாசவித்த
தாயுடனமர்ந்தவதிபாலகோமகனானதக்கனேர்வருமற்கல
முனிவர்மேனிப்படிந்திகொற்றின்வாடையான்முப்புலக்குறைகடொழுநோய்
முற்றந்தவிர்த்தவனாகவுங்கணேசமனாமுன்னியாங்கோராலயத்

தக்கனெனும் அரசகுமாரன் உபாசித்தது.

கூ

தினிதமர்கணேசனாயிறைஞ்சலிற் குஞ்சரபெடுத்தசந்திரசேனனு
மேந்தலரசுக்குரியனாகவரியனையிடையிருத்தமேலீன்றெடுத்த
ஜனசனும்வந்தெய்தவீரசேனன்புதல்விதனைமணஞ்செய்துநாளுந்
தாமாதசெல்வநற்புகழோடுதிருவருடழைப்பவாழ்ந்தனன்மகிழ்ந்தே.

இதன் சரித்திர சங்கிரகம்.

கர்நாடக தேயத்துப் பாணுநகரத்தில் அரசாண்ட வல்லவ
ராஜன் கமலையெனுமனைவியோடு வாழுநாளில், குருடு, செவிடு,
ஊமைபாய்த் தொழுநோயுடன் பிறந்த ஏகபுத்திரனாகிய தக்கன்
சிறுபிள்ளையாய்ப் பன்னிரண்டு வயதளவும் வருந்தும்படிநோந்த
அந்நோய் தவிரத்தக்கதாக வேண்டிய அவுஷதமுயற்சிதேடியும்
அனுகூலப்படாமையாயிருந்ததனாற் பிதா மனம்வெறுத்து அப்
பிள்ளையையும் மனைவியையும்அரண்மனையினின்றகற்றிவிட அவ்
விருவரும் வெளிப்பட்டிப் புறத்தலத்தில் யாசகஜீவனஞ்செய்து
கொண்டிருக்கையில் அச்சிறுவன் (பூர்வஜன்மத்தில் இந்துமதி
யெனு மனைவியாற்செய்தவிசேடபுண்ணியத்தாலுங் குமாரனாகிய
வல்லாளன் கணேசபத்தியால் மேலான கதியடைந்த மகிமை
யினாலுஞ்) செல்லு மார்க்கத்தில் எதிர்ப்பட்ட முற்கலமுனிவரது
திருமேனியிற்படிந்த காற்றின்வாடையால் தொழுநோய்த்துன்
பம்நீங்கலாகிவாய்பேசவும், செவிகேட்கவும், கண்டெறியவு,மாகப்
பெற்று புனிதனாயங்குநின்றப்புறஞ் செல்கையில் சந்தித்தவோர்
மறையவரால் விநாயகர் அஷ்டாக்ஷரமந்திரம் விதியொடுணர்த்தப்
பெற்று அம்மஹாமந்திரத்தை ஜபிக்கையில், அக்கடவுள், முந்தி
கஜானனராயும், பின்னர் முற்கலமுனிவர்த்திருவருக்கொண்டுந்
தரிசனந்தந்து கட்டளையிட்டபடி அருளுருவான அம்முற்கல்
முனிவரையடுத்து ஏகாக்ஷரமந்திரத்தை முறையுடனுபதேசிக்கப்
பெற்று கணேசமூர்த்தியாலயத்திற் சென்று அம்மனுவை பன்
னிரண்டு வருடவரையில் ஜபித்து பின்பு விதிப்படி திருமஞ்
சனமாட்டி தூபதீபரைவேத்தியமுடன்பூஜித்துவந்த விருபத்தோ
ராநாளிரவில் கண்ட சொப்பனப்படியே மறுதினத்தில் (கவுண்டின்
னிய நகரத்ததிபனான சந்திரசேனராஜன்மனைவியெனுஞ் சுலபை)
தனதுநாதன் காலகதியடைந்துவிட்டதன்மே லவ்வாதிபத்தியத்
தை நடாத்தற்கான வொருவனை நியமிக்கஹக்கியாபித்த பிரகாரம்
மந்திரிகளால் விடுக்கவந்த) ககனமெனும்பட்டத்தியானே யோர்
சிறந்த பொற்றாமாநாயையை அத்தக்கன் கழுத்திற்புனைந்து
பிடரியின்மீதாகத் தூக்கிவைத்துக்கொண்டு தன்னகர்செல்ல
அங்கு மரீடாபிஷேகஞ் செய்யப்பெற்று அவ்வரசரிமைபூண்டு
சை சுலபையோடு தனதாயுமனங்கனிக்க அரசாட்சி செலுத்தி
வருகின்றநாளில் இவையனைத்துங் கேள்வியாய்ப் பிதாவாகிய

௧௩ தக்கனெனும் அரசகுமாரன் உபாசித்தது.

வல்லவராஜனும் வந்துகூடி மகிழ்வுற்றிருக்கையில், வீரசேன ராஜன் தனக்கு விராயகக்கடவுள் சொப்பனஞ்சாதித்தவிதமே யவனுடைய குமாரத்தியை விவாஹஞ்செய்து கொடுக்கப்பெற்று அவ்வரசியுடன் சரசசல்லாபனும் புத்திரசம்பத்தும் பெற்று நெடுநாள் வாழ்ந்திருந்தனன்.

க ண ப தி து ணை .

'ஒன்பதாவது

வீமனுபாசித்தது.

அணிநருகவுண்டியநகர்வீமராசன்மகவதபெற்றிலாக்குறைவின லரசினைவெறுத்தநாயகியொடுதவஞ்செய்வடைந்தகாணிகன்படு மிணையில்விவாமித்திரப்புங்கவன்பதமிறைஞ்சுவாசீர்வதித்தாங் கினிததவுமறுவமுன்றக்கொற்பூசித்திலங்குசனினியில்ஜெயித்தக் கணபதிபிரசன்னமாகவந்தருள்வரத்தாற்கவின்பெருஞ்சொர்ன காந்தியினருக்குமாக்கதனெனவொர்புதல்வனைக்கனிவின்தவனல்வயதில் மணிமுடிதரித்தக்கனித்தமேன்முன்னவன்மலரடிப்பத்திநிலையின் மாருதிருந்தஜீவாந்தத்தினித்தமாம்வன்பதமுன்னினனரோ.

இதன் சரித்திர சங்கிரகம்.

விதர்ப தேசத்தைச்சார்ந்த கவுண்டியநகரத்ததிபனுள் வீமராஜன் புத்திரப்பேறில்லையெனுமனத்தளர்ச்சியினால்இராஜ்ய பாசத்தை வெறுத்துத் தனதுநாயகியான சாருகாசினியுடன்காட் டிற்சென்று பிகவாமித்திரமுனிவனைக் கண்டிவணங்க அவர் அப் புத்திரப்பேறுண்டாகும்படி ஆசீர்வதித்து உங்கள் குலதெய் வமானபிராயசனாப் பூஜிக்காமற்கைவிட்டதின விதுகுறைநேர் ந்ததென்றுசொல்லி ஏகாக்ஷரமந்திரத்தை யுபதேசித்தருளப் பெற்று தன்னகனாயடைந்து முன் தக்கொற்பூஜிக்கப்பட்டிருந்த பிராயகனா ஜெ மந்திரமுறையுடனாராதித்துவருகையில் அக் கடவுள்பிரசன்னமாகியருளினவரத்தால்சொர்னகாந்தியாகஉருக் குமாக்கதனென்றோர் புத்திரனைப்பெற்று அவனுக்குப் பருவம் வந்தவுடன் அளவில்லாதசம்பிரமமாய்த் தனது குலகுருமுன்னி லையில் முடிதரித்து அரசாட்சியைக்கொடுத்து நமதுபுயச்சுமை யொழிந்ததென்றுமனமகிழ்ந்து சதாகாலமுங்கணைமூர்த்தியை யாராதித்து தான்பரமார்த்தநிலையினின்று அந்தியநாளில் கணே சருலகில் மேலானபதியை யடைந்தனன்.

கணபதிதுணை

பத்தாவது

உருக்குமாங்கதனுபாசித்தது.

துண்மைபொடேகாக்கரமனுப்பிதாவாற்கலைனுவுல்கபிலராம்றெளிந்து
நோக்கமுடனரசோச்சுருக்குமாங்கதவேந்தனுழைவருங்கானகத்துள்
நண்ணிவேட்டஞ்செய்துமீள்கையிர்கவிமுனிவனுயகியவனைநாடி
நனிமருவவேண்டவங்கொவ்வாமையாலவள்நலில்குனிஇலடர்ந்த
வெண்மையுறுகுட்டத்தமெலியுநாண்மகதிமுனிமேவியன்போடுரைத்த
விதமாய்க்கதம்பநகரொத்திசுந்தாமணிவிநாயகர்ப்போற்றிசுண்டத்
தெண்ணீர்ப்படிந்தநேயன்றிதொல்லினைகளுந்தீர்ந்துதெய்வதமானமேற்
செகமெலாங்கண்டிசயிக்கவக்கடவுட்டிருந்தலைந்தான்ரோ.

இதன் சரித்திர சங்கிரகம்.

உருக்குமாங்கதனென்னும் அரசகுமாரன கபிலமுனிவர்க்
குத்தொண்டிபுரிந்து சகலகலைத்தேர்ச்சியும் பிதாவான வீமரர்
ஜனல் விநாயகமூர்த்தியி னேகாக்ஷரமந்திரோபதேசமும்பெற்று
பருவம்வந்தபின்பு மகுடாபிஷேகனு யரசாளுகையில் ஒருநாள்
காட்டில் வேட்டையாடச்சென்றபோது அவ்விடத்தில் கவிமுனி
வர் மனைவியாகிய முருந்தையென்பவள் அவனது பேரழகினைக்
கண்டு மோகித்து பலாக்காரமாக மேல்விழுந்தணைய நெருங்கை
யில்தற்கஞ்சினவனு யவ்விடத்தைவிட்டுத் திரும்புகையில் அவள்
கோபித்து வெண்குட்டமுண்டாகச் சபித்ததன்மேல் உருக்கு
மாங்கதன் மிகவுந்துயரத்தமுந்தி பசிதாகமினைப்புடனோராலவிரு
க்ஷத்தின்கி முன்றிராத்திரிமுழுதும்வருந்தி மறுநாளுதயத்தில்அங்
குவந்த நாரதமுனிவர் திருவுளம்பற்றினபிரகாரம் கதம்பநக
ரத்திருக்குங் கணேசகுண்டத்தை யடைந்து அதில் ஸ்நானஞ்
செய்தெழுந்தவுடன் அச்சாபப்பிணியோடு சகலவினைகளும்வில
கப்பெற்று அவ்வரசன் மிகவுமனமகிழ்வாகியதுபோதில்தனக்கா
னவானையெல்லாம் நினைத்தோர்தருப்பையைமுடிந்து அதனையும்
ஸ்நானஞ்செய்வித்துக்கொமீதேறி சிந்தாமணிவிநாயகரை பூஜித்
து அவண்வந்த விமானத்தூர்ந்துஅதைக்கொணர்ந்த தேவகணத்
தலைவரிசைவால் தன்னகரடைந்து மாதாபிதாக்கள் சுற்றத்தி
னர்க்கு மந்த ஸ்நானபலனிற் சிறிது தத்தஞ்செய்து அவர்களும்
புனிதர்களாயுடன்வர விமானாருடனாய் கணேசர்ச்சாலேர்கபதமு
மடையப்பெற்றனன்.

கணபதி துணை.

பதினோராவது

இந்திரன், சாபம் நீங்கினதற்குவந்து உபாசித்தது.

கருதமுடியாமையலாகிய கலிகைதனைக் கரவிற்புணர்ந்த மகவான்
கடுசாபமுற்ற பின்பு தணர் பிரகற்பதி கௌதமனிடத்தினைந்து
பெரிதேத்திவேண்டிய ப்புனிதனிட செவியாற்பெறு உமனுவைவாசவற்குப்
பிரியப்பெருக்கிதுபதேசித்தெயில்லையிற் பெண்குறிகளாய்மெய்யெலாம்
பரவிநின்றவைகண்களாகலுமகிழ்ந்தவன்பாங்காய்க்கதம்பவனமுட்
பத்தியினமைத்தகிந்தாமணிவிநாயகர்ப்பதமேத்திநெடுநாட்டவம்
புரிக்கையிற் பிரத்தியக்ஷமாய்ப் பல்வரமுதவிய தபோலப்பரம்பொருளவன்
போந்தோரொவர்க்குமாகென்றருள்செயப்பெறு உப்பொன்னுலகமெய்தினுனே

இதன் சரித்திர சங்கிரகம்.

தேவேந்திரன் நாரதமுனிவனால் அகலிகை விசேஷசுந்தர
முடைய னெனக்கேள்வியுற்று அதிகாமாந்தகாரனாய் கௌத
மர்வடிவங்கொண்டு அம்முனிவர் ஸ்நானஞ்செய்ய வெளியிற்
சென்றசமயத்தில் பன்னகசாலையுள்துழைந்து அவர்க்கினிய பாரி
ஸயயாகிய அகலிகையுடன் கூடிக்குலாலியபின்னர் அவன் அவ
னதுமாறுபாடுணர்ந்து பலநிஷ்ரேவார்த்தைகள்கூறி வருந்தி
நிற்கையில் ஆச்சிரமமடைந்த முனிபுங்கவன் அங்குநிகழ்ந்த
செய்திகளையறிந்து கோபித்து அவனைச்சிலையுருவாகவும் பதுங்கி
நின்று பூனையுருக்கொண்டு வெளிப்பட்டிச்செல்லும் அவ்வந்திர
னைக்கண்டு தடுத்து உடலமுழுவதும் பெண்குறிகளாகவுஞ் சபித்
திட்டபோது அவன்மிகுதியு மனநொந்து நானமிக்கான யோர்
மடுவில் தாமதானாதத்துனாடுங்கியொளித்திருக்கையில் இது
காரணத்தைப் பலரறியவேடுத்துதாத்த நாரதனோடுந் தேவ
கணங்களுஞ்ஞமு பிரகல்பதி கௌதமராச்சிரம மடைந்து மிகவு
மவனாத்துதிசெய்து பிரார்த்திக்க அம்முனிவருவந்து தமது
சாபத்தால் இந்திரனுக்கு நேர்ந்த புன்மைக்குறிகள் மாறத்தக்க
தாக விநாயகசடாக்ஷரமந்திரத்தை யங்குபதேசிக்கப்பெற்று
மீண்ட அப்பிரகல்பதியும் இந்திரனைத்தேடிவந்து அவனைக்கண்டு
அம்மனுவை யுபதேசித்தவுடன் அவன் தேகமெங்குமாகவிருந்த
அக்குறிகளையாவும் நேத்திரங்களாகமாற அதை இந்திரன்கண்டு
மகிழ்ந்து கதம்பவனத்தடாகக்களையில் ஓராலயமமைத்து அதில்
கிந்தாமணிவிநாயகனை வோர்மூர்த்தப்பிரதிஷ்டைசெய்து அச்
சடாக்ஷரமனுவை ஆயிரவருடவனையில் ஜெபித்துவருகையில்

இந்திரன், சாபம் நீங்கினதற் குவந்துபாசித்தது. கந.

கருணாநிதியான வீராயகக்கடவுள் பிரத்தியக்ஷமாகி வேண்டின வரங்களையும், அதுபோதவன் பிரார்த்தித்தவிதம் அவிடம்வந்து தரிசிப்பவர்கள் உபாசிப்பவர்கட்குஞ் சகலநலன்களுமுண்டாக திருவாக்கும், வழங்கப்பெற்று அமராவதியையடைந்தனள்.

*****

க ண ப தி து ணை .

பன்னிரண்டாவது

கிருச்சமதனுபாசித்தது.

உசிதமாயொருதலைக்காமத்தினலமருஉமொருபோகிகவிமுனியிலா ளோங்கெழின்முருந்தைவிழைவேந்துருவினவனைமருவலுமுதிருச்சமதனல் லிசைகல்வியொடுகணாந் துவாமனுவமவ்விருடியான்முற்முனர்த்தே யியல்கலைத்துறைவல்லவறுவர்கூட்டத்திலத்திரிமுனிவனெடுவாதிட வசையாயவன்சீநியறவன்மைந்தனலையெனவெள்கிவந்தன்னைய வரலாறுகேட்டுச்சபித்துமேலசரீரிவாய்மையாலகமகிழ்ந்து சுசியாருமாதவர்களமரர்தொழுதேவல்செய்தொல்வேள்விறந்ருவனாய் தன்னுந்தவத்தினுற்றலைமைபெற்றானுட்டிம்பிமுகனருளினன்றே

இதன் சரித்திர சங்கிரகம்.

முற்கூறின் கவிமகாமுனிவர்த் தேவியாகிய முருந்தையென் பவள் தனதுகருத்தின்வாறிணங்காதகன்ற அதிகுந்தரனான உருக் குமாங்கதராஜன்மேலுற்ற வீரகதாபமாறாதவளாய் நிற்கையில் நெடுநாளவளை யணையவெண்ணி வருந்தியிருந்த இந்திரன் அவ் வரசனைப்போலுருவங்கொண்டு அவனாடன் சரசசல்லாபமாய்க் கூடியனபவித்துப்போக அதே கருப்பமாயுகித்த கிருச்சமத னென்னும் புத்திரனை யவள்நாதனாகிய கவிமுனிவர் தமதுருமாற னாகவேயெண்ணி வளர்த்து சகலகல்வியுஞ் சொல்வித்து கணா ந் துவாமந்திரோபதேசமுஞ் செய்தானபின்னர் அம்மந்திர வுபாசனமுயற்சியால் அதிகாமர்த்தியனாயிருக்கையில் ஒருநாள் மகருஷிகணங்கள்கூடி சாஸ்திரப்பிரசங்கம்நடத்துஞ் சபைக் குச்சென்று அக்கூட்டத்துள் அத்திரிமுனிவரை வாதில்வெல்ல அவர்கோபித்து நீ முனிபுத்திரனல்லே உருக்குமாங்கதராஜன் புத்திரனென இகழ்ந்துநாக்கக்கேட்டுகோபித்துத் தன்தாயிடஞ் சென்று அதன்வரலாற்றைவிசாரிக்கையில் அவள்நடந்தவற்றைச் சொல்ல அவளைச்சினந்து காட்டிலந்தைமரமாகச்சபித்து மன

வருத்தமுற்றிருக்கையில் அசரீரிவாக்கால் இந்திரபுத்திரனென்ற நிவிக்கமகிழ்ந்து பின்னர் புட்பகவனத்தில் பதினையாயிரவருடங் கணனாந்துவாமந்திரத்தை யுச்சரித்து அரியதவஞ்செய்து பெற் , வரத்தின்வண்ணம் சகல முனிவர்களுந் தேவர்களுந் தன்னைத் தொழுதெழுந்தேவல் செய்யத்தக்க மாட்சிமையோடும் யாகாநி கட்டுகெல்லாம் உபாத்தியாசி முன்தான்வரம்பெற்றவிடத்திலோ ராலயமமைத்து அதில் வரதகணபதியென்றோர் மூர்த்தப்பிரதி ஷ்டைசெய்து துதித்திருந்து சிவஞானசொருபனாயினன்.

~~~~~

கணபதிதுணை.

பதின்மூன்றாவது

பலியெனுந், திரிபுரனுபாசித்தது.

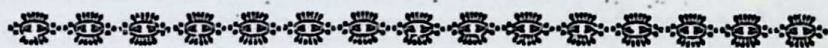
சிவமமதெயுயோகங்கிருச்சமதமுனிவிழிதிற்பவபார்வைவந்த திடவடினலும்பலியத்தந்தையாரிடந்தேர்மனுவினைச்செபித்துப் பெறுபுட்பகவனத்தேரம்பமூர்த்தியருளான்மும்மையுலகில்பரபலம் பெருருவேந்தரைவென் டுமூப்புரத்தரையின் துபிரசண்டராமவர்களா லுறநகரொடென்னுமிடமெங்குமூர்த்தந்தயிர்களொழியவழிசெய்தயன்மா லோடிந்திராதியர்கலங்கிப்பதங்கிடவுடன் நுகைப்பற்றுமவர்கட் செறிபத்தனையெலாம்புத்திரர்களானவேதிரிபுரனெனும்பெயரொடு சிவகாமிக்வேங்காளமாநகரிற்சிறப்பின்வாழ்ந்தனன்மகிழ்ந்தே.

இதன் சரித்திர சங்கிரகம்.

சிவயோகஞ்செய்து கொண்டிருந்தகிருச்சமதமுனிவர்ப்பார் வையினின்றுமுதித்த பலியெனுமடினன் பிதாவிடத்தில் கணே சர்த்திவ்யமந்திரோபதேசம்பெற்று அக்கடவுளோடேக்கிப் பதி னையாயிரவருடம் அரியதவஞ்செய்து வரப்பிரசாதங்கனையடை ந்து புஷ்பகவனத்தில் ஓ ராலயமுண்டாக்கி யதிற்கணேசமூர்த் தப் பிரதிஷ்டைசெய்தாராதித் திருந்து சின்னாட்பின் பூதலத்தும் பாதலத்துமுள்ள அரசர்களைவென்று பின்னர் சொர்க்கலோகஞ் சென்று இந்திரனைவென்று அவன் சிம்மாதனமேறி யரசாண்டி ருந்தபின் கணேசரிடத்திற்பெற்ற வரத்தின்படி சுவர்த்தி, சுப்பி லம்,சுக்கிலமெனும்,சுவர்ண,இரஜித,அயமபமா,யளவற்ற அற்புத சம்பத்துக்களுடன் அகஸ்மிகமாகத்தோன்றின மூன்றுபுரங்களை யுந் தன்மனதாலுதித்த வச்சிரதமிஷ்டரன் விமகாயன் காளகூட

பலியெனுந், திரிபுரனுபாசித்தது.

னெனு முன்று புத்திரர்களைக்கொண் டரசாளச்செய்வித்தனன் அவர்கள் அப்புரங்களோடெவ்வெவ்விடங்களிற் செல்லரினைத் தாலும் அவ்வெவ்விடங்களுக்கெழும்பியவற்றினடிக்கே முகப்படுமு லகங்களெல்லா மழியத்தக்கதாகத்திரிந் துலவுவார்கள் அதுநிற் பலியென்பவன் பின்னு மனத்தால் சண்டன் பிரசண்டனென இரண்டுபுத்திரர்களைபுண்டாக்கிபயந்துகரந்தகன்ற் பிரமனது சத் தியலோகத்தையும் விண்டிவின் வைகுண்டத்தையும் அவர்கள் ஆள விதித்து பின்போர்மனைவியிடத்திற்கூடிப்பெற்ற மதனென்ப வனால் சகலலோகங்களினுந் தனதானையச்செலுத்திவரவுந் தான் வங்காளமெனுநகரத்தில் சர்வாதிகாரப்பிரதனய் திரிபுர னென்றோர் உபநாமமுட னெடுங்காலம் வாழ்ந்திருந்தனன்.

கணபதிதுணை.

பதினான்காவது

தேவர்களுபாசித்தது.

தழைதருஞ்சொர்க்கமத்தியபாதலத்தையுந்தாக்கியடலாற்றிரிபுரன் றனதானையுட்படுத்தக்கண்டமாலயன்சதமகனுமியமவலாயின் முழைதனிலொளிக்கநேர்ந்ததையெண்ணியமரர்கணமுற்றுபுகலிடமிலாராய் முகம்வாடிநொந்தயரவந்தநாரதனுதவுமுதமனுவைபுன்னிரோற்க வழுமேசய்க்கிரங்கிவருமனையின்னடியசச்சிதானந்தவமலமூர்த்தி யற்புதனெழிற்றந்திருகவண்ணலருள்வழியினக்கையெந்தைமேருக் குழைவுறத்தலையளிவழங்குபேரருளிந்கொடுத்தயர்ப்பரவைநீந்திக் குழம்பகைதனந்துசின்னானினிற்றம்பதங்கூடிவாழ்ந்தனர்களன்றே.

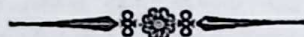
இதன் சரித்திர சங்கிரகம்.

முற்கூறின பலியெனு மவுணன் திரிலோகங்களைபுங் கைப் பற்றினதன்மேல் இந்திரனுடன் பிரமவிஷ்ணுக்களும் இமயமலைச் சாரலிலொளிக்க தேவகணங்கள் யாவருமவனால் மிகுதியுமலைப் புண்டவர்களாய் அம்மலைச்சாரலிற்கூடி மனச்சஞ்சலத்துடன் வருந்திநிற்கையில் நாரதமுனிவரவண்வந்தனுக்கிரகித்த அஷ்டா ஸூரமந்திரத்தை அத்தேவர்கள் முறைமைப்படி ஜபித்து-உபா சித்துவருகையில் கருணாநிதியான விநாயகக்கடவுள் பிரத்திய ஸூரமநிதியவர்கள்வேண்டும் வரங்களைவழங்கினபின்னர் கயிலாய பதியிடத்தும்அத்தேவர்கள் தங்களாபத்துநீங்கலாக வரம்பெற்று நிலகாலத்தில் பூர்வீரதியாய்த் தத்தம்பதங்களையடைந்து ககிக் கப்பெற்றனர்.

கணபதி நூலை.

பதினேந்தாவது

விமலருபாசித்தது.

ததிலாதானெனப்பலிமுனைக்கப்பிரான் ஞேன்றியாசித்தமூர்த்தத்
தாமனிமுயற்சியினெய்தாமையாலனிகமொடுஞ்ஞந்தவவுணன்கையம்
பதிநாடிவரவிமலரவஞற்றலோர்ந்திதம்படியுன்னியோருமுயலப்
பலநாதமமலகணநாதனப்பரன்பங்கயமுகத்தினின்று
வதனமொடுதோன்றியோர்மந்திரந்தாவமரர்மாண்புறச்செய்வைதிக
வையமிசையுமைசெதெமாய்ப்பூததேவகணமருவவாரோகணித்தாங்
கெதிரடந்திரிபுரனருஞ்சுமரெலாம்போக்கியெந்தையருண்மனுவையோதி
யேவுகுலத்தழித்தெய்வுலகுமுன்போலவின்முறவிசைத்தாரரோ.

இதன் சரித்திர சங்கிரகம்.

கணேசமூர்த்தியானவர் தம்மை வழிபட்டுவின்ற தேவர்க
ளிடத்திரக்கமுற்று பவியென்னுமகரளிடத்திற் கலாதரொன்னும
பெயருடன் பிராமணவடிவங்கொண்டு தேவியரோடுசென்று அவ
னைக்கண்டு உருத்திரமூர்த்திகளிடத்திருக்குஞ் சிந்தாமணிவிநா
யகனாதருவித்துத்தரவேண்டுமென்று அவனுயிரக்கிறுதியாக சங்
கற்பித்துமிண்டபின் பவன்அதைக் கேட்டனுப்பியுமுதவாமையா
யிற்றெனக்கோபித்து யுத்தசன்னத்தனய் சைனியத்துடன் கை
லையை நெருங்கையில் அத்திரிபுரனை சங்கரித்தற்காக உருத்திர
மூர்த்திகள் திருவுளங்கொண்டு தியானயோகத்தினின்று பிரார்த்
தித்தவுடன் விநாயகரும்ஐந்துமுகங்களும் பத்துக்கைகளுமுடை
யவரா யவர் திருமுகத்தினின்றுங் கணேசனத்தோன்றி பிஜா
கூடாத் தோடுகடியமஹாமந்திரத்தையுபதேசிக்கப் பெற்றவ்விமல
ரும் பூதகணங்கள் தேவகணங்கள் புடைசூழ சந்திரஞ்ஞரியர்களைச்
கரங்களாகவுடையவைதிகத்தேரி லுமாதேவிசமேதரா யாரோக
ணித்து முப்புரத்தினுமூன்றுருக்கொண்டெதிர்த்துக் கணபாதல
மெங்குமுலாவிப்போர்செய்தஅப்பவியென்னுந்திரிபுரனோடுமுன்
றுப்புரத்தையுந்தமது முத்தலைச்சூலத்தாற் சாம்பராக்கி வெற்றிய
டையப்பெற்றுஅதுபோதழிந்த வுலகங்களை யதாப்பிரதாரமமைத்
தருளின பின்னர் பூதகணங்களுடன் கயிலாயமடைந்து அடியவர்
கட்கெல்லாம் அருள்வழங்கிவின்ற சிவபெருமானுக்கு விண்டுமுத்
தியதேவர்களைல்லாம் மிகவுமகிழ்வாக திருவிழாநடாத்தித்துதித்
துவிடைபெற்று தங்கள் தங்கள் பதவிகளைச் சேர்ந்தார்கள்.

கணபதிதுணை.

பதினாறுவது

உமையம்மையுபாசித்தது.

திக்கெலம்பரவரணைமதியாதுதக்கன்சொந்மொழிக்காற்றுவதன்
 நிருமகனெனுந்தேகம்விட்டிமயமகளாய்ச்செனித்தம்மைசிவனையுறவே
 மிக்கபலநோன்புசெய்தாவனியின்முற்பக்கமுந்துஞ்சுதர்த்திவிரதம்
 விதிவழியனுட்டிப்பவேண்டிவன்மிகமண்விழைந்தொணர்ந்துகண்ட
 வக்கிரத்தெழிறுண்டநாதனுக்கபிடேகமாதமலிவித்தமலர்தாய்
 மதுரமாணவேதனந்துபதிபம்வழங்கியேத்திக்கங்கைமுன் [ன
 முக்கண்முதல்வன்றனைமணந்திடவரங்கொண்டம்முதல்விதன்வேட்கைவன்
 முற்றமகிழ்வாய்ப்பரமனெடுகயிலைதன்னின்முயங்கிவாழ்ந்தனளென்பவே.

இதன் சரித்திர சங்கிரகம்.

பிரமகுமாரனும் வேதவல்லிநாயகனுமான தக்கன் புரிந்த
 வரியதவத்தினால் உமாதேவியார் புத்திரியாய் தாட்சாயனியெனத்
 திருவவதாரஞ்செய்து மஹாதேவரை திருமணம்புரிந்திருக்குங்
 காலத்தில் அத்தக்கன் மருகராகியபரமசிவத்தை நிந்தித்ததன்
 மேல் அம்மை திருவுளத்திற்சகிக்கப்படாத சினங்கொண்டு அவ
 னால் வளர்க்கப்பட்ட தமது சரீரத்தை வைக்கக்கூடாதென்று
 யோகாக்கினியால் தேகத்தைவிடுத்து பர்வதராஜன் புத்திரியாகத்
 தோன்றிவளர்கின்றநாளில் கங்கையைசிவபெருமான் களையாணஞ்
 செய்துகொள்வ தன்முன்னர் தம்மை மணந்திடவேண்டுமெனத்
 திருவுளத்திற்கொண்டகருத்தை பிதாவாகிய பருவதராஜனுக்கறி
 வித்து இதனைநிறைவேற்றத்தக்க வீரதம்யாதென்று வினவலும்
 அவர்மனமகிழ்ந்து ஆவணிமாதம் பூர்வபகஷத்தில்வருகின்றவிநா
 யகசுதர்த்திவிரதமாமென்று அதைசாங்கமாகச்சொல்லக்கேட்டு
 பார்வதியாரும் தெய்வகங்கையிலாடி பூசைக்குவேண்டு முபகர
 ணங்களைச் சேகரித்துவைத்துக்கொண்டு அலங்கரித்திருந்த பூஜா
 மண்டபமடைந்துவிபூதி புருத்திராக்ஷகண்டிகையணிந்துசிரசாதி
 பாதம்வளையில் நியாசஞ்செய்து ஆசமனம்புரிந்து பிராணயா
 மத்திலிருந்து பூதசுத்தி முதலானவைகளை நடாத்தி சங்கப்
 பங்கூறி சந்தனவேதிகையிட்டு அதிற்பரப்பிய தண்டிலத்தின்
 மீதாக சொர்னவஸ்திரமொன்றைவிரித்து அதன்மீது இழை
 சுற்றி சலம்பூரித்த பொற்கும்பத்தில் திவ்வியமான தளிர்களையும்
 இரத்தினங்களையும் பெய்ததனை ஸ்தாபித்து சந்தனபுஷ்பாபகளை
 தரித்து மந்திராக்ஷதைகளாற் பூசித்தானவுடன் சொர்னத்தினு

லமைத்த கணேசமூர்த்தியை எந்திரத்தின்மீதும் பிருதுவியினு
லமைத்தமூர்த்தியை வேதிகையின்மீதுமாக எழுந்தருளச்செய்து
திவ்வியதீர்த்தம் கந்தம், புஷ்பம், பலமுதலானவற்றைக்கொண்
டபீஷேகமாட்டி அலங்காரம் அர்ச்சனை நைவேத்தியம் தூபதீப
முதலானஷோடசோபசாரமுஞ்செய்து ஓமாதிகளைநடாத்தி விதி
யுடனோர் மாதமளவும் ஊனுறக்கங்களைநீத்து மூலமந்திரம் ஏகா
க்ஷரமந்திரம் சடாக்ஷரமந்திரங்களாற்பூஜித்து சீயசாதமந்திரத்
தால் கற்பூரநீராஞ்சனஞ்செய்து வலம்வந்து அனந்தவித தானங்
களும்வழங்கி அவ்விரதபூர்த்திசெய்த சின்னாளில் விநாயகமூர்த்தி
யின்போருளால் அவ்வுமாதேவியார் தமதுமனோரதபலன்வித்தி
யாகப்பெற்றனர்.

க ண ப தி து ணை .

பதினேழாவது

கர்த்தமனுபாசித்தது.

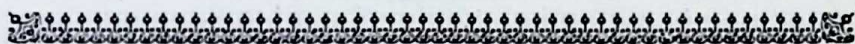

இத்தெமிருங்கர்த்தமன்றன்முன்வினைமூலமெய்தபிருருவைவினாவ
வேந்தனீழிமிகும்வணிகனின்னலாற்றுவயிர்விடச்செல்கானிற்
றங்குசெனபரிமுனிவரற்காணவவனருட்டனிமனுபாசித்தநற்
சுதர்த்தியத்தவறுகாத்திமாற்றினோற்குநாட்டந்திமாடுகவனருளாற் [ப்
பொங்குசெல்வம்பெருவிவாழ்ந்தனையவ்வண்ணமிப்போதுமணிமுடியரசனாய்
போந்தனையெனப்பெரிதவ்விரதத்திறத்ததப்புளந்திடவுணர்ந்ததுமுதன்
மங்கனாகரமாகவருடங்கடோதுமம்மன்னவன்விதிவழாமன்
மாரோன்புசெய்தகாலாந்தத்திலக்கடவுள்மலரடியின்வையினுனே

இதன் சரித்திர சங்கிரகம்.

கர்த்தமனென்னுமரசன் தன்னிடத்திற்குவந்தபிருருமுனிவ
னாவணங்கி யுபசரித்தானபின் தான் செல்வம்போகமுதலான
வைகளைப்பெற்றகாரணம் வினாவ அதற்கப்பிருகுமுனிவர் பூர்வ
ஜன்மத்தில்கீசொற்பபாங்கியவானாய் வைசியகுலத்திலுதித்து குல்
தர்மத்தைக் கைவிட்டதற்காக சுற்றத்தார் தூஷித்திடற்காற்றா
மல் மனத்தளர்ச்சியா யுயினா யொழிப்பானாகக் காட்டிற்சென்ற
விடத்தில்குசெனபரிமுனிவரைச்சந்தித்து உனதுமனக்குறைகளையா
வையுங் கூறலும் அதுகேட்டம்முனிவர் கணேசமந்திரத்தை யுப
தேசித்து விநாயகசதுர்த்திதினத்தில் அவ்விரதத்தைக்கூடவிருந்
துவிதியுடன் முடிப்பித்தனராக அவ்விரதமகிமைபெறல் அகன்

டைசுவரியம்பெற்று வாழ்ந்திருந்து இச்சனனத்திலும் அச்சேஷபலனையனுபவிக்கின்றனை யாதலா லதனை யனுஷ்டித்துவரக்கடவையென்று கூறி தமதிருப்பிடஞ் சென்றனர் பின்பவ்வரசன் அவ்வாறே வருடந்தோறும் அவ்விரதத்தை யனுட்டித்துவந்து அந்தியகாலத்தில் கணேசமூர்த்தி யனுக்கிரகத்தாற் பேரின்பமுத்தியுமடைந்தனன்.

க ண ப தி து ணை

பதினெட்டாவது

ந ள னு பா சி த்த து .

பல்லோர்க்கிதஞ்செய்நனவந்தகோதமனைவிரதப்பிரபலம்வினவன்மேன்முபடுஜென்மம்நீகௌடவேந்தாகிவாழ்நாட்பகர்க்கௌசிகன்சொற்படி [நல்லீர்மைத்தானதும்பயன்றனைவினாவின்ல்குவதமாகண்டலனைவசாபரித்ததுமுவர்க்குமுத்தொழிலைநாட்டினதமுறுகனிடையுறல்லறீர்ப்பதுமாம்விநாயகசுதூர்த்தினோன்பதனையன்போடுபன்னுளனுட்டித்துமுடிவில்சீருந்துவாழ்ந்திம்மையினுமரசர்மன்னாயினையெனச் சொல்லலுமவன்மிகமகிழ்ந்தநாண்முதலாய்தொடங்கிமேலொப்பின்னானசுகபோகமார்ந்துலகெலாநிபுரந்திசைதலங்கிடவிருந்தனனரோ.

இதன் சரித்திர சங்கிரகம்.

நிடதநாட்டிலுள்ள விந்தமெனுநகரத்தில் நளராஜன் அகண்டமண்டலாதிபதியாய் பத்மாஸ்தனென்றவமைச்சனோடுஞ் செங்கோற்செலுத்தி தமயந்தியெனும் அரசியைமணந்து வாழ்ந்திருக்கின்றநாளில் அவண்வந்தகௌதமமூனிவகாவணங்கி கிர்தார்த்தனாகத்தக்க வோர் விரதத்தைத் திருவாய்மலர்ந்தருள வேண்டுமென் றவன்பிரார்த்தித்ததன்மேல் முற்சனனத்தில் நீ கௌடதேசத்திற்கரசனாய் சதுரங்கசேனைகளுடன் சத்துருக்களை ஜயிக்கச்சென்றபோது ஓர்வனத்திற்கண்ட கௌசிகமுனிவரால் உபதேசிக்கப்பெற்ற விநாயகசுதூர்த்தி விரதத்தை அவர் சமுகத்திற்குறையே யனுட்டித்து சகலதிக்விஜையுமும் சம்பத்தும்பெற்று வாழ்ந்திருந்து அப்புண்ணிய விசேடத்தால் இச்சனனத்திலும் அவ்வகையே யனுபவித்து வருகின்றனையாதலால் அவ்விரதமே கிருதார்த்தமானதாகும் அதனை யனுட்டித்து வருவாயென்றம் முனிவராக்கியாபித்தவாறே அதுமுத லச்சக்கரவர்த்தி வருடந்தோறு மதனை யனுட்டித்துவந்து காலாந்தரத்தில் மேலான பதவியடைந்தனன்.

பத்தொன்பதாவது

இந்துமதியும் சந்திராங்கதனும் உபாசித்தது.

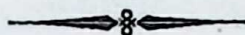
இதன் சரித்திர சங்கிரகம்.

மாளவதேசத்தைச்சார்ந்த கன்னநகரத்தில் ஏமகாந்தராஜன் புத்திரான சந்திராங்கதன் அரசுசெய்திருக்குங்காலையில் ஓர் நான் காட்டிற்சென்று வேட்டையாடி மீள்கையில் அவனெதிர் த்த இராக்கதர்களைச் சங்கரித்திட்டதுகண்டு வந்தெதிர்த்தவோர் அரக்கியுடன்போர்செய்திருக்கையில் தனதுகரத்தையவன் பற றும்படிநெருங்கினதன்மேல்வலையிழந்தவனா யடுத்தமடுவிற்பாய்ந் தவனையில் அங்குநீராடவந்திருந்த நாகலோகஸ்திரீகள் அவ் வழகளைக்கண்டுதங்கனிருப்பிடத்திற்கழைத்துக்கொண்டுபோய்ச் சேர்த்து திவ்யாமுதமுதலாயூட்ட வுண்டிருக்கையில் அவன் ஏகபத்னி விரதனூதலால் அம்மாதர்கள் பிரார்த்தித்தவாறு ஓர் தினமேனும் புனர்த்தங்கிணங்காமல் மறுத்தும் அவர்கள் தங்கள் காதன்மிகுதியால் உபசாரமாகவே யவிடத்தில் நிறுத்தப்பட்டிருக்கையில் இந்துமதியென்னும் அவ்வரசன் மனைவி வேட்டைக்கு உடன்சென்ற பரிசனர்களால் நாயகனிறந்துவிட்டதாய்க் கேள்விபுற்று மாங்கல்யவிச்சின்னஞ்செய்து பன்னிரண்டு வருடமாய்மிகவுந்துக்கித்திருக்கையில் அவண்வந்தநாரதமுனிவரைப் பணிந்து அவரிடத்தில் தன்குறையைச்சொல்ல அதுகேட்டம் முனிவரனுக்கிரகித்த கனபதி மஹாமந்திரத்தை முறையோடு சதுர்த்திதினத்தி லுபாசித்துவருகையில் கணேசமூர்த்தி கிருபையால் அந்நாகலோகஸ்திரீகள் மனதிலெரக்கமுண்டாகி முன்தாங்கன் சந்தித்தமடுக்களையில் அச்சந்திராங்கதனைக் கொணர்ந்து விட்டவுடன் அவ்வரசன்தன்னகரடைந்துமனைவியுடன்கலந்திருக்கையில் அவன் மேற்படிவிரதத்தாலடைந்த அனுகூலமுணர்த்த மகிழ்ந்து அதுமுதலவனுமதையிடைவிடாமல் அனுட்டித்திருந்து அந்தத்தில் அத்தம்பதிகள் பேரின்பவிடடைந்தனர்.

க ண ப தி து னை.

இருபதாவது

சண்முகருபாசித்தது.

கட்டழகனாமாரனாபரமன்யோகங்கலைநதுமையொடும்புணர்ந்து
கலிதமாமொப்பிஸ்சக்கிலமதைப்பருகியக்கனலாற்றிடாதுதகவன்
விட்டிடச்சரவணத்தாரன்மதியமையும்விசாகத்துதித்தகந்த
வேள்கண்ணைநதியின்புடைப்பெருவனத்தேத்திவிழைவரமுமயிலூர்தியு
மிட்டமாய்ப்பெற்றவத்தலமயூசோசமாயின்பெயரொடோங்கவதனா
டிலக்ககணபதியுசையாற்றிமேற்றந்தையாரினிததவுமேகமேந்தித்
துட்டனாகியதாருகாசரன்படைமாயநகர்க்குழ்மிரவுஞ்சவெற்புந்
துளியாகப்பொருதழித்துமிண்டனன்மலர்கடையமரர்நனிவாழ்த்தவே.

இதன் சரித்திர சங்கிரகம்.

தேவேந்திரனா லாளப்பட்டிருந்த ஆயிரத்தெட்டண்டங்களை
யுங்கவாந்து தன்னொருருடைநீழலின்கீழிருத்தி தேவர்களை யெல்
லாஞ் சிறையிலிட் டனந்தகாலமாக வலைத்த தாருகாசரனாகிய
னாயொழிக்கவெண்ணி இந்திரன் பிரமன் விஷ்ணு முதலானவர்கள்
மன்மதனைக்கொண்டு யோகநிலையைத்தவிர்த்த பின்னர் மஹாதே
வர் உமாதேவியானாமணந்தவரோடுங் கூடியருளிய விரியத்தை
யுண்ட அக்கினிதேவன் அதன்வெப்பத்தை யாற்றானாக இமோற்
கிரிச்சாரலுக் கோடியங்கிருக்கின்ற கங்கையாற்றில் சரவணங்
களால் வளர்ந்துமுடப்பட்டிருக்கின்ற வோர் பொய்கையிலதனை
விடுத்தபின்னர் அஃதுகுழந்தையாகநகூத்திரஸ்ரீகள்பால்கொடு
த்துவரப்பதுமப்பாயலிற்றவழ்ந்து அவண்வந்தம்மையப்பர்களன்
பாகவெடுத்துக் கைலையையடைந்தபின்னர் உமாதேவிமடிமீதும்
பரமன்தோண்மீதினுமாக வளர்ந்தருளின சண்முகக்கடவுள் அம
ரர் வேண்டுகோளால் அவ்வவுணாகியனா வெல்லுதற்காகக் கிரு
ஷ்ணநதி வடபாரிசத்தி லோர்வனத்தில் வீராயகக்கடவுளை மன
திற் நியானித்து சடாக்ஷரமந்திரத்தை முறையுடனுபாசித்து பல
வரங்களோடவர் மயில்வாகனத்தையுந் தரப்பெற்று அவ்விடம்
மயூரேசமெனுந்தலமாக ஆலயமமைத்து அதனுள் இலக்க வீரா
யகரொன வோர் முர்த்தப்பிரதிஷ்டைசெய்தாராதித்து மீண்டு
கைலையையடைந்து சிவபெருமானிடத்தும் வேல்முதலிய பல
வாயுதமும்பெற் தவ்வகராதியோ டெதிர்த்து அவர்களைச்சங்கரி
ந்துவெற்றியடைந்தனர்.

கணபதிதுணை .

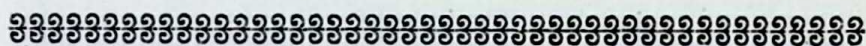
இருபத்தொன்றாவது மண்மதனுபாசித்தது.

தேனித்தமெய்யிறைநுதந்தீர்கோட்பேவனங்காமதன்சீர்மெய்ப்பறவே
தேவதேவற்போற்றவவருள்கணேசமனுசுந்தித்தநோக்கையிலுளங்
கனித்திடத்தோன்றிமால்கண்ணாய்வருநாள்கவின்றநின்முன்னேமேனி
கைபெறுதியென்றருளியெந்தைகணபதிசெலக்காமன்மயூரத்தலத்
தொனித்தழைபனிக்காலயத்தொடுமகோற்கடருயர்வடிவுகண்டருச்சித்
தோவாதொன்டுபுரிநாளினின்மனமிக்குவப்பவெம்மானருளினால்
அளித்தொருதிசேர்மலர்க்கணையெந்தமுன்னையுருவங்கனேபெற்றுநடுவ
னாதுபல்லுமிர்க்கனாராகபோகக்களாக்கரசமூக்கினுனே.

இதன் சரித்திர சங்கிரகம்.

திருமால் மருகியாகிய இரதிதேவியானவள் நுதல்விழி
யாற்சாம்பரான தனது நாயகனைக்குறித்துப் பிரலாபித்தபின்
தனக்குப் புகலிடம்பிறிதின்றி சரணாகவடைந்து - சாஷ்டாங்க
மாகப் பணிந்தெழுந்து விழிகளில் நீர்த்தாநாயைப் பெருக்கி
யோர் புறமாகநின்று பலவாகத்துதித்து மாங்கல்யபிச்சையருள
வேண்டுமெனவிரந்துகேட்க பெருமானும் திருவுள்மவைத்தவனை
யங்ஙனெழுப்பி அவனுக்குமாத்திர முருவமாகவு மற்றையர்க்
கெல்லா மருவமாகவு மருள்செய்யப்பெற்ற சமயத்தில் அவ்
வனங்கள் அக்கண்ணுதலைப்பணிந்து துதித்து யாவரிடத்துந்
தான் முன்போலவுருவாய் விளங்கும்படி யருளவேண்டுமென்று
பிரார்த்தித்ததற்கிரங்கி யவ்வகை விநாயகமூர்த்தியாற்பெறுகென்
து அவரதுஏகாக்ஷரமனுவைமுறைமையுடனுபதேசிக்கப்பெற்று
மயூரத்தலத்தையடைந்து ஆயிரவருடமளவுமதைஜபித்துத் தவம்
புரியஅவண்ணுச்சரக்கடவுள் பிரசன்னமாகலும் தரிசித்துப்பணிந்
துநின்றுதனதெண்ணத்தை விண்ணப்பஞ்செய்துகொள்ளசுவாமி
கருமவனை நோக்கி விஷ்ணுவானவர் கண்ணாகவவதரிக்குங்கா
லத்தில் நியவ்வணமேயுருக்கொண்டுதிப்பாயென்று அனுக்கிரகிக்
கப்பெற்ற பின்பு அவ்விடத்தில் பளிங்கினு லாலயஞ்சமைத்து
மகோற்கட விநாயகொன்றோர் மூர்த்தத்தை ஸ்தாபித்து இடை
விடாமல் பக்திபூர்வகையுபூஜித்துவருகையில் அக்கடவுட்பெருங்
கருணையால் அந்தசன்மத்திற்குளே இடையிலின்ற நெடுங்கால
மளவு முன்போலவே சர்வலோகங்களினும் நிஜவுருவுடன் தன
தாக்கினையைச் செலுத்தி இரதிதேவியுடனினிது வாழ்ந்திருந்
தனன்.

க ண ப தி து ணை .

இருபத்திரண்டாவது

உருக்குமணிதேவியுபாசித்தது.

இரிதலறவுலகோம்பமால்கண்ணையநாளெழில்சித்திசன்றேன்றலா
யினிதுதித்தருமையின்வளர்ந்துபிரத்தியுமனெனவெவனனாயோங்குநாளில்
விரிவிபுதருலகினுறுமிரதியைச்சம்பரன்விழைவிற்கவர்துசெல்லும்
வேலையவனமுவிழீழ்வேலையின்விழுங்கினவமீனையத்தருவனிடையே
தரவலைஞர்சேதிக்மகவினிற்கண்டவன்ருன்வளர்ப்பதநாரதன்
சாற்றவம்மாற்புதல்வனெகநெடுநாளவனுடன்சமர்புரிந்துநிற்க
அரியதாயாமுருக்குமணிசேய்க்காணுதலந்தேசுதூர்த்தினோன்பை
யாற்றவாருநாளிலவுணனைச்செற்றடைந்தானமாதொடுபதியினே

இதன் சரித்திர சங்கிரகம்.

திருமால் கண்ணகைவும் மஹாலக்ஷ்மி உருக்குமணிதேவி
யாகவும் அவதாரஞ்செய்தகாலத்தில் பிரத்தியுமன்னெனப்பெ
யர் கொண்டு சுந்தரவுருவத்துடன் மன்மதன் அவர்களுக்குப்
புத்திரனாகவுதித்து சகல சாஸ்திரங்களையும் ஆராய்ந்துணர்ந்து
மஹா பராக்கிரமனென் றியாவரும்புகழும்படி யெவ்வனப்பரு
வனையிருக்குங்காலத்தில் இரதிதேவி தேவருலகில் தனித்திருக்
கின்ற செய்தியறிந்து சம்பரனெனும் அசுரன் போயெடுத்து
வருகையில் அவள்நழுவிக்க கடலில்விழ்தலும் அக்கடலி லோர்
பெரிய மச்சமானது அவளை விழுங்கிவிட பின்பவனக்கடலி
லிறங்கித் தன்திறத்தி லானமட்டும் அதனைக் கலக்கிச்சோதித்து
எவ்விடத்துங்காணாதவனாகிப் பதியைச்சேர்ந்த சின்னஞ்சுழித்த
பின்னர் - அங்கெடுத்துவிழுங்கின மச்சத்தைப் பிடித்தவலைஞர்
கஞ் அவ்வசுரனுக்குக்கொடுக்க அவனம்மினத்தை சேதிக்கும்
போது அதன் வயிற்றிலோர் பெண்மக விருக்கக்கண்டு அதை
தனக்கோர் குமாரத்தியாகப்பாராட்டி வளர்த்துவருகின்றனென
நாரதரால் சொலக்கேட்டு அப்பிரத்தியுமன் அவனிடஞ்சென்றெ
திர்த்து வெகுநாள்வரையிற் போர்புரிந்துகொண்டிருக்கையில்
குமாரன்வரக்காணாமல் நெடிதுவருந்தி நின்றதாயாகிய உருக்கு
மணிதேவி யங்குவந்தநாரதராற்பெற்ற கணேசமந்திரத்தை விநா
யகசுதூர்த்திதினத்தில் விரதானுஷ்டையாய் விதியுடன்ஜபித்து
வருகையில் ஆறாவதுதினத்தில் அவ்விரதபலத்தால் அப்பிரத்தியும
ன் அச்சம்பராசுரனைச் சங்கரித்து இரதிதேவியுடன்பதியில்வந்து
சேர்ந்தனன்.

க ண ப தி து னீ .

இருபத்துமூன்றாவது

பிரத்தியுமனன் உபாசித்தது.

தச்சையனரிவானுசரன்புதல்வியானவுகைகனவினிற்பேரழகனாய்க்
கண்டேவுபாங்கியானித்தினாயொடுத்தவக்கானைபாமனிருத்தனோ
டிச்சையிவெயவள்கரவித்புணர்ந்திடவிருஞ்ஞலதற்றதோர்ந்த
விகலவுணனவனைச்சிறைப்படுத்திடநேடியின்றவப்பிரத்தியுமனன்
மெச்சமுவுலகெக்கனாக்கான்கிலாதுளமெலிந்தபின் துதிசுதூர்த்தி
விரதமதனுட்டித்தவருநாட்கணேசரருண்மேவவக்கண்ணனார்சென்
றச்சமறவானனைப்பொருதுவெக்கண்டபின்பனிருத்தனம்மங்கையோ
டனாககரடைந்தின்பமளவளாய்வாழ்ந்தனனருந்தவத்திரதியினே.

இதன் சரித்திர சங்கிரகம்.

பிரத்தியுமனன் குமாரனான அனிருத்தனது கானைப்பருவத்
தினையும் பேரழகினையும் கனவிற்கண்ட வாணசுரன் குமாரியாகிய
உலையென்பவள் சித்திரரேகையெனும் தனதுயிர்ப்பாங்கியைக்
கொண்டுஅவன்ரித்தினாசெய்யுஞ்சமயத்தில் மாயையாற்றருவித்
துச்சிலநாள்இரகசியமாகத்தன்னிருப்பிடத்தில் வைத்துக்கொண்
டுஅவனுடன்சரசசல்லாபமாகக்கூடிக்கலந்திருக்கையில் அவருக்
குச்சுலுண்டானதுணர்ந்து அவ்வசுரன் அவ்வனிருத்தனை யருஞ்
சிறையில்வைத்திட்டிருக்கையில் எங்குந்தேடிக்காணாமல் பிதாவா
ளபிரத்தியுமனன் அவ்வற்ற துக்கசாகரத்துண்முழுகி வருந்துகை
யில் அதனையவன் தாயாகிய உருக்குமணிதேவிகண்டு என்னரு
மைப்புத்திரனே நீமுன்னர் சம்பராசுரனோடு யுத்தஞ்செய்யச்
சென்றபோது நெடுநொள்வராமற் றுழ்ந்த தினிமித்தம் யான்மிக்க
வருத்தத்தையடைந்து நீ விரைவில்வந்து சேருமாறு கணேசமூர்
த்தி சுதூர்த்தியை யனுட்டித் துன்னை வரப்பெற்றேனென்ச் சொ
லக்கேட் டவனும்வ் விராயகக்கடவுள் விரதத்தைமுறையுடன
னுட்டிக்க அவ்விரதநாண்முடியு முன்னமதன் பலவிசேடத்தால்
நாரதராலது செய்தியுணர்ந்த பிதாமகனான ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தி
ஆக்கிரகித்துச்சென்று சகலதேயத்தரசர்களுந் தன்னைப்பணியும்
படி அக்கிரி மதிவக்கொண் டரசியற்றுகின்ற அவ்வவுணனோ
டெதிர்த்து அனேகநாள்வகையிற் பிரபலயுத்தஞ்செய்துவென்று
அச்சிதுவனைச் சிறையினின்றும் விடுவீக்கஅவன் அக்கன்னிகை
யுடன் தன்னகரிற்சேர்ந்து கூகமாய்வாழ்ந்தனன்.

கணபதி துணை.

இருபத்துநான்காவது ஆதிசேடன் உபாசித்தது

வியன் மிருங்கைலாசபதிமுடியிருத்தலினவ்வித்தகர்த்தாள்வணங்கும்
விபுதர்முனிவரினுமேலோனயெனியவனந்தனைவீழ்த்துநிலமோதலு
மயர்வாய்ப்பணங்கிழந்தருநீஇயொருமகதிமுனியுதவுமனுவைநோற்க
வந்தவண்பிரசன்னமாங்கனேசர்க்குதரவணைபந்தமாகியவனு
சியலொரிஇப்பிரவாளநகரத்திலாலயமொடெந்தையருண்மேனியுங்கண்
டினியவபிடேகார்ச்சனாதிசின்னான்செய்திருந்தடைவின்முற்பணித்த
நியமனப்படியாதிசேகரத்தைந்தலைநிலமேந்தவோராயிர
நிலவுபந்திச்சுடிகையுடனினிதமர்ந்தனனிகரிலிசையோங்கமாதோ.

இதன் சரித்திர சங்கிரகம்.

ஸ்ரீகைலாயத்திற் பார்வதி சஹிதராய் சாம்பமூர்த்தி சிங்கா
சனத்தில் வீற்றிருக்கும்போதுதேவர்கள் முனிவர்கள்வந்துசாஷ்
டாங்கநமஸ்காரஞ்செய்து பிரார்த்தித்துக் கொண்டிருக்கையில்
ஜடாமகுடத்திருந்த சேடன் இவ்வகை மகிமைபெற்ற சிவபெரு
மான் நிருமுடியி லிருக்கின்றோ மல்லவாடுவென்று அகங்கரித்தெ
ண்ணினவளவில் பரமசிவத்தாற் றுண்ணென்றிழுத்து நிலத்தின்
மோதப்பட்டவனோர் சிரமாயிரம்பிளவாகி உலகத்தைத் தாங்கு
கின்றவலியும் தவங்களாற்கிடைத்த மகத்வங்களுமிழந்து மிகவுந்
துன்புற்று தான்முன்பேரல சிவபிரான்சார்புறுமுபாயத்தைக்கரு
தி ஒன்றுந்தோற்றாது சுவாசமற்றவனாயிருக்கையில் அவண்வந்த
நாரதமுனிவரா லனுக்கிரகிக்கப்பட்ட சடசூர மந்திரத்தை
ஜெபித்து சதுர்த்தி விரதத்தையனுட்டித்து வருகையில் விநாயக
மூர்த்தி பிரசன்னமாகி சிவபெருமான் ஜடாபாரத்தி லைந்துசிரங்
களோடமர்ந்திருக்கவும், பிளந்த பிளவாயிரமும் ஆயிரம் சிரங்க
ளாகி முன்போலவே பூயியைத்தாங்கி யிருக்கவும், அதுபோதி
ருந்த வோர் சிரசுடன் தமக்குதரபந்தனமாக விருக்கவும், அனுக்
கிரகிக்க அவ்விதமே தனதோரம்சங்கொண்டு விநாயகக்கடவு
ளிடத்தமர்ந்து மற்ற அம்சங்களோடு பிரவான்நகரத்தில் ஓ
ராலயஞ்சுமைத்து விநாயக மூர்த்தியைப் பிரதிஷ்டை செய்து
பரிமள திரவியங்களாலபிஷேகித்து திவ்வியபுட்பங்களால்ர்ச்சனை
செய்து ஆராதித்துப்பெற்றவரத்தினால் சிவபெருமான் நிருமுடி
யில் முன்போல வசிக்கவும் உலகினைத்தாங்கவும் பெற்றமகிழ்ந்
திருந்தனன்.

கணபதி துணை.

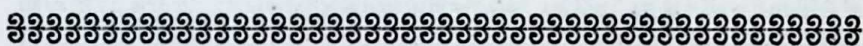
இருபத்தைந்தாவது புருசுண்டியுபாசித்தது.

மும்மதக்களிறெனத்திரியும்வெஞ்சினவேடன்மொய்வாங்கொடாறலைப்போன்
முற்கலருட்பார்கவயானற்குணம்பெற்றுமுன்பனியவவரிநங்கிச்
செம்மையின்விதித்தவாறவனெருலர்ந்தகொம்பிற்குக்கணேசரதுசீர்
நிருந்தநாமஸ்மரணையொடுநீர்விடத்தளிர்த்திட்டததெளிந்தமுனிவர்ப்
பெம்மான்மகண்டலத்தறலாற்பவித்திரம்பெற்றெழிற்புருவநாப்பட்
பெரும்புழைக்கையுறிஇப்புகுசுண்டியென்னவோர்பெயருலகின்வாய்ந்தவாரு
ளம்மனுவையோதிநற்றவயியற்றிடவவங்கரத்தையனமலமாம்வே
தாமத்திறமருளிமுப்பொருண்முடிபுசொலவருண்முத்தனயினனால்.

இதன் சரித்திர சங்கிரகம்.

தண்டகவனத்தைச்சார்ந்த நந்தாரமென்னும் நகரத்திற்குச்
சுமீபமான வேடச்சேரியில் வசிக்கும் விப்பிரதனென்னும் வே
டன் ஓர்நாள் அதற்கடுத்த வனமார்க்கமாகவந்த முற்கலமுனி
வரைக்கண்டவுடன் தன்வழக்கப்படி வினாந்தெழுந்துவாளாற்று
ணிக்கச்சுமீபிக்கையில் அவருற்றுநோக்கின வளவில் நல்லறிவு
திக்ப்பெற்று உடனேகீழ்வீழ்ந்து அவர்பாதங்களைப்பற்றிவிடா
நிருந்தனாக அவனிடத்திலவர்க் கிரக்கமுண்டாகி முந்திஅவன்
மனோவுறுதியை யறியவேண்டி கணேசமூர்த்திநாமத்தை மாத்
திரம் அவனுக்குபதேசித்து ஒருலர்ந்த கொம்பைநட்டு அது
தளிர்க்கின்றபரியந்தம் நீர்விட்டு அம்மனுவைத் தியானித்துவருதி
யென்று அவர்சென்றபின்பு அவ்வாறேஆயிரவருடவளையிலதற்
குநீர்விட்டுஐபித்துவர் அதுதளிர்ந்துப்பூத்திருப்பதைமேற்படி
முனிவர் மீண்டவண்வந்துகண்டுவியந்து தமதுகமண்டலநீரைமந்
திரித்துஅவன்மேற்றுவின்னவுடன் அவன்அதுகாறுஞ்செய்த பா
பங்களெல்லாம் விமோசனமாகப்பட்டு வன்புருவமத்தியிற்று
திக்மைபுமுண்டாகக்கண்டுவியந்துஉடனே கணேசரதுஏகாக்ஷர
மந்திரோபதேசஞ்செய்து ஓர் கற்பம்வாழக்கடவை யென்றன்
புடனாகவேவாதஞ்செய்து அவன்துளிர்ந்தமரமும் கற்பகவிருக்ஷ
மாகவென்று சொல்லிப்போனபின்னர் - புருவநடுவில்சுண்டந்
தாங்கிநின்றகாரணத்தாற் புருசுண்டியெனும் பெயராயவன்மேலு
மோராயிரவருடவளையில் அவ்வேகாக்காமந்திரத்தை யிடை
விடாமல்ஐபித்துவந்ததன்மேற் பிரசன்னமானவிநாயகக்கடவுள்
பரிபூரணகடாக்ஷம்பாவித்து அவனருகமர்ந்து வேதாசுமாரகசி

அன்றியு மப்பருகண்டிமுனிவன் சங்கடசூர்த்திவிரதத்தை விதிப்படியனுட்டித்துமுற்றினபலனைக் கணேசமூர்த்தியின் திருக் கரத்தில் தத்தஞ்செய்து நரகத்தில் வீழ்த்தப்பட்டிருந்த தனது பிதிர்களையும் புண்ணியலோகத்திற் சேர்ப்பித்தனன்.

கணபதி துணை.

இருபத்தாறாவது

கிருதவீரியனுப்பாசித்தது.

தமிழிலின்பருண்மதலைவேண்டித் தவிரியன் றவமுஞ்நிறிகெடயிலவன்
 றந்தைபிரமர்ச்சார்ந்தநிந்தெழுதினவீனிறந்தபுத்தகரியமமாய்
 விமரிசித்தியன்மாசிமதியபரபக்கஞ்சுதூர்த்திமேவியபௌமனாள்
 வெண்ணிலவுதித்தபின்னிபமுகத்தெந்தையமெய்யன்பின்மஞ்சனாதி
 சுமனசமொடறுவனூலர்ச்சனைநைவேத்தியந்தாபதிபாதிமுற்றிச்
 சோமபூசனையாற்றியந்தணர்க்குண்டிமுதல்சொற்றனமும்வழங்கி
 யமைதியினனுட்டிக்குநானைங்கேசனருளாற்கார்த்தவிரியற்பெற்
 றுக்கமுற்றண்ணலாரருளினுக்கனியனையன்பின்வாழ்ந்தனன்மகிழ்ந்தே.

இதன் சரித்திர சங்கிரகம்.

சையாத்திரிசாரதேற்கருகாகவிளங்குமோர்பட்டணத்தரசனான கிருதவீரியன்புத்திரப்பேறுவேண்டி வனத்திற்றவஞ்செய்கையில் பிதிர் தேவனாயிருக்கும்வன்தன்னைநாரதராலறிந்தவது செய்தியைக் குறித்து பிரமஸிட்டுசென்றுவனங்கி வினவினதன்மேல் அக்கிருதவீரியன் பூர்வஜென்மத்தில் அரசவம்சத்தில் சாமனெனவுதித்துக் கணேசனெனுமோர்புத்திரனோடு வாழ்கையில் நிகரற்றதுன்பமும்வறுமையும் நேர்ந்து ஒருநாளாவன் பசிக்கொடுமையால் வழிதடுத்தப் பன்னிரண்டு பிராமணர்களைக்கொன்று அவர்கள் பொருள்களைக் கவர்ந்துகொண்டு வீட்டிற்குப்போயன்று சங்கடச் சூர்த்திதினமாகையால்முன்னாட்டொடங்கியன்னமில்லாமலிறந்திருக்கக்கண்ட தன்பிள்ளை விநாயகலோகத்திற்சேர அவ்விசேஷ தினத்தில் மூன்றுதரங் கணேசா கணேசாவென வவன்பெயனாக் கூவியழைத்தமகிமையினால்உடனேயிறந்த அந்தசாமன்உனக்குப் புத்ரனாயுதித்து அரசரிமையை யிப்போதடைந்தனன் ஆதலால்

அப்பிரமஹத்தியொழியுமாறுமாசிமாத அபரபகூத்திற் செவ்வா
ய்க்கிழமைகூடினசுதார்த்தியில் அவ்விரதத்தைத்தொடங்கிக் கணேச
மூர்த்தியின்பாதபத்மங்களை மனதிலிருத்தியேகாகூர ஷடாகூர
மந்திரமொடுதிருநாமமந்திரத்தையுந்தியானித்து அன்னபானுக
ளைநித்து சந்திரோதயமானவுடன் விநாயகமூர்த்தியையெழுந்தரு
ளச்செய்து பூஜனை முடித்தபின் சந்திரனுக்கும் அர்ச்சனையைநடா
த்திவேதியர்கட்கு அறுகவையுண்டியளித்து அன்றிராமுமுதும்
மித்திராதவிர்த்து அக்கடவுட்சரித்திரங்களைக்கேட்டுவந்து இவ்வ
கையோர்வருடவளையில் சுதார்த்திதோறும்பூஜித்தால் புத்திரப்
பேறுண்டாகுமென்று அவ்விரதத்தின் சகலமகத்துவமும் பிரம
ணக்கறக்கேட்டபடியேயோர்புத்தகமாகவெழுதினது புத்திரன்
கனவிற்சென்று அதைவாசிக்கும் விதிகளைத்தெரிவித்து அவன்
கையில் அப்புத்தகத்தைக் கொடுத்துச்சென்றபின்னர் அவனவ்
விதமே அவ்விரததினம்வரக்கண்டு ஆரம்பித்து தன்குலகுருவாகிய
அத்திரிமுனிவர் முன்னிலையில் கும்பமூடன் கணேசமூர்த்தமுத
லாக விதிப்படியமைப்பித்து ஆரதித்து புத்திரப்பேறடையப்
பெற்றான்.

கணபதிதுளை.

இருபத்தேழாவது

கார்த்தவீரியனுபாசித்தது.

நிற்காமாய்க்கரசரணமிலாது திகார்த்தவீரியன்குறைகணிங்க
நிகரித்தாத்திரயமுனிவனருள்வழிவனநேர்ந்து தியொடுசெய்தவத்
திற்காங்குபிரசன்னமாங்கணேசனாயவனெழுந்தன்பொடஞ்சலித்தற்
லோமையான்மனத்துட்டுதிக்கக்காலிரண்டஸ்தமாவிரமுமாய்
விற்காட்டுமைஞ்ஞாநபாணமோடியாவரிணுமிக்வலிமையுமுருள்செய
விழைந்துலியமொடுபிரவாளணபதிசெண்டுமெய்யன்பொடேத்தியிண்டு
சொங்காதிபனுமுண்ணுமிக்கமண்டலவேந்தர்தொழுதிதைசெலுத்தமேலாஞ்
சுவோச்சசக்கரவர்த்தியென்னவெங்கணுமிசைதலங்கிவாழ்ந்தனனென்பவே.

இதன் சரித்திர சங்கிரகம்.

கணேசப்பிரசாதத்தினு லுதித்தபுத்திரனுக்குக் காலங்கை
யுமின்றி முடமாயிருக்கக்கண்ட சுகந்தையெனுந்தாய் வருந்து
வதறிந்து அவன்காந்தனான கிர்தவீரியராஜன்வந்துபார்த்து வருந்
தினயின் விநாயகர் விரதபலத்தினுண்டான இப்புத்திரனுட

ற்குறையை யக்கடவுளே விலக்கியருளுவொன்றுச் சொல்லி அவளுடைய மனதைத்தேற்றி அக்குழந்தைக்குக்கார்த்தவீரியனென நாமகரணஞ்சாற்றிவளர்த்துவருகையில் அக்குமாரனுக்குப் பன்னிரண்டிவயதானபின்பு அங்குவந்த தத்தாத் திரயமுனிவகாழித்தவீரியபராஜன்பணிந்து தனது புத்திரனுடற்குறையை விண்ணப்பஞ்செய்ய அதற்கவரி ரக்கமுடன் அப்புதல்வனை வருவித்துத் திகைச்செய்து ஏகாக்ஷரமந்திரத்தை யுபதேசித்துச் சென்றபின் கார்த்தவீரியன் வனத்திற்கிற் சென்று அம்மனுவைத்தியானித்து அன்னபானுதிகளையுநீத்துப் பன்னிரண்டு வருடவகையி லருந்தவஞ்செய்கையில் அடுத்தவோர்தடாகத்தினிடமாக விநாயகமூர்த்திபிரத்தியக்ஷமாகலும் அவனெழுந்து வணங்கக்கூடாமையான் மனத்தாலனந்தமுறைவணங்கி நிற்கையில் அவனுக்கிரண்டுகால்களையும், ஆயிரங்கைகளையும், அதற்கேற்றவலிமையையும், ஐஞ்ஞாறு பாணங்களையும், மனுக்கிரகிக்க அப்போதங்குவந்திருந்த பிரமன் முதலியோர்களாலும் ஆசீர்வதிக்கப்பெற்றவனு யக்கடவுளைப் பேருவகையுடன் நுதித்துப் பவளவொளியோடு தனக்குக் காகழிகொடுத்த அவ்விடத்தில் பொன்னாலுமணிகளாலு மோராலயமமைத்துப் பவளத்தினுற் செய்த கணேசமூர்த்தியையகிற்றாபித்துப் பூசித்து மீண்டு தனது நகரமடைந்தபின்னர் [வரம்பில்காகழி, வரம்பிலின்பம், வரம்பிலாற்றலோடும், சராசரத்தினும் சர்வஞ்ஞத்துவமும், பொருந்த மேற்படித்தாத் திரயமகர்முனிவரால் கிருபைகூர்ந்தனுக்கிரகிக்கப்பெற்று ஓர்கற்பகாலவகையில்] உலகமுழுவதும் தனதாஞ்ஞா செல்லச் செலுத்தித் தேவர்களெல்லா மேவல்கேட்க சக்கரவர்த்தியாய் சுகித்தரசாண்டனன்.

மேற்கூறினமூர்த்தமும்வனமும் பிரவாளவிநாயகர் பிரவாளவனமென்னும் பெயராய்வழங்கிவருகின்றன.

பின்பொருகாலத்தில் ஆதிசேடன்பூபாரந்தாங்கமாட்டாதவனாய் அப்பிரவாள கணேசமூர்த்தியையடுத்து அன்போடு பாசித்து வேண்டினவரங்களைப்பெற்று அவ்வனத்தின்கண்தரணிதரமென வோர்நகரமுண்டாக்கி யதில் தரணிதரவிநாயகரென மற்றோர்கணபதிமூர்த்தப் பிரதிட்டையுஞ்செய்தனன்.

அவ்விநாயகரை இராவணன்பூஜித்து இலங்காதிபத்தியமும், பாண்டவர்கள் பூசித்துத் துரியோதனாதிகளை ஜயித்தரசாட்சியும், பெற்றனர்.

[] இக்குறியினுள்ளாக விளம்பினவைகள் பிரம்மாண்டபுராணசம்ஹிதையில் சக்கரவர்த்திகள் வம்சாவளியிற் கூறப்பட்டிருப்பது.

கணபதி துணை.

இருபத்தெட்டாவது அங்காரகனுபாசித்தது.

இலையமில்பரத்வாசனருமதைநதிக்கையினெய்தழியொர்மைவிழியினு
ளெழின்மதிமுகங்குசங்கண்வரவிரகமேலிட்டவன்விசுக்கிலம்
நிலையுறவிலத்தினதமகவாகவேகண்டநிலமகன்வளர்த்தெடுத்தந்
நிருமலமுனிக்குரல்கிடவவருமன்புமிகநேர்ந்துபலகலைகளுதவித்
தலைமைபெறுமேரம்பன்மனுவளிக்கப்பூசுதலுமதைச்சார்ந்துநோற்றுத்
தலைகொளங்காரகப்பெயரொடுக்கோணிதைனைப்பெற்றுமேற்றனமுத்
தலையுவார்த்தொகுசுதர்த்தியிலிறைஞ்சுநர்க்குருசங்கடங்கடவிர
வும்பன்முகவன்னல்பாலவ்வரமுமேற்றமர்ந்தான்விண்டலத்துவந்தே.

இதன் சரித்திர சங்கிரகம்.

விநாயகபத்திரானபரத்துவாசரிஷியானவார்நருமதைநதிதீரத்
தில் ஸ்நானஞ்செய்யச் சென்றபோது அவனோர் மிகவுஞ்சந்தர
முள்ள ஸ்திரீயைப்பார்த்தகாலத்தில் மனநாட்டங்கொண்டவுட
னேகலிதமாகிப்பூமியிற்சிதறினவிரியமோர்சிதுமகவாகலும் அங்க
தைக்கண்ட பூமிதேவி யெடுத்துவளர்த்துஅம்முனிவரிடஞ்சேர்த்
தபின்னர் அவரால்ன்பாகவளர்க்கப்பட்டங்காரகனெனநாமகரண
ஞ்சாற்றி உபநயனாதினைச்செய்து வேதாகமங்களைக் கற்பித்து
கணேசமந்திரத்தையு மனுட்டிக்குமுறைமையோடுபதேசித்தான
வுடன் அச்சிதுவன் ஆயிரவருடவளையிற்றவஞ்செய்கையில் அதற்
கிரங்கியானவதனமும்-துதிக்கையும் தசபுஜங்களுடன் பிரசன்ன
மான கணேசமூர்த்தியால்தேவர்களோடுகூடி யமுதுண்ணத்தக்க
வுறவும் கோள்தனோடொன்றாகவதியும்பேறும், மங்களனென்னு
நாமமும், அந்நாமவாரஞ்சேர்ந்து அபரபக்ஷத்தில்வருகின்றசுதுர்
த்திரினையசுதுர்த்திகளைவிட சிறந்ததாயனுட்டிப்போர்க்கு சர்வச
ங்கடங்களும்கூங்கவும், அவ்விரததினம்சங்கடசுதுர்த்தியெனும்பெ
யராய்வழங்கவும், அனுக்கிரகிக்கப்பெற்றபின்னர் அந்நிலமகன் ஆல
யஞ்சமைத்து சிந்தாமணிவிநாயகொன்றோர்மூர்த்தப்பிரதிட்டை
செய்து பூசித்துவருநாளில் அக்கடவுட்பேரருளால் வந்தவிமா
ளத்தில் ஆரோகணித்து உம்பருலகஞ்சேர்ந்தமுதுண்டுநலங்கிர
கங்களி லொருவனாகப்பெற்றான். அவ்வங்காரகனம் மூர்த்தியை
அவந்திமாநகரமேற்புறத்தில்பிரதிட்டைசெய்துபூஜித்தது காமந்
மென்னுந் தலமாயவிடத்தில் அதுமுதல் யோகிகள் சித்தர்கள்
முதலாயினோரும் வந்துபாசிக்க விருக்கின்றது,

கணபதிதுணை.

இருபத்தொன்பதாவது சந்திரனுபாசித்தது.

அற்புதத்திசைமகதிமுனிதருங்கனியைமுனருங்கலையமலனயனை யார்க்குததர்க்கடவதெனவறுமுகற்கெனவளிப்பவதுகண்டுதெறுங் கற்பகக்களிறடிமலர்ப்பணிந்தையவிக்காழ்பிழைபொறுத்தியென்னக் கருணைசெய்போதுகண்டெள்ளமதியத்தினொளிகழலமேற்கண்டோர்சுகந் தற்பலமுறக்கொடுஞ்ஞானாத்திடலுந் தனுக்குற்றவவனுமெம்மான் றுணையடிபணிந்துகுறையேற்பவருள்கூர்ந்தவன் துன்பக்கடொலையநாலாம் விற்பொலிதினத்திறமைவழிபடுபினவனையுமேதினியில்பூஜிக்கவும் விழைபவன்பெறவுமவனோர்கலையைமுடியின்மீலந்தருள்புரிந்தானரோ.

இதன் சரித்திர சங்கிரகம்.

கைலாயத்திற் சிவபெருமான், கணேசர் முருகவேளுடன் திருவோலக்கத்திலெழுந்தருளியிருக்கையில் நாரதமுனிவர்வந்து பணிந்து சந்நிதிக்கெதிராகவைத்த வோர்கனியை மருங்கினுற்ற ஹிருவரில்யாவார்க்குக் கொடுப்பதென்றவர்வினாவப் பிரமன் இளை யபிள்ளையார்க்கெனக் குறித்துரைத்தவாறே யவர்க்கப்பழத்தைக் கொடுத்துவிட்டபின்னர் அதுகாரணமாகக்கணேசமூர்த்திகோபங் கொண்டருளலும் பிரமன் அஃதறிந்து கணபதிசந்நிதிக்குத் தேவ கணங்களுடன் சென்றுதான்செய்த அபசாரத்தைமன்னித்தருள் கெனத்துதித்துவணங்க அவனுக்கருள்புரியுஞ்சமயத்தில் சிறிதவ மதிப்பாக நகைசெய்த சந்திரனை வெகுண்டு நீ யுலகிற் பிரகாச மின்றி மறைவுபட்டு உனதுருவத்தைக் கண்டவர்களுமிட ருழக் கக்கடவொன்று சபித்தருள அப்போது இந்திரன் விண்மண் னுலகத்தார்க் கமுதஞ்சுரத்தலும், பயிராவளர்த்தலுஞ், சந்திர னுக்குரிய கடமையாயிருப்பதால் அவன் பிழையைக் கூழித்து, நேர்ந்தசாபம் நீங்கலாகவருள்கவென்று அப் பிரணவசொருபனா மிகவுந்துதிசெய்ய அதற்கிரங்கி ஆவணிமாதம்பூர்வபகூத்தில் வரு கின்ற சதுர்த்தியில்மாத்திரம் ஒருவரும் பாராதிருங்கவும் மற் றையநாட்களில் முன்போலவே யவனைக் காணலாகுமென்ப பரி கார வாக்கருளப்பெற்று மீண்ட இந்திரன் அச்சந்திரனுக்கு அக் கடவுளது சடசூரமந்திரத்தை யுபதேசிக்க அவனும் கங்காநதி யருகில் சர்வவித்தி நகரத்தில் இருபத்திரண்டு வருடவனாயில் அம்மனுவையுபாசித்திருக்கையில் விநாயகக்கடவுள் அவனுக்குப் பிரத்தியக்ஷமாகி சங்கடங்களை நீக்கிக்கொள்ள வேண்டினோரனு

ட்டிக்கும் அங்காரக சதுர்த்திதோறும் நீ யுதயமாகின்ற சமயத்
தில் நம்மைப்பூசைசெய்தவுடன் உன்னையும் அர்ச்சித்துத் துதி
செய்யத் தக்கதாக உனதோர்கலையை நமது முடிமீதணிவோ
மென்றனுக்கிரகிக்க அவ்வாறே அவன் அவ்விடத்தோர் கோயி
லமைத்து அதிப்பாலசந்திர விநாயகன் முர்த்தப்பிரதிஷ்டை
செய்து சிறந்த பூசனைகளையிற்பி யக்கடவுண் முடியிலோ ரணி
யாகவும் தனது மண்டலத்தில் பழையபடியே பரிசுத்தப்பிரகாச
னாகவும் அமர்ந்துவிளங்கினன்.

க ண ப தி து ணை .

முப்பதாவது

தூர்வைமகத் துவம்.

சைவவேதியனாமதருதனன்முனந்தன்னிப்பழித்தசுலபன்
குனெருதவன்மனைபுலிச்சியாகச்சொலத்தையலவனைக்கரமதாய்
வைவுற்றவாறுதித்தழவன்வன்னுன்புலிச்சேரியிடமாய்வதியுநான்
மழையடைவினுவையொருங்குசேர்ந்தைந்கரன்மந்திரத்தார்ப்புவுஅவர்
சைவுறவடிக்கவலமாகவோடினதுமவிலங்கின்வாய்நாரிகைப்புல்
நடுவவதனைக்காற்றெழுப்பலின்விநாயகாரன்முடிதனைச்சார்ந்ததும்
சைவிட்டஹனுமநாட்சுதர்த்தியதாற்கருத்திசைச்சபரியாயக்
கடவுளுட்டருனிதன்மூவரும்பெறலருந்தியடைந்தனர்களன்றே

இதன் சரித்திர சங்கிரகம்.

அவந்தியெனும் பட்டணத்தில் சுபத்திராதேவிநாதனை
சுலபனெனும்வேந்தன் அரசியற்றுநாளில்சிவபத்தியிற்சிறந்துமிக
வுந்தாரித்திரனுய்ப் பிச்சைக்குவந்த, மதுருதனனென்னும் வேதி
யனைக்கண்டுஅவ்வரசனவமதிப்பாகநகைக்கஅவ்வேதியன்கோபித்
தரசனையெருதாகச்சபிக்க அதற்கவ்வரசன்றேவி அவ்வேதியனைக்
கழுதையாகவும் அவ்வேதியன் அவ்வரசியைப்புலிச்சியாகவுமொ
ருவர்க்கொருவர்சபித்தவாறே,அரசன்உழவனிடத்திலும்,வேதிய
ன்வண்ணுனிடத்திலும், இராஜபத்தினிபுலிச்சேரியிலுமாக,வுதித்
திருக்குநாளில் அம்முன்றுபிரானிகளும் மிருந்தமழையடைவால்
அவ்வூர்க்கடுத்த விநாயகராலயச் சார்பாகச்சந்தித்து ஒன்றினை
யொன்றுதைத்ததாலு முட்டினதாலுமுண்டானவமலைக்காற்றாது,
அன்று விநாயகசதுர்த்தியாதலால் சந்தியாபூசை நிறைவேற்றி
ஜபஞ்செய்திருந்தமுனிவர்கள் ஆலயப்புறம்பாச அடித்துத்துரத்

தூர் வை யர் சீ ச ஷி .

யமதருமராஜன் தனது கொலுச்சபையில் தேவர் முனிவர் கணஞ்சூழ வீற்றிருக்கையில், நாட்டியஞ்செய்துகொண்டிருந்த திலோத்தமைமேல்வஸ்திரம்நழுவிவெளிப்பட்ட அவள்கொங்கை யிலாவண்ணியத்தைக் கண்டவுடன் அக்காலனுக்கு மனஞ்சலன மாகி அச்சபையினின்றானிங்கி அந்தப்புரத்தைநோக்கிச் செல்கை யில் மேலிட்டகாமத்தால் வெளிப்பட்டவீரியம் பூமியில்வீழ்ந்து வடவானலத்திற்கொப்பான கொடுமையோடு கலப்பையைப் போன்றவெனத்தக ஷோனாப்பற்களும் நீண்டுமுறுச்சி சிவந்திருக்

கின்ற முகமயிர்ஈனும் சிவந்தகண்களும் யாவருங்கண்டஞ்சத்தக்க
அகோர சொருபத்துடன் அனலாசுரனென்றுதித்து மண்ணுல
குள்ள ஜீவர்களையெல்லாம் புஜித்து விண்ணுலகையும் அழிக்க
நெருங்கையில் அஃதுணர்ந்து மனந்தளர்ந்த தேவேந்திரன்தேவ
கணங்களுடன் திருமாவிடஞ்சார்ந்து முறையிட்டதன்மேல் அப்
பரந்தாமன் கணேசமூர்த்தியையியானித்து பலமுறைதுதிசெய்
ய அதுபோதில் சர்வ ஜீவகோடிகட்கும் புஷலிடமாயுந் தாரகப்
பிரமமாகவும் விளங்குமக்கடவுள் பிராமணப்பிரமசாரியாய் பிரத்
தியக்ஷமாகி அவர்கட் கபயாஸ்தந் தந்து அவண்வந்த அவ்வசு
ரனைநிஜவுருவங்கொண்டு தமதுகரத்தி லடங்கும்படியாக வெடுத்
தோர்கவளமாய் விழுங்கியகட்டினுளடக்க அவ்வெப்பம் தேவர்
கள் முதலாக சராசரங்களினும் பிடிக்கப்பட்டு மிகவுந் துயரு
ழந்தாற்றகிலாராய் நிற்கையில், அப்பகவன் திவ்வியமேனி குளி
ரத்தக்கதாக சந்திரன் அமுததானாகளால் அபிடேகித்தும், பிர
மன் வேண்டுகையாற் சித்தி புத்திகளுந்தமது குளிரந்தவயவங்
களை யவர்திருமேனியி லொற்றியும், மஹாவிஷ்ணுவும் தாமரை
மலர்களையேந்திநிற்க தாமேவாங்கி யொற்றியும், வருணன்
சேன நீலாக் கொண் டபிஷேகித்தும், சிவபிரான் தமது திரு
மேனியிலணிந்த வாதிசேடனையெடுத்து தரித்தும், அவ்வெப்
பம் நீங்காதிருக்கையில் அதுகண்ட நாற்பத்தெண்ணிர முனி
வர்கள் அவ்வேதார்த்தனை பத்திமையாகத்துதிசெய்து அவரவர்
கள் தனித்தனியாக இருபத்தோரறுகுகளைக்கொண்டு சிரசுமுதற்
பாதமளவுஞ்சாத்த அதனால் அவ்வனல் குளிரந்ததன்மேல்விண்டு
முதலியோரடைந்திருந்த வெப்பங்களும் நீங்கியாவரும் வேதா
கமங்களால் துதித்தார்கள், தேவர்கள் புஷ்பவருடஞ்சொரிந்தார்
கள், திரிலோகங்களுந்தழைத்து மகிழ்ச்சியடைந்தன இப்பால்
விநாயகமூர்த்தி அம்முனிவர்களைப்பார்த்து அன்பர்களை நமது
திருமேனியிலிருந்தவெப்பம் நீங்களர்ச்சித்த அறுகினல் நீங்கின
படியால் எமக்குச் செய்யப்பட்ட உபசாரங்கள் பலவாயினும்
அறுகுகொண்டு பூஜிப்பதே முக்கியபிரீதியா மெனத் திருவாய்
மலர்ந்து அவ்வவர்கள் விழைந்தவரங்களைத்தந்து தமது திருவுரு
வத்தைக்கரந்திட்டனர் அப்போது அவ்விடத்தில் தேவர் ரிஷிகள்
முதலானவர்கள்கூடி ஓராலயஞ்சமைத்து அதிற்கணேசமூர்த்தப்
பிரதிட்டைசெய்து காலன்வீரியத்துதித்த அனலாசுரனை விழுங்
கின காரணத்தால் காலானலப்பிரசமொன்றும், அக்கினியுமஞ்
சத்தக்க வசுரனைவிழுங்கிசந்திரனையொப்ப வெல்லாவுயிர்கட்குங்
குளிர்ச்சிதந்தமையால் பாலசந்திரனொன்றும், திருநாமமிட்டு அபி
ஷேகமுடித்து அறுகினைச்சாத்திஅதுமுதல் அவ்வறுகினையேசிரோ
ஷ்டமாகக்கொண்டு அவர்களுெல்லோரும் அர்ச்சித்துவந்தனர்.

க ண ப தி து ணை .

முப்பத்திரண்டாவது

ஜனகனுபாசித்தது.

கிஞ்சநிலிவெருஜனகனுப்பரமெனச்சொலக்கேட்டநாரதனுமேகிக்
கேழிலேரம்பர்சனதியின்மகதியைத்தடவிகீர்த்தித்தபின்விரயமாய்
விஞ்சுவரசன்கருத்தோதலுந்தொழுநோய்மிருஞ்சிறியவேதிபோனாய்
மேவிலெம்பசிதணியவமுதகேட்டளவின்றியிசையவவன்மாட்டாமையா
யஞ்சவேநிகொலோபிரமமென்றேசியின்டயன்மணைபமர்ந்துபலவா
ழற்புதங்காட்டவவனின்டிகழமுழந்துவேண்டற்கருள்சுரந்தவமலன்
பஞ்சக்கரத்தடைவின்முப்பொருட்டிறமும்பகர்ந்திடவுணர்ந்துமிதுலைப்
பதிபுரந்தொருஜியன்முத்தனாய்வாழ்ந்தசீர்ப்பகர்வதெவனோவுலகினே.

இதன் சரித்திர சங்கிரகம்.

மிதுலாபுரியில் ஜனகராஜன்தானே பரமென்னும் எண்ண
முடையவனா யரசியற்றுநாளில், அங்குநாரதமுனிவர்வர அவர்
க்கு வழிபாடுசெய்யாதிருந்தானாக, அதற்கவர் உனதுநன்னடைக்
கானசெல்வம் கடவுள் அளித்தருள்வானே, கடவுள்தானல்லது
வேறேதெனச்சொல்ல, அதுகேட்டநாரதமுனிவரும் கடவுளுண்
டென்பதை நீ நாணங்கொள்ள உன்னெதிரிற்றானே காண்பா
யென்று அவனாங்கி கவுண்டியமுனிவர் ஆச்சிரமஞ்சேர்ந்து
அவர்பூஜிக்கின்ற கணேசர் சன்னிதியடைந்து, அக்கடவுட்டிரு
வுளங்களிகூர நரம்புகளைத்தடவி யாழிசைகூட்டிப்பாடித்துதித்த
பின், ஜனகன், தேவரீர் பரத்துவமாவது நினையாமல், அகம்பிரம
மென்றுமதித்து பெரியோர்களை மதியாதிருக்கின்றானென விண்
ணப்பஞ்செய்துசென்றனர், பின்னர் கணேசரும் தொழுநோய்
கொண்ட வோரந்தணராக அவனிடஞ்சென்று பசிதணியவமுது
படைக்கவேண்டுமென, அவ்வரசனும் அவனாக்கடிய வுணவு
களைப்படைத்தும் சற்றும் பசிதணிந்திலராசக்கூற, அதுகேட்டு
அக்குறைவை யினி நீக்கத் தக்கவரிடத் தெழுந்தருளலாமென்
றரசன்கூற, பசியைநீக்க வல்லபயில்லாத நீயோ பிரமமென்று
கோபித்து அவ்விடம்விட்டு நீங்கிப்போனவுடன் ஜனகராஜன்
பலவற்புதங்கள் நடக்கக்கண்டு ஆச்சரியமடைந்து, வந்தவர், கட
வுளாமென நிச்சயித்து அக்கணமே வினாந்தெழுந்துபோய்
திரிசிரனெனும் பிராமணன் கிரகத்திலிருக்கக்கண்டு சாஷ்டாங்க
மாகப்பணிந்தெழுந்து எனதறியாமையால் அகம்பிரமமென்று
சர்வப்பட்டகுற்றத்தை கூறித்து, இனிதேவரீர் நின்மலஞானத்

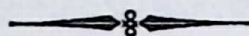
தையடியேன் தெரியுமாறனுக் கிரகிக்கவேண்டுமெனப் பிரார்த்தி
க்க கணேசர் அவன்சித்தப்பரிபாகத்தையறிந்து, மீட்டும்ஜனன
மெடாதவிதமாய் ஆகமவிதிப்படி தீக்ஷசெய்து, ஞானபோதத்
தை சாங்கியமா யவனுக்குபதேசித்தருளாலும், ஜனகராஜன் அவ்
வுபதேசமார்க்கத்தினின்று நிஷ்டைகூடி யாவருமெஞ்ஞானியெ
ன்றுசொல்லும்படியாக உலகில் நெடுங்காலவரையில் அரசாட்சி
யுஞ்செய்துகொண்டு ஜீவன்முக்தனாயிருந்தான்.

கணபதிதுணை.

முப்பத்துமூன்றாவது

தூர் வை யா ச க ம் .

தளர்வறத்திரிசிரன்மணியிலான்மார்த்தமாய்த்தமதமூர்த்தத்தைநிறுவி
சந்தமழ்சித்தவந்தமெப்பயன்பினுற்றையமிகுந்திகெணேசன்
நிளர்விப்ரபூய்வந்தபசிதனித்தியெனக்கெழுஉம்பத்தியோடமறையோன்
கீர்த்தித்திறந்தையில்விரோசனையெனுஉமவன்கேண்மைமிகுதேவியிற்பை
யுளபடிக்கெங்குந்திரிந்துங்கிடத்ததொன்றின்றெனினுமெந்தாயிவ
னுதயமாராதித்தமிக்கதோரறுகுண்டெனக்கொணர்ந்துதவவேற்றுப்
புளகித்தொடுருதருபானித்தத்தின்புன்னுகர்ந்தளவில்செல்வம்
பூண்டுபின்பதமருவரிஜசொருபனுகியப்புனிதர்கட்கருளினாலு.

இதன் சரித்திர சங்கிரகம்.

மிதுலாபுரியில் திரிசிரனென்னு மோரோழைப்பிராமணன்
கணபதி மூர்த்தத்தை யாத்மார்த்தமாக வைத்துப்பூஜித்திருக்கு
நாளில், அவன்விட்டிற்குக் கணேசர் தொழுநோய்க்கொண்ட
வோரந்தனராகவர, கண்ட அவ்வேதியன் எதிர்கொண்டுவந்து
சாஷ்டாங்கமாகப் பணிந்தெழுந்து உபசரித்துநிற்க, தாம்பசி
யாகவந்ததாய்க்கூறலும், அதுகேட்டல் வந்தனன்றேவியான
விரோசனை யாசகஞ்செய்தும் இன்றையதினமெங்கு மொன்றுங்
கிடையாமலிருக்கின்றது, ஆயினும் கணேசமூர்த்தியைப்பூஜித்து
மிதியானவோரறுகுமாத்திரமிருக்கின்றதென்ன, அதுவே நமக்கு
மேலானதென்றதன்மேல், அப்பிராமனோத்தமியன்புட னதைக்
கொண்டுவந்தனிக்க, தமது திருக்கரத்தினால் வாங்கிவாய்மடுத்
துமென்றுதின் நேப்பமிட்ட வெல்லையில், நிறுசொருபத்துடன்
அக்கடவுள் பிரத்தியக்ஷமாகி நிகரற்றபாக்கியங்கலையும் தமது
திருவடிப்பேறுமுண்டாக அவர்கட்கனுக்கொடுத்தான்.

கணபதிதுணை.

முப்பத்துநான்காவது

தூர்வைதுவலயேற்றல்.

முதிர்நண்பனாகவுண்டியமுனிவனேநோக்கிமுந்தோரதுகாற்றிரிசிரன்
முழுச்செல்வனாகநிதமயுததூர்வார்ச்சனையின்முற்றுமிடிபெற்றதென்னென்
றெகிர்வினவுதேவியங்கையிலோரதுகிணையெடுத்திந்திவ்விடையிந்திர [தவண்
னிடைசென்றுபொன்கொணர்தியெனவேகியவனிசைவினெழில்சுபேரற்சார்ந்
கதிர்செய்பொற்குவைபலநிரப்பிடுநிறைக்கறுகுதட்டெழக்காண்கிலானாய்க்
காதலியொடவனேறுபின்பயனொடிந்திரன்கார்வண்கண்ணுதற்கோன்
சதிரெரடத்துலையினேறியுமவிதமுறவதிகயித்தமாதவ்விடம்போய்ச்
சகலருமீவற்புகழ்ந்தமரர்வளனுதவித்தம்பதமடைந்தாரரோ.

இதன் சரித்திர சங்கிரகம்.

தாபர் மென்னும் நகராச்சார்ந்த தோர் சோலையிற் றவஞ்
செய்பவரும் தமதாச்சிரமத்தில் கணேசமூர்த்தியை பிரதிட்டை
செய்து பிரதிதினம்பதினாயிரம் அறுகிணைக்கொண் டர்ச்சனைசெய்
பவருமான கவுண்டியமுனிவனா ஆசிரியையென்னு மவர்பத்
தினியார் மிதுலாபுரி யந்தணனுக்கோர் தூர்வையால் அகண்ட
பாக்கியமுதவின கடவுள் அவனினும் விசேடமாயத் தூர்வை
கொண்டர்ச்சித்தும் நமக்கவ்வா றளியாதிருப்பதேனென வின்வ
லும் அதுகேட்டம்முனிபுங்கவர்புன்னகைகொண்டு தூர்வையின்
மகிமையை பலருமுணர்ந்து பவித்திர ராரும்படி தாமர்ச்சித்
தவற்றுளோர் தூர்வையை யெடுத்து இதனை இந்திரனிடத்திற்
றந்து அவ்வன்றமுதனிடைக்கான பொன்னைக் கொண்டுவா
வென்று கொடுத்தனுப்ப, அதனையேந்தி சொர்க்கத்திற்சென்று
அவ்வாசவனோடுகொத்தவுடன் பத்திமைமிக்கானாயவ்விருஷிபத்தி
னியை மிகவும் பூஜித்து சிலதூதுவருடன் கூட்டிக் குபேரனிடத்
திற்கனுப்ப, அவ்வளகேசன்பணிந்து அவ்வறுகினையோர் துலையி
லீட்டு அதனிடைக்குத் தன்பாலுள்ள பொற்குவையோடு தன்
னகரத்துள்ள பொருள்களையுமிட்டுத் துலையொவ்வாமல்மனைவியு
டன்தானு மத்துலையிலேறியும் அத்தூர்வைதட் டெழாமையாக,
அவ்வற்புதத்தைக் கேள்வியுற்று ஆங்கடைந்த இந்திரனும்
அவ்வாறே தன்னகரத்துள்ள பொருள்களையுமிட்டு இந்திராணி
யுடன் அவனும் துலையிலேறியும் அஃதவ்வாறுகவே கண்டுஅவன்
தியானித்தழைக்க வந்த திரிமூர்த்திகளுந் தம்பதிசமேதராய் தத்
தம்பரிஜனங்களோடு அக்கட்டி லாரோகணித்தும் அத்தூர்வை

தட்டுநிலத்தாடிருக்கக்கண்டதற்பின், அக்கவுண்டிய முனிவரிடத்திற்குணைவருமாகச்சென்று அவர்தவத்தின் மகிமையையும் அறுகின்பெருமையையும்புகழ்ந்து, அத்தூர்வையையணியும் விராயகமூர்த்தி பத்தர்களில் நீரோ சிரேஷ்டனெனத் திரிமூர்த்திகளுங்கொண்டாடி அவர்க்குக் கற்பகவிருகூடும் காமதேனுமுதலியவெல்லாமேவல்செய்யத் தக்கதாக அமைத்ததுடன் தங்கள் தங்கள் சுயேச்சையா யனந்த்வரங்களை யு மனுக்கிரகித்துச்சென்றனர்.

கணபதிதுணை.

முப்பத்தைந்தாவது

வ ண் னி ம க தீ வ ம் .

கண்டகர்களானசாம்பன்சொறுப்புத்தியுங்காவலனமைச்சனென்னக் கடைப்படுநெறிக்கொடுவிதற்பராடாண்வருகால்வேட்டையாடிமீண்டோர் தண்டலையினமர்வரதகணபதிநீகேதனஞ்சார்ந்தகனிரைவேதனஞ் சமர்ப்பித்தமேற்பத்திசெய்தேருபின்சிறுடனிலிறந்தெமயாதனை யெண்டவிர்வித்தநுபவித்தபின்வனசரணிராக்கதனெனச்சனித்தே யிலையொருவனையொருவனினிதரந்தெதிரினேர்ந்தேறுசமிமரமதிர்ந்தற் கொண்டளமிரண்டதன்மேற்பொலிவுறுஉம்பிராயகருபயவடியின்மேவ்வுவப்பொடர்ச்சித்தவாரூயவர்க்கெந்தையினிதுதவினன்சாலோகமே.

இதன் சரித்திர சங்கிரகம்.

விதற்பதேசாதிபதியான புண்ணியகீர்த்தியெனு மரசன்வேதா கமங்களில் வலலவனாகியும், தண்ணியகொடையை யுடையவனாகியும், அளவற்றயாகங்களை முடித்தவனாகியும், சத்துருக்களைநாசஞ் செய்துநாட்டிய வெற்றிக்கொடியை யுடையவனாகியு மிருந்தனன் அவன் மதனுவதியெனும்நாயகியுடன் வாழ்ந்தரசானடு புத்திரப் பேறில்லாமல் வாழ்நான்முடிவெய்திஅரசியும் அனுமரனஞ்செய்ததன்மேல் அமைச்சர் அவ்வரசன் ஞாதிபானதுத்திரிடராஜன் மனைவியோரத்துவமாயோர் வலைஞனுடன் கூடிப்பெற்றகுமாரனானசாம்பனை அரசனாகவைத்ததன்மேல் அவன்கள்ளுண்டல், உயிர்க்கொலைசெய்தல், பரஸ்திரிகளைப் புணர்தல், பிறர்பொருளைக் கவர்தல், முத்தியி பாதகங்களைச்செய்து செங்கோன்மையிற்றவறித்தன் தீயவொழுக்கத்திற்கிணங்காத அமைச்சர்களைச்சிறை யிலிட்டு தனக்கிணங்கிடந்த துற்புத்தியெனு மந்திரிமுன்னிலையில் சர்வாதிக்காரமும் நடத்திவருகையில், ஓர்நாளும் மந்திரியுடன்

சென்று வேட்டையாடி மீள்கையில் வசிஷ்டராத் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டதாயும், தசரதராஜன் தசாஷ்டாமந்திரத்தை யுபாசிக்கப் புத்திரப்பேறருளினதாயும், விளங்கும் வரதகணபதிசன்னிதானத்துள் நுழைந்து அவண்பூஜித்துக்கொண்டிருக்கும் அன்பர்களைக்கண்டு தானுமந்திரியுமாகக் காட்டிப்பறித்துவந்த காய்கனிகளை விளையாட்டா யக்கணேசமூர்த்திக் கெதிரோவைத்து நிவேதித்துப் பிரதக்ஷணஞ்செய்து நகரிற்சேர்ந்த சின்னாட்பின்னரிற்று அனந்தவிதமான யமதண்டனைக்குள்ளாகவருந்தியனுபவித்து நின்ற பாபசேடத்தினால் அவ்விருவர்களு மொருவர்க் கொருவர் சத்துருத்துவமானவகையாய்ப் பகடி, மிருக முதலான பலவகைப்பட்ட ஜனனமெடுத்து, கடையில் அவர்களிலொருவன் விதர்ப்பத்தைச்சார்ந்த ஆதேயநகரில் வீமனெனும் வேடனாகி, தீமையேயன்றி நன்மையென்பதைச் சிறிதுமறியாதவனுய் எந்நாளும் வழிபோக்கர்களுையல்லாமடக்கிப்பெற்றுள்பறித்தும், மிருகங்களை யலறக்கொன்று அவைகளை விலைக்குமாரியும், வாழ்ந்து வருகின்றநாளையில் அவ்வூர்த் திருவிழாவிற்குவந்து திரும்பின பிராமணர்களை வழிமறித்துப் பொருள்களைப் பறித்துக்கொண்டுகொலைசெய்தவுடன், மற்றொருவன் அவ்வந்தணனாகக்கொன்ற பிரமஹத்தி அவனைப்பிடித்துதுபோல கொலையிலவனிலுஞ்சிறந்தவனாகியும், வலியில் மதயானையெய்தத்தவனாகியும், நிறத்தில் பொன்மைகலந்தமேனியையுடைய இராக்கதனாய் மாணத்தொடர்ந்துசெல்லும் வேங்கையைப்போலவந்து அவ்வேடனைத்துர்த்த அதுகண்டு அவனஞ்சி யோர்வன்னிமரத்தேறுகையில் அவ்விசையாலுதிர்ந்த வோரிலை யதனிடத்தெழுந்தருளியிருந்த வாமன விராயகமூர்த்தி திருவடியிலும், பின்றொடர்ந்தேறின அரக்கனாலுதிர்ந்த மற்றோரிலை யவர் முடியிலுமாகவீழ, அவ்விருவர்களு மொருவரோடொருவர் இறுகப்பிணித்துக்கொண்டு நிலத்தில் வீழ்ந்திறந்தவுடன், வன்னிப்பத்திரத்தாற் றம்மை யர்ச்சித்ததாகப்பாவித்த கணேசர்த் திருவருளால் அவர்கள் விமானாருடராய் விராயகசாலோக மடைந்தனர்.

? இதனால் விராயகக் கடவுளைப் பூஜித்தற்கு பலவகை பூஜாதிரவியங்க ளிருந்தபோதினும் அறுகே சிரோஷ்டமெனவும், அவ்வறுககப்படாதகாலத்தில், வன்னிமந்தாராமமெனவும், அவற்றுள் வன்னியையன்றிபூசித்தால் அப்பூஜை பயன்படாதெனவும் குறித்தன.

ஆதியிலரசனாயிருந்தபோது ஓர்நாள் மந்திரியுடன் வரதகணபதிகோயிலை வலம்வந்த புண்ணியம் இச்சென்மத்திலவர்களை வன்னிமரத்தேற்றுவித்து சிவபதமடைதற் கேதுவாக்கின.

கனபதிதுணை.

முப்பத்தாறுவது

விண்டு, இரண்ணிய கசிபவணச் சங்கரிக்

உபாசித்தது.

மாதவத்தவிரணியகசிபனிருதியையானுமரணமில்லாதவிதமாய்
வரம்பெற்றவிதமாய்பிணம்மறையொழுக்கம்வழிஇக்கோனடாஅத்தநாளிற்
பூதலத்தவன்மாளவன்னிநீழலில்விண்டுபுகர்முத்திறையையறிநீஇப்
பூதலசெய்தவனருளினிரணியாக்களைமுன்பொடித்தசீர்தினும்விஞ்ச
வோதெழின்மாலைநேரத்தெழுத்துணிவிடையுச்சுமிகுநரசிங்கமா
யுதித்தவசுரன்றனைப்பற்றிவாயிற்கண்மடியிதிட்டொளிக்கையு
ரேதியாற்கீறிப்பினந்திரமோர்திலையேனும்வெளிசந்திடாம
லிகலுடன்வாயாலுறிந்தமாய்த்தனனமரோத்திமலர்மழைபொழியவே.

இதன் சரித்திர சங்கிரகம்.

காசிபமுனிவர்ப்பத்தினியரிருவரில்அதிதியென்பவன்,தனது
புத்திரானாகிய இந்திரன்முதலிய தேவர்கட்குதவியாக விஷ்ணு
தனக்குப் புத்திரனாய் வரவேண்டுமென்று அரியதவங்களைச்செய்
துகொண்டிருக்கையில், அதனையவன்மாற்றாளான திதியென்பவ
ளறிந்து திரிலோகங்களையுங் காக்கவல்லதிறமும் தேவர்களினுஞ்
சிறந்த மேன்மைபு முடைய புத்திரர்களைத்தானும் பெறுதற்கு
யோசித்து அந்திவேளையில் தனது நாதனைம்ருவி இரண்யகசிபன்
இரண்யாக்களை விரண்டு புத்திரர்களைப்பெற, அவரில் இரணி
யகசிபன் தபஞ்செய்து தனக்கு மரணமுண்டாகாதிருத்தன் முத
லிய வரங்களைப்பெற்று வேதவொழுக்கத்தினைக் கடந்துதிரிலோ
கங்களையும் அரசாண்டிருக்குநாளில் அவ்வவுணனைச் சங்கரிக்
கவண்ணங்கொண்ட விஷ்ணுவானவர் பூமியின்க னெழுந்தருளி
யோர்வன்னி விருஷத்தடியில் விநாயகரைப் பிரதிட்டைசெய்து
பூஜனைபுரிந்து சடாசுரமந்திரத்தை ஜபித்துத் தவஞ்செய்துவரு
கையில் கணேசமூர்த்தி பிரத்தியக்ஷமாக வந்தளித்த வரபலத்
தால் (வராகாவதாரங்கொண்டு இரணியாக்ஷனை முன்னமிதித்துக்
கொன்றபிதமே) இரணியகசிபனையும் நரசிங்கமாய் நகப்படை
கொண்டிழித்துச் சங்கரித்து உதிரபானஞ்செய்து தேவர்கள்
குறைமுடித்தார்.

விண்வால் வன்னிவிருஷத்தடியில் பூஜிக்கப்பெற்றதாலும்
அவ்விண்டுவுக்கு வரங்களை யளித்தமையானும் விண்டுவிநாயகர்,
வன்னி விநாயகரெனவும் வழங்குகின்றன.

விண்டு-இரண்ணியகசிபனைச்சங்கரிக்கஉபாசித்தது. சுக

மேற்கூறின இரணியகசிபன் இரண்யாகூதன் இவாள்சம்மா
ரம் முன்னடந்தது பின்னெனவும் பின்னடந்தது முன்னெனவு
மாக சிலதேச இநிகாசங்களில் வித்தியாசமாகக் கூறப்பட்டிருப்
பது-கற்பபேதத்தால் வந்தது.

கணபதிதுணை.

முப்பத்தேழாவது

விண்டு-வாமனராயுபாசித்தது.

இரணியாக்கன்பேரனாமாவலியென்பவன் (சூரியனிடத்திற்
றவத்தாற் பெற்றசொர்னகிரீடந்தரித்துஇரணியகசிபனுக்குப்பின்
னர் அரசாண்டிருந்த தனதுபிதாவான விரோசனன்காலமடைந்
தபின்பு) மனுநீதிதவருதுசெங்கோற்செலுத்திவருகையில்-நூதி
யாகிய தேவேந்திரனையொப்ப சதக்கிருது முடிக்கிற்போகபாக்
கியங்களை யனுபவிக்கலாகுமெனச்சுக்கிரனாற் சொல்லக்கேட்டு
அவ்வாறே தொண்ணூற்றொன்பது யாகமும் நிறைவேற்ற-அதை
இந்திரனறிந்து மனங்கலங்கி வைகுண்டபதியாகிய விஷ்ணுவை
வணங்கி முறையிட்டிக்கொண்டதன்மேல் - அதற்கவர் நேர்ந்து
அக்குறையைமுடிக்கவேண்டி தம்மைப்புத்திரனாகப்பெறத்தவஞ்
செய்திருந்த அதிதிவயிற்றில் சதுர்ப்புஜங்களும் காயம்பூநிறமு
டன் வாமனராயவதரித்து வளர்ந்து பிதாவால் விநாயகர் சடகூ
ரமந்திரோபதேசம் பெற்றுவிதர்ப்பதேசத்தைச்சார்ந்த ஆதேய
நகரத்தில் முனதம்மாற் பிரதிஷ்டைசெய்யப்பட்டிருந்த வன்னி
விநாயகரையடைந்துஒர்வருடபரியந்தம் உபாசித்துவருகையில்-

இதன் சரித்திர சங்கிரகம்.

இரணியாக்கன்பேரனாமாவலியென்பவன் (சூரியனிடத்திற்
றவத்தாற் பெற்றசொர்னகிரீடந்தரித்துஇரணியகசிபனுக்குப்பின்
னர் அரசாண்டிருந்த தனதுபிதாவான விரோசனன்காலமடைந்
தபின்பு) மனுநீதிதவருதுசெங்கோற்செலுத்திவருகையில்-நூதி
யாகிய தேவேந்திரனையொப்ப சதக்கிருது முடிக்கிற்போகபாக்
கியங்களை யனுபவிக்கலாகுமெனச்சுக்கிரனாற் சொல்லக்கேட்டு
அவ்வாறே தொண்ணூற்றொன்பது யாகமும் நிறைவேற்ற-அதை
இந்திரனறிந்து மனங்கலங்கி வைகுண்டபதியாகிய விஷ்ணுவை
வணங்கி முறையிட்டிக்கொண்டதன்மேல் - அதற்கவர் நேர்ந்து
அக்குறையைமுடிக்கவேண்டி தம்மைப்புத்திரனாகப்பெறத்தவஞ்
செய்திருந்த அதிதிவயிற்றில் சதுர்ப்புஜங்களும் காயம்பூநிறமு
டன் வாமனராயவதரித்து வளர்ந்து பிதாவால் விநாயகர் சடகூ
ரமந்திரோபதேசம் பெற்றுவிதர்ப்பதேசத்தைச்சார்ந்த ஆதேய
நகரத்தில் முனதம்மாற் பிரதிஷ்டைசெய்யப்பட்டிருந்த வன்னி
விநாயகரையடைந்துஒர்வருடபரியந்தம் உபாசித்துவருகையில்-

வதஸ்வமேத யாகத்தை செய்துக்கொண்டிருக்கும் அம்மாவளி யிடஞ்சென்று தவஞ்செய்தற்கென்றிரந்து மூன்றடிநிலம் தான மாக வழங்கப்பெற்று - திருவிக்கிரமராய விஸ்வரூபங்கொண்டு விண்ணையு மண்ணையு மீரடியாகவளந்து மற்றோரடிக்கு அம்மா வவிசிரசில் தமதுபாதத்தைவைத்து அவன்பாதலலோகத்திற் செல்லும்படி யமுத்தி-இந்திரன்குறையை முடித்தனர்.

விண்டு - வன்னிவிருகூத்தடியில் விநாயகரை பிரதிஷ்டை செய்து பூஜித்ததால்-வன்னிவிநாயகர்-விண்டு விநாயகனானவும், பின்னர் - அம்மூர்த்தியிடம் வாமனராகச்சென்று பூஜித்ததால்-வாமனவிநாயகனானவும்,வழங்குகின்றன.

க ண ப தி து ணை .

மு ப் ப த் தெ ட் டா வ து

கீர்த்தியெனும் இராஜபத்தினியுபாசித்தது.

தனர்வினாதருங்குழந்தியெனுமரசிதன்சுகமேன்மைதாமுமன்னன்
தருமினையநாயகிவசத்தனாதமவன்சுபுத்திரப்பேறுற்றது
முணர்புதன்றளர்வொருவுவான்கணைசர்ச்சனிதியுற்றதுகிளர்ச்சிப்பவலி
தோர்தினங்கிடையாதவன்னியாற்பூசித்தனத்தயர்வுறக்கனவின்வந்
தினர்முடியிலங்கவேற்றமஞ்சன்மாதராயென்றவணலருள்வரத்தா
லிதமாகநாதனெடுமருவிவாழ்நாளிலிதின்றவெழின்மைந்தன்மாள்ப
புணர்நஞ்சபூமமாற்றாளுட்டமுன்சமிப்பூசித்தபலனைசெய்கைப்
பொருந்தவன்போடுதத்தஞ்செய்த்தயிலகன்றோன்போலெழுந்ததம்மா.

இதன் சரித்திர சங்கிரகம்.

விண்ணுலகத்தினரு மதிக்கத்தக்க மண்ணுலகத்தில் எண் ணற்ற தருமங்கனையுந் தானங்களையுமிடைவீடாதியற்றி-வறியார்க ளுக்கெல்லாம் வனாயாதுகொடுத்துப்-பகையாயினுளாயும் பணி ப்பிக்கவல்ல பராக்கிரமத்தோடு சகலநற்குணங்களினுஞ் சிறந்த வனும் மறுந்திதவளமற் செங்கோற்செலுத்தி மகாகீர்த்திமாநுயி ருந்த-பிரியவிரதனென்னுமரசன்-கீர்த்தி-பிரபை-யென்னுமனை வி யரிருவருடன்வாழ்நாளில் அரசன்முத்தானையொதுத்து இனையா னிடத்திற்றானே கேவலம் பிரியம்வைத்துப்பதுமநாபனென்றோர் புத்திரனைப்பெற்று அவன்பருவமுற்றகாலத்தி லவனுக்குப்பாஞ் சாலன்குமாரியை விவாகஞ்செய்யித்து சிறப்போடுங் கூடி யிருக்கும்போது ஓர்நான்முத்தானை இனையாள் திரணமாகமதித் துரிதோதுவாய்க்காலானுதைக்க அம்முத்தாள் நாயகன்தன்பசூத்

தில் சார்வதாநிஷ்டிரியனாயிருப்பதையும், கண்ணிற்கெதிராகநடந்த அக்கிரமத்தைக்குறித் தவன்கேளாதிருந்துவிட்டதையும், யோசித்து மனவருத்தமாற்றாது உயினாயொழிக்குமாறு துணிந்தவளாயரண்மனையைவிட்டு வெளிப்படுஞ்சமயத்தில்-சந்தித்தபுரோகிதன் அவ்வரசி மனோவியாகுலத்தையறிந்து பலதேறுதலையான வார்த்தைகளைச் சொல்லிமுடித்தபின் கணேசரைப்பூசிக்கில் சர்வாபிஷ்டமும்ஸித்தியாமென்று அக்கடவுளையர்ச்சிக்குமுறைமையையுஞ்சொல்லக்கேட்டு மனந்தேறி அவ்வாறே ஸ்நானமுடித்து மந்தாரவிருகூத்தடியிலிராநின்ற கணேசர்க்கு அபிஷேகஞ்செய்து-அறுகின்மந்திரமுறையாக அர்ச்சித்துவருநாளில் ஓர் நாள் அஃதகப்படாமல் வன்னிப்பத்திரத்தால் அர்ச்சிக்கநேர்ந்ததன்மேல்அதுகுறைந்நுமாறு அன்றுணவுதவிர்த்தவளாயிரவில் நித்திரா செய்திருக்கையில் அவள்கனவில் கணேசமூர்ந்தருளின வன்னியாற்செய்த அர்ச்சனையை யாமேற்றுகொண்டனம் அஃது நமது முடிமீதிருக்கின்றதுபார், இனியக்கவலையை யொழித்துவிடென்றுகூறி புத்திரப்பேறுமுதலானவரமருளின தன்றியும்-இனிபிறக்கு மப்புத்திரனுக்கு நேரிடவிருக்கு மிடையுறும் அதுநீங்கத்தக்க ஹேதுவுமனுக்கிரகித்துக் கரந்தருளினவுடனே கண்விழித்து மனமகிழ்வாக மறுநாளுதயத்தினும் தன்னியம்பபடி அக்கடவுளைப் பூசித்துத்துதித்து தனதிருக்கையைச்சேர்ந்த சின்னாட்பின் மாற்றாட்கு வெப்பநோயுண்டாகக் கண்டவரசன் அவனைவெறுத்து அக்கீர்த்தியிடத்தில் அன்போடளவளாவுகாலையில் ஓர்புத்திரன் பிறக்க அவனுக்குகூப்பரப்பிரசாதனென நாமகரணஞ்சாற்றி வளர்த்துவருங்கால், நான்காம்வயதில் அப்பிள்ளைக்குமாற்றாளா லூட்டினவிலுந்தலைக்கேறி மூர்ச்சித்ததுகண்டு அரசன்வருந்துகையில்-பட்டத்தரசியாகிய கீர்த்தியானவள் விநாயகக்கடவுள் வாக்கியத்தை நினைந்துமைந்தனையெடுத்துக்கொண்டிருச்சமதமுனிவ ராச்சிரமத்திற்குச் செல்லும்போது மார்க்கமத்தியில் புத்திரனுக்குயிர்மோசம் நேர்ந்ததாகக்கண்டு அவனின்னு, பிரலாபித்திருக்கையில் ஞானநோக்கிலுலவையாவுமுணர்ந்த கிருச்சமதமுனிவரவணடைதலும் உடனே எழுந்துபணிந்த அவ்வரசியின்மனதையவர்தேற்றி கணேசமூர்த்தியையவளோர் நாள்வன்னிப் பத்திரத்தால் பூஜைசெய்தபலனை அப்புத்திரன் கையில் தத்தஞ்செய்விக்கலும் அக்கணமே உயிர்பெற்றெழுந்த புத்திரனுடன் தானுமவனாவணங்கி விடைபெற்று மனமகிழ்வுடன்தனது நகரையடைந்தனள்.

இஃது-எல்லாப்பத்திரங்களைவிடவன்னிப்பத்திரத்தில் கணேசமூர்த்திக்கு அதிகவிழைவுண்டான காரணம்வினவின உமையவட்கு-சிவபிரான் கிருவுளம்பற்றினது.

கணபதி துணை.

முப்பத்தொன்பதாவது

வன்னி-மந்தார-வுற்பத்தி.

பிராமணர்களானவடிவசெனைகப்பெரியப்பேசுமகன்செனென்னப்
பேர்கொள்சமீமந்தாரனெனமெவ்வதுவராள்பெருவனத்தேகவெதிநோ
வராநின்றபுருசுண்டிகரதொந்தினோக்கியேவறுநகைசெய்ச்ஞானினால்
வன்னிமந்தாரமரமாகவவர்கட்குரியமாதவர்கனெழுதநோற்றுப்
பராவவருள்கூர்ந்தைக்கரப்பிரானவர்முனம்பரிவினிற்பிரசன்னமாய்ப்
பல்கிறப்போமத்தம்பதிகளம்மரப்பரிசாயிருந்தெய்திட
விராவவற்றின்றழைநன்மலர்கொடர்ச்சிப்பலர்வினைத்தொடொலாந்தவிர்த்து
வேண்டிவரமருள்வமென்றோதியநீழலின்விரும்பினொடமந்தானரோ.

இதன் சரித்திர சங்கிரகம்.

நந்திகோத்திரமுனி புத்திரனாயும் சுமேதை யென்பவள்
நாதனுமான அவரவமுனிவருடைய-ஏகபுத்திரியாகிய சமியென்
பவளை, தவுமியமுனிவர்ப் புத்திரனும் செளனகரிஷிசுஷியனு
மான மந்தாரனுக்கு - விவரஹஞ் செய்துக்கொடுத்த சின்னாட்
பின்பு அவர் மனைவியை யழைத்துக்கொண்டு தன்பிதாவாச்
சிரமத்தை நாடிவனத்திற் செல்கையில் துதிக்கையுடன் தொந்தி
வயிற்றையு முடையவரா யெதிராகவந்த புருசுண்டிமுனிவனா
நோக்கி யிருவருமாக நகைக்க அம்முனிவர்கண்டு சினங்கொண்டு
மந்தாரனை மந்தாரவிருகூழும் சமியென்பவளை வன்னிவிருகூழு
மாகசபிக்க-இவ்வரலாற்றையுணர்ந்த மந்தாரனுடைய குருவும்
சமியின்பிதாவும்அத்தம்பதிகள் பொருட்டாகக்கணைசனாரோக்
கிபன்னிரண்டுவருடந் தவஞ்செய்கையில் கணைசர்பிரத்தியகூ
மாகி அவர்களம்மரமாகவே யிருந்து சகலசிறப்புகளை யெய்து
மாறு அப்பத்திரபுஷ்பங்கொண்டு தம்மை வழிபடுவோர்க்குச்
சகலதுன்பங்களையும் நீக்கி இஷ்டகாமிய லித்திகளையளித்தருள்
வதாய்த் திருவாய்மலர்ந்து அவ்வுபயவிருகூ நீழலின்கனெழுந்
தருளினர்.

அதுமுதலறுகில்லாக்குறையைமந்தாரமலர் நிரப்புவதாலும்-
அதுமந்தாரமு மில்லாக்குறையை வன்னிபத்திரம் நிரப்புவதா
லும்-யாகாக்கினிஅவ்வன்னியில்சார்வதாவாசமாயிருத்தலானும்-
உலகின்கணுள்ள வெல்லாப் பத்திரங்களினும் வன்னிப்பத்திரம்
விசேடமெனச்சிவபிரானமுடிமேற் சூட்டினர்-ஆதலால்-வன்
னியென்று வாக்காலுணர்த்தாலும்-அதை நினைத்தாலும் - வலம்

வன்னி-மந்தாரவுற்பத்தி.

சரு

வந்தாலும்-தரிசித்தாலும் - தொழுதாலும் - தவம் தானத்தினும்
சிறந்தபல னுண்டாகுமென்பதனால்-அறுகு, மந்தாரா, வன்னி,
இம்மூன்றுமொன்றற்கொன்று குறையாததன்மையனவாம்.

இஃது—வன்னிமான்மியத்தை வினவினகீர்த்தியெனும் அர
சிக்கு-கிருச்சமதமுனிவர்கட்டுகொத்தது.

கணபதிதுணை.

நாற்பதாவது

வன்னியர்ச்சவணமகிமை.

இரதமிகுமறையோதுநான்முகன்முனோர்மகமெந்தையங்கரணையேத்தா
திமையவருடன்முயலவில்லத்திருத்தசாவித்திரியோர்ந்தவனின்மியே
வரதவான்சுரலொநீர்வடிவமாகெனவழுத்துருளான்வருந்த
வந்தவர்கடேவிமார்வக்ரதுண்டாயிகவும்வாழ்த்திப்பனானேற்றுமோர்
சரதமுறுபயனின்மையாய்மனந்தளர்வுநந்திதன்னிலெழில்கொள்வன்னித்
தளமொடர்ச்சிக்கும்வகையசீரிகூறவவர்தாமுமவ்வாறுநூற்றக்
கரதலாமலகமெனவன்பருக்கருள்செய்கருணையானருளினவர்முன்
கவின்வடிவுற்றபிண்பாசித்தவேள்வியைக்கமலனுமுடித்தனனரோ.

இதன் சரித்திர சங்கிரகம்.

பிரமன் றன்மனைவியரிருவருள் காயத்திரிதேவியைமாத்திர
மழைத்துக்கொண்டு சையாத்திரிசாரலிற்சென்று வேள்வியைச்
செய்கையில் வீட்டிலிருத்தநின்ற சாவித்திரிதேவி யதுசெய்தி
யறிந்து யாகசாலையை யடைந்து தனதுநாயகன்தன்னைநீக்கிடத்
துங் காரியத்திற்கு எவ்வாறுடன்பட்டனனொளக் கோபித்து
அவன்வந்திருந்த திருமால் இந்திரன் முதலானவர்களை ஜலவுரு
வாகச்சபிக்க அதுகண்டு பிரமன்வருந்தித்துதித்த சமயத்தில்
பிரத்தியக்ஷமான சிவபெருமானால் அவ்விடையூறுகள் கணைச
னா முதலில்வழிபடாமையால் நேர்ந்ததெனத் திருவுளம்பற்றத்
தெளிந்து அவண் - தத்தங்காதலர்க்குற்றவிபத்தை யுணர்ந்து
வந்து வருந்திநின்ற அத்தேவர்களின்தேவிமார்கள் மனந்தேறப்
பிரமன்கூறினவிதமே யவர்களும் கருநாடதேயத்தில் மந்தாரமர
நீழலில் முன்னொருகாலத்தில் அரக்கர்குறும்பினை யடக்குமாறு
விஷ்ணுவினால் ஸ்தாபித்து பூஜிக்கப்பட்டிருக்கும் வக்கிரதுண்
டவிநாயகரை நெடுநாள்வனையில் துதித்தும் பூசித்தும் அருட்கி
டனாகாமையாய்ப் பின்ன ராகாயத்தெழுந்த அசரீரிவாக்கின்

கேர்த்தியெனும் இராஜபத்தினி கிருச்சமதமுனிவனா வணங்
கி தனது குமாரனாகிய கழிப்பிரசாதனுக்கு விசேஷ பிரயோ
சனத்தை வினாவிற்றருவதாயும்ஜெபித்தற்கெளிதாயு மிராநின்ற
வோர் கணேசமந்திரத்தை யனுக்கிரகிக்கும்படி விண்ணப்பஞ்
செய்துக்கொண்டதன்மேல்-அம்முனிவருமனக்கனிவாய் நானெ
ழுத்துமந்திரத்தை மூறைப்படியவனுக்குபதேசித்து ஆக்கியாபித்
தவாறே அவனும் தன்தாயுடன் விசேடமகிமைவாய்ந்தகாசிஸ்த
லமடைந்து மாசிமாத அபரபகூ சதுர்த்திதினத்தில் துண்டி
விநாயகனா விதிப்படியூசித்து அம்மனுவெஜெபித்து அறுகுவன்

னிமந்தாரத்தால் அர்ச்சிக்கையில் கணேசர்பிரத்தியக்ஷமாகி அக்
கிப்பரப்பிரசாதன் எக்காலத்தும் ஓரிடையூறில்வருந்தாமல் தீர்க்
காயுள் கல்வி செல்வ முதலானவைகளைப் பெற்று அரசாண்ட
பின்னர் தமதுபதஞ்சேரத்தக்கதாக வரமும், திரிபுவனமு மஞ்ச
த்தக்க வஜ்ராயுதத்தினையு மளித்து, பரசுபாணியெனவோர்நாம
முநல்கப்பெற்றபின் தன்னகரடைந்து பிதாவால் அரசுரிமை
பெற்று இரத்தினத்தினால் விநாயகமூர்த்தி கிருவுருவஞ் சமைத்
து அதை தனதுகண்டத்தில் தாரணஞ்செய்துகொண்டு வருடத்
திற்கொன்றாக ஆபிரமகத்தைபு முற்றினவனாய் சுகித்துவாழ்ந்
திருந்தபின் தெய்வ விமானமேற் கணேசர்ச் சாரூபபதமடைந்
தனன்.

கணபதிதுணை.

நாற்பத்திரண்டாவது

புலேச்சி-தெய்வவுருப்பெற்று-பரலோகமடைந்தது.

பதித்தொளிமணிமகுடசித்திரநரேந்திரன்பாரிசந்தரிகணவனைப்
பரபுருடவிச்சையான்மாய்த்தகிர்தண்டனைப்பட்டிற்ந்தமபுரத்தும்
விதித்திரயத்துளாழ்ந்தப்பாற்புலேச்சியாய்மேதினியில்வந்தமுதலாய்
வேண்டியோர்புணியமுஞ்செய்திலாளாய்மவியன்சங்கடச்சதூர்த்தி
துதித்தநோன்பினர்நிவேதித்தண்டுவிசிலையுன்னுசேடநுகர்ந்த
துயோர்பராவியகணேசநாமஞ்செவித்தோய்ந்துபுனிதையளாகியே
கதித்தப்பியவணின்றவிந்திரவிமானமவள்கண்ணோக்கின்விண்ணேறிடக்
கவின்றேவகணமய்த்தவூர்திமேன்மகிழ்வாய்க்கணேசபதமுற்றனளரால்.

இதன் சரித்திர சங்கிரகம்.

பூர்வஜன்மத்தில் வங்காளதேயத்தரசனான சாரங்கதரன்குமா
ரியாகிய சுந்தரியென்பவள்தன்னியற்பெயர்க்கேற்பவனப்பிற்சிற்ந்
துஇசைவல்லபமு முடையவளாய் சித்திரனென்னும் இராஜனேம
ணந்துவாழ்நாளில் புருஷன்காவற்குளடங்காமல் தன்னைவிழைந்
தோனாயெல்லாம்தானும்விழைந்துகடைமுறையில் பரபுருஷவி
ருப்பத்தால் தன்புருஷனைநித்தினாயில் வாளான்மாய்த்து அரசு
னாகிணையால் சேதிக்கப்பட்டிற்ந்து யமபுரத்திலும் அருநரகங்க
ளையனுபவித்துமறுஜனனத்தில்புலேச்சியாய்ப்பிறந்ததுமுதலோர்
புண்ணியமுஞ் செய்தறியாளாயிருந்தும்-விநாயகசதூர்த்தி தினத்
தில் அவ்விசை மனுஷத்தவர்கள் கணேசருக்கு நிவேதித்தப

சு அ புலைச்சி-தெய்வவுருப்பெற்று-பரலோகமடைந்தது.

தார்த்தங்களில் தாங்கள் புசித்துத் தெருவிலெறிந்தவிலையிற்கி
டைத்தசேடத்தைப்புஜித்தானவுடன் அவர்கள் துதிசெயக்கேட்டு
அவனும் கணபதியென்றவ் விசேஷத்தினத்தில் முக்காற்கூறின
தன்மேல் விநாயகக்கடவுள் கிருபையால் தெய்வவுருப்பெற்று
அவன்வந்தவிமானத்தாரோகணித்து அக்கடவுட் சாலோகபத
வியையடைந்தான்.

இங்ஙனம்—முன்னிட்டோர் திருட்டிதோஷத்தினால் கதிதப்
பிடுவத்திறங்கின இந்திரவிமானம் - தெய்வவுருப்பெற்றுச்சென்ற
மேற்படிபுலைச்சினோக்கால் உடனே ஆகாயமார்க்கத் தெழும்பிச்
சென்றதென்பதனால் - விநாயக சதுர்த்தினிப் பெருமையையும்,
அதையனுஷ்டிக்கும் விரதசீலர்ப் பலவிசேடத்தையும், உலகில்
யாவராலும் அளவிட்டுகொத்தற்கரிதேயாம்.

கணபதிதுணை.

நாற்பத்துமுன்றாவது

சூரசேனனுபாசித்தது.

தடக்கெக்கிதாழ்த்திறக்கெவிமானமதனிலுற்றதேவேந்திரன்
சுதர்த்தினோன்பதன்மான்மியஞ்சொல்கேட்டுமற்றததன்னைப்பினோற்று
படக்கணைசர்ப்பதங்குதுகுச்சனர்தமைப்பார்த்துமகிழ்வுறுசுகஸ்திர
பதியரசனெழுமெழிற்சூரசேனன்மாமதியபரபக்கமதனிற்
குடக்கமாய்க்குசவாரம்விரவுசுக்கடசுதர்த்தியெனுநோன்பைச்சுகநயந்
தனவசிட்டாதிமுனிவரர்க்கன்பித்தவாதிரிசறவனுட்டிக்குறாள்
இடர்த்தெனஉமெம்பிரானருளுக்கெலக்கையெய்தியவிமானமிசையே
வினத்தர்பரிசனர்க்காலோகத்திருக்கவேந்தெய்தினன்சாயுஜ்யமே.

இதன் சரித்திர சங்கிரகம்.

மத்தியதேயத்தைச்சார்ந்த சுகத்திரபுரிக்கரசனான சூரசே
னராஜன் புண்ணியசிலையெனும் நாயகியுடன்வாழ்ந்து அரசுசெய்
துவருநாளில் விமானகுடைய் பூலோகத்திற்கு வந்துமிளும்தே
வேந்திரனைச்சந்தித்து அவனால் கணேசரதுவிரதமகிமையினையும்,
மானிடர்தேவர்முதலாயதை யனுஷ்டித்துப்பேறடைந்தவரலாற்
பினையும், சொல்லக்கேட்டவுடன்-கணேசருலகத்திற்குச் செல்
லும்புண்ணியான்மாக்களையும் அவர்களாரோகணித்த விமானத்
தையுந்தரிசித்து பிரம்மானந்தமாவி வசிஷ்டமுனிவர் முன்னி
லையில் மாசிமாத அபரபக்ஷ அங்காரகவாரத்தில் நேர்த்தசங்கட

சூரசேனனுபாசித்தது.

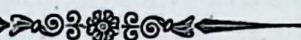
சூச

சுதூர்த்திவிசுவரத்தையே வேதாசனமுறைப்படி யன்பாயனுட்டித்துக் கணேசமூர்த்தியைத் தியானித்து பூஜித்துஅதுமுதலாய் மாதமா தம்சுதூர்த்திதோறுமிடைவிடாமலாராதித்துவருகையில்-அக்கடவுட்கிருபையால்வந்த விமானத்தில்-தன்பிரிவிற்றகாற்றாராய் வருந் திறின்ற சுற்றத்தார்-நகரத்தார் - பரிசனங்களுட-அரோகணித்து அவர்களனைவரும் கணேசர்ச்சாலோகத்தமர-அரசன்சாயுச்சிய பதத்தடைந்தனன்.

கணபதிதுணை.

நாற்பத்துநான்காவது

மாபாவினானவணிகன், தெய்வவிமானத்தேறினது.

மெய்யுற்றமறையவர்குலத்துவருபுதனிலாப்பிரவுசாவித்திரியோடு
மேவிவாழ்நாட்பரத்தையர்கமனனாகிமயன்மிக்குதாய்தந்தைமனையைக்
கையலுத்திடவடித்தவர்களைக்கொன்றேயந்தகனகமணிகலனெடுஞ்செல்
கானின்முனிபத்தினிசுலபைகைப்பற்றக்கறுத்தவட்குளினேர்ந்த
வெய்யதொழுநோயாலிறந்தெமபுரத்தம்வெருவிதமனுபவித்தமவினை
விடாதிப்பர்குலம்வந்தமாபாவினாயயர்புவிதுங்கணேசரருளால்
வையம்வந்தேறுமோர்வேந்தனெடுமுறையிடவமன்னவனிரங்கிவானோர்
மாணத்தவனாவேன்றெவவர்களுய்வுசெய்தார்வள்ளன்மந்திரத்தே.

இதன் சரித்திர சங்கிரகம்.

பூர்வஜன்மத்தில் கௌடதேயத்தில் வேதியனான தவசீலனுக்கும் அவர்மனைவி ஜானகிக்கும் புத்திரனாகியுதித்த புதனென்பவன்-வனப்பிற்சிறந்த சாவித்திரியென்பவனை மணந்து-வாழ்நாளில்-பரத்தையர்மையெறிச்சிக்கு வீட்டிற்கும்வாராமைபினால்-அவனைத்தேடிச்சென்று கண்டழைத்தவார்த்திகப் பிதாவைத்தாடையிலறைந்தும்-வீட்டிற்கென்றபின்னும்-புத்திரகூறின தாயைத்தடியாலடித்தும் - பிரிவாற்றாமையால்-வரக்கண்டவுடனின்மொழிகூறினமனைவியை விழவுதைத்தும்-இவ்வாறம்மூவரையுங்கொன்றுமண்ணின்கீழ்ப் புதைத்துவிட்டு-வீட்டிலிருந்த ஸ்திதிகளியாவையு மெடுத்துக்கொண்டு - அரசனறிந்தால் உயிர்க்கானிவருமென்றுஅப்போதேபரத்தையுடன்தானுங்காட்டிற்கெல்கையில்-அங்கோர் தாலவனமுனிவொன்பவர் ஸ்நானஞ்செய்யச் சென்ற சமயத்தில்-அவராச்சிரமத்துள் நுழைந்து-சுலபையெனும்வ்விருஷிபத்தினிகரத்தைப் பற்றினதன்மேல்-அப்பதிவிசுவரதை சினந்து சபித்தவாரே-நேர்ந்த பெருவியாகியோடு - அவிடம்விட்டு நீங்கி

௫௦ மாபாவினவணிகள், தெய்வவிமானத்தேறினது.

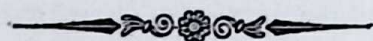
வெளியில் வந்தவுடன்-கண்டவப்பரத்தையருவருப்பினளாயவனை விட்டுச் சென்றனளாக-பின்னர்-அங்குபாதுகாப்பாரில்லாமலிறந்து-யமபுரமடைந்து-சகலநரகங்களினும்நெடுநாண்மிகவும்வருந்தியனுபவித்து - நின்றபாபசாப சேடத்தினால்-மாபாவினாய்க்குட்ட நோயுடன் வணிககுலத்திற் பிறந்து - துன்பமனுபவிக்குநாளில்- அந்நகரத்தரசனான குரசேனன்-சங்கடசதுர்த்தி விரதத்தை யாராதித்து - கணேசர்க்கிருபையால்வந்தவிமானத்தில் - பலருடன் ஆரோகணிக்கும்போது - அப்பாதகவணிகனு மேறினதன்மேல்- அதுபூமியைவிட்டெழாமைகண்டு-அவனைக்கிவிடுவதாக ஆலோசிக்கையி லவனஃதுணர்ந்துபிரலாபிப்பதைக்கேட்டு அவ்வரசனிரங்கி பிரார்த்தித்ததற் - கத்தேவகணங்கள் கிர்பாநோக்கம்பரப்பி-யவ்வணிகள் செவியில்மூன்றுதரம்-கணபதியெனுந்திருநாமமந்திரத்தை-புபதேசித்தவுடன்-அவனும்-புன்மைத்தேக நீங்கி-தெய்வ சரீரம்பெற்று - சுத்தபவித்திரகு யவ்விமானத்தின்மேற்-கணேச சாலோகமடைந்தனன்.

கணபதிதுணை.

நாற்பத்தைந்தாவது

பரசிராமனுபாசித்தது.

நன்றுகவாச்சரமந்-தனிலினோணுகைப்ரான-நாதனுஞ்சமதக்னியா னடத்தியவியுந்துண்டமைத்தகடவுட்பசுவைநனிகவரவெணிமுயன்ற தன்னுற்பர்யத்தமா-தவநுமதைபற்றிநிந்-தாக்குழதவாமையின்மேற் சலங்கொண்டகார்த்தவீரியனும்பினோர்நாட்டனித்தவத்தம்பதிகளைக் கொன்றுனதோர்த்தவருமைந்தனரினமக்கடன்குறைவதுத்துக்கைலைவாழ் குருவருண்மறவினாமபூரோசமதநிற்குறித்தகுற்றிநிதவத்திற் கன்றுர்வமொடுகொன்னவரதனுதவுபடையாற்பரசிராமனாகி யம்மன்னனைப்பொடித்தினமுஞ்சிரஞ்சேவியாயிருக்கின்றனனரோ.

இதன் சரித்திர சங்கிரகம்.

பொழில்களாலும் பெர்ய்கைகளாலுஞ் சூழப்பட்டிருக்கின்ற சையவகாச் சாரலில் - தவஞ்செய்துகொண்டிருந்த இரோணுகா தேவிநாதனை, ஜமதக்கினிமுனிவர்க்கு (விஷ்ணு, பிருகுமுனி சாபத்தால்) இராமனெனும்நாமமாய் புத்திராகவுகித்து-தனது தாய்தந்தையரிடத்தில் இவனின்மிக்கா ரொருவருமில்லையென்று சொல்லும்படி மெய்யன்புவைத்து - சகலமுனிவர்களுங் கொண்

பரசிராமனுபாசித்தது.

ருக

டாடத்தக்க அவர்கட்குப் பணிசெய்திருக்கையில் - ஓர்நாளவன்-
 நைமிசாரண்யத்திற்குச் சென்று அங்குள்ளமுனிவருடன் சின்
 னாள் வசித்திருக்கையில் - அரசர்களெல்லாம் கொண்டாடத்தக்க
 பராக்கிரமத்தோடு-உலகமுழுவதையுந்தனது ஆக்கியாசக்கரத்து
 ளடக்கி-அடங்காநாயெல்லாம்-ஐஞ்ஞாறுபாணங்களால்விசம்பே
 றறி-இந்திரனுங்கண்டுநெடுங்கும்படியாகவும்-கவிவாணர்களெல்லா
 ம்புகழும்படியாகவும்-அளவற்ற போகங்களோடும்-தேவர்களெல்
 லாம் ஏவல்கேழ்க்கும்படி அரசாண்டிருந்த-கார்த்தவீரியன்-பலப
 டைகளோடும்-பரிஜனங்களோடுஞ்சென்று-வனவேட்டையாடிமீ
 ண்டு-ஜமதக்கினிமுனிவராச்சிரமத்திற்குவரலும்-கண்டஅம்முனி
 வரவனுடன்சிலநேரம் சம்பாஷணஞ்செய்திருந்தபின்-காமதேனு
 வைத்தியானித்தழைத்துஅதைப்பூசித்துஅவனுக்கும் அவனுடன்
 வந்தவர்கட்கும் அறுசுவையுண்டியளித்துபசரிக்கும்படிபிரார்த்தி
 க்க-அக்காமதேனுவும்அவ்வாறுநடத்த,யாவருமுண்டுகளித்திருக்
 கும் சமயத்தில்-அவ்வரசன்-அக்காமதேனுவைக்கொண்டுபோரு
 மாறுஅம்முனிவரைக்கேட்டதற்கவரிணங்காமையின்மேல்-பலாற்
 காரமாயவ்வகைமுடிப்பதற்கதனைநெருங்கலும்-அதுகண்டத்தெய்
 வப்பசு-மிகவும்சினந்தெதிர்த்து-அவர்களை முறிந்தோடச்செய்து
 விட்டுச்சென்றது - பின்பதுகாரணமாகவே வயிரங்கொண்டிருந்த
 அக்கார்த்தவீரியன் - சிலநாட்பின்-பவ்விடஞ்சென்று-தவஞ்செய்
 துக்கொண்டிருந்த அவ்விருடியை - யோர்பாணத்தான்மாய்த்து
 விடலும்-அதுகண்டாற்றமுன்மனநொந்துவைத-அவர்பத்தினியா
 ர்மீதினும்இருபத்தோரம்புகளையேவி-உயிர்சோர்ந்து விழச்செய்-
 தவன் தன்னகர்க்குச்சென்றபின் - நைமிசவனத்தினின்றும் வந்த
 இராமனோடவள்-குற்றயிருட்நிருந்துநடந்ததனைத்துமுணர்த்தி
 உயிராவிட்டனளாக-குமாரனான இராமன்-மிகவுமனம் வருந்தி
 னவனாகி-யம்மாதா பிதாவிற்குரியகடமையை-தத்தாத்திரயமுனி
 வரைக்கொண்டுமுடித்தபின்-போர்நாள் - நினைத்தவுடன் தெய்வ
 வருக்கொண்டு வந்த தன்றாய்வாக்கியப்பிரகாரம்-கைலாயவநா
 யையடைந்து - பலமுறைவணங்கி - துதிசெய்ததற்கிரங்கி-காட்சி
 தந்த பரமசிவத்தால்-சடசூரமந்திரத்தை யுபதேசிக்கப்பெற்று-
 மயூரத்தலத்தெழுந்தருளிய கணேசர்திருவடியைப்பூஜித்து-அம்
 மனுவையுச்சரித்து-அரியதவங்களைச்செய்ய-பிரசன்னமான வக்
 கடவுளால் - சத்துருகண்டகனென்னமாறாதவடிமையும், பரசா
 யுதமும், பரசிராமனென்னுந் திருநாமமுடன், சிரஞ்சீவிப்பதமு,
 மளிக்கப்பெற்றவனாய்-மீண்டு-தன் பழம்பகையாகியகார்த்தவீரிய
 னையும் - அவன் வம்சபரம்பரையோரையும்-அறக்களைந்து-மற்று
 மெதிர்த்தவரசர்களையும்சங்கரித்துஅவர்களரசாட்சியையந்தணர்
 கடுகுழங்கிஅதுமுதல்யோகசமாநியனாய் வந்திருக்கின்றனன்.

கணபதி துணை.

நாற்பத்தாறாவது

இராவணனுபாசித்தது.

இலங்கைகரெக்காலுமழியாமனிஸைபெற்றிடக்கைலைதனின்மாதவ
மியற்றிபயிராவணனுமேசரானல்கிடுமிலிங்கமவணிநுவவெணிகைத்
தலங்கொடுநடந்தேகுபோதஃதுணர்ந்தச்சதக்கிருதுநஞ்சமஞ்சிச்
சாற்றமுறையேற்றொர்வேதியனய்க்கணைசர்வருணையேவியெதிர்சார்தலும்
நிலந்தொடவொனாதென்னவேண்டிக்கரத்தய்த்தநிருதனர்க்கேகிவருமு
னிமலன்முக்கார்கூவியச்சிவக்குறியைமன்னிடவவனுநேர்த்துநொந்து
பலங்கொண்டமட்டிமுத்தேலாமையாலுருத்தப்பகவனொடுபகைத்துப்
படாப்பாபெட்டபின்பெரிதேத்திமலரடிபணிந்தபதிபுக்கினால்.

இதன் சரித்திர சங்கிரகம்.

இலங்கைக்கரசனாகிய இராவணன் - எல்லா வுலகங்களுமழி
யுங்காலத்தினு - மிலங்காபுரி யழியாதிருக்கத்தக்கதாக-வரம்பெற
வேண்டி கையையங்கிரிக்குச்சென்று-அரியதவஞ்செய்ய-சிவபெரு
மான் பிரத்தியட்சமாகி-அவன்வேண்டின வண்ணமெய்த-வோர்
சிவலிங்கம் கொடுத்தருளி-இதை-மார்க்கமத்தியில்-பூமியின் சுண்
வைக்கப்படாதென்றும், வைத்தால்நிலத்தா டமுந்நிவிடுமென்
றும், வாகனத்தேருது கொண்டுபோ யிலங்கையிற் பிரதிஷ்டை
செய்துபூசித்து வரக்கடவையென்றும்,கட்டளையிட்டருளப்பெற்
றுமிண்டு அச்சிவலிங்கத்தைக்கரத்திலேந்திச்செல்கின்றகாலையில்
அதைஇந்திரனறிந்தினிதேவகணங்களுக்குஇடருழக்கநேருமென்
றலமரலுறது-மிகவும் பிரார்த்தித்ததற்கு இரக்கமுற்ற கணைசர்-
அவ்விராவணன் - ஜலோபாதையால்-சகிக்கக் கூடாமல்வருந்தத்
தக்கதாக-வருணனைக்கொண்டு அவன் வயிற்றில் நீரைச்சுரப்பித்
து - தாமோர்பிராமணப்பிள்ளைவடிவங்கொண் - டவனுக்கெதிரா
கவர-கண்ட இராவணனவ்விஷங்கத்தைதான் ஜலஸ்பரிசத்திற்குப்.
போய்வருமளவும்-வைத்திருக்கும்படி வேண்டிக்கொள்ள-அதற்
கியைந்ததனை - தமது திருக்கரத்தேந்தும்போ-தவனுடன் கூறின
படியே-முக்காலவனைக்கூவி-நிலத்தில்வைத்துவிட-வினாந்தோடி
வந்த இராவணன்-தன்னாற்கூடினமட்டும் - இருபதுகைகளாலும்
துக்கியும்-துக்கப்படாமல் - மண்ணத்தோண்டியும் - அஃதுடு
ருவி நிற்கக்கண்டு-மனவருத்தமுற்று - மீட்டிந் தனதுபூரணவலி
யுடன்-கரங்களாற்பாய்ச்சியிழுத்ததற்கு-அச்சிவலிங்கம் - கைக்கு
வராமற் - பசுவின்காதுபோற்குழைந்து பிரகாசித்ததால்-அவன்

கோபங்கொண்டு-அப்பிராமணப்பிள்ளை சிரமிற்குட்ட,உடனே அவ்வடிவமாறி-தமது சொருபத்தைக்கொண்டு-அவனைத் துதிக்கரத்திலெடுத்து-அண்டமுகட்டிற்படவீசியும், திருவடிகளால்பாதலத்தழுந்தும்படியாகவும்-என்புகனெரிபடநிலத்தில் வீழவுமாகத்,தள்ளுகையில்-அவன்சகிக்கக்கூடாமல்-உயிர்ப்பிச்சைநல்குதியெனப் பலவாரோலமிட்டுத்துதிசெய்ததன்மேல்-திருவுளமிரங்கிநிலத்தில் விட்டபின்னர்-அவ்வவுணைசன் - திவ்யபுஷ்பங்களால் திருவடிகளையர்ச்சித்து-வேதாகமங்களால் துதித்து-தன்தலையிற்குட்டிக்கொண்டுபணிந்து அக்கடவுளால்பலவரங்களையும்பெற்றிலங்கைப் பதியையடைந்தின்புற்றிருந்தனன்.

இராவணன்-தனதிருபதுகரங்களைப் பாய்ச்சி யிருக்கையில்-அச்சிவலிங்கம் பசுவின்காதுபோற் குழைந்து பிரகாசித்த காரணத்தால் - அத்தலம்-நோகர்னமெனவும், வலியுடன் பற்றியிருத்ததற் கச்சிவலிங்கம் - பேர்க்கப்படாமற்போனதை நோக்கிமஹாபலமுள்ளதென - வியந்துரைத்த-அவ்வரக்கன் வாக்கின்படியே-மாலலிங்கமெனவும், அத்தலமூர்த்தநாமம் வழங்குகின்றன.

~~~~~

கணபதி துணை.

நார்பத்தேழாவது

இந்திரன் நந்தனவளன்றழையவுபாசித்தது.

சையுறப்புக்குரபன்மனதுகொடுமையைச்செய்யாதுசொற்கந்தனைத் தவிர்த்தமகவான்புலோமசையுடன்சொழிசார்ந்தினிதமைத்தகாவினைவுறுதமலனைநன்மலர்கொண்டருச்சித்துவருநாளின்மாரியின்றிநனிவாடமனமேங்கியசரிவாக்கின்மகிழ்நனிநாரதன்சொல்வண்ணமையிராவன்பினைங்கரணையினிதேத்தவவள்ளலருள்கூர்ந்துகைலைமருஉநதியையரனல்கிடக்கொள்ளுறுமுனிகாண்டமிசையொர்வாயசமநாகிகையாலவறவனோச்சக்கவிழ்த்துநீர்கவின்கையகிரியினின்றங்காலிரியெனச்சென்றநந்தனந்தழைவுறக்கானுவான்போற்பாய்ந்ததே.

இதன் சரித்திர சங்கிரகம்.

சூரபன்மன் கொடுமையால் - விண்ணுலகத்தைவிட்டு இந்திராணியுடன் - சீர்காழிப்பதியையடைந்து-அவ்விடத்தோர் நந்தனவனம் வைத்து-அதில்நின்றும்-பத்திர புஷ்பங்களைக்கொண்டு-சிவபெருமானை-இந்திரனார்ச்சித்து வருநாளில்-மழையில்லாமல்-அந்நந்தனவனம்வாடக்கண்டு-தன்மனம்வாடிநிற்குஞ்சமயத்தில்-

கணபதிதுணை.

நாற்பத்தொன்பதாவது

காசிபர்முதலாயினோருபாசித்தது.

ஏற்கும்பிதாமகன்பரிவாலுணர்த்திடுமேகாக்கரத்தையுன்னி
யிண்டிடுதனேசரால்வேண்டுமெய்துகாசிபன்மருவுமீடுமுவராஞ்
சேற்கனையகியர்தர்ப்பத்துதித்திடுமக்கடேவர்முதலோர்க்கவனவிற
சீர்மல்கெழுவுந்கமனுவிலைக்கணித்தவனவர்கள்செய்தவத்திற்குவந்து
மேற்கொள்பல்வாகனஞ்சொருபமொடுமுன்னினதுவேண்டினவரங்களருள்பி
விதிபீடரத்தவகைதருவுருக்கண்பொசித்துமெய்யன்பினோடு [ன்
நாற்கதியுமெளதின்வழங்குமான்மியமிகுமுநான்குநாமங்களால்ந்
நமதனைப்போற்றித்தத்தம்பத்தவரவர்கண்ணினினரிதம்பெருகவே.

இதன் சரித்திர சங்கிரகம்.

பிரமன்மனத்திலுதித்தபுதல்வொழுவருளொருவரும்-அறிவு
ஒழுக்கமுதலிய மேன்மையிற் றிறந்தவருமான காசிபர்-பிதாவா
லுபதேசிக்கப்பெற்ற ஏகாட்சரமந்திரத்தைஜெபித்து - ஆயிரவரு
டவரையில் தபஞ்செய்து - பிரத்தியட்சமான கணேசரிடத்தில்-
உயிர்த்தொகைகளை - சிருஷ்டிசெய்வதற்கும் - மற்றக்கடவுளே-
தனக்கு-கசியபந்தரெனப் பேர்கொண்டு புத்திரனாய் வரும்படியா
கவும்-வரம் அருளப்பெற்று-தமதுபத்தினிகள் பதினாலவரோடுங்
கூடி-யாச்சிரமத்தில் சுகித்திருக்கையில் - அவர்கள்கர்ப்பத்தினிட
மாக-தேவர் முதலிய அளவற்ற சராசரங்களு-முற்பத்தியாயின.

அத்தேவர்கண்முதலியயாவரும்-ஒன்று-நான்கு-ஐந்து-எட்டு
பன்னிரண்டு - பதினாறு - பத்தொன்பதெனும் அக்ஷரங்களை
யுடைய விநாயகமூர்த்திமந்திரங்களைதங்கள்பிதாவாலுபதேசிக்கப்
பெற்று-அவ்வவர்களும்-வேறுவேறுகத்தியானித்துஆயிரவருடம்
தவஞ்செய்யும்போது-அவரவர்கள்பாவனைப்படி - வந்துதரிசனை
கொடுத்த-கணேசமூர்த்தியால்-சம்பத்து - அதிகாரம் - செல்வம்-
வாகனமுதலியனவும் - வேண்டினவரங்களையும் - தரத்திற்குத்தக்க
படி-யருளப்பெற்றனர்கள்.

உபாசனாகாண்டம்

சரித்திர அட்டவணை.

சரித்திர எண்.	பிரிவு.	சரித்திர எண்.	பிரிவு.
௧-வது.	சோமகார்தன் முத்திபெற் பதி.	௨௫-வது.	புருசுண்டி உபாசித்தது.
௨-வது.	வேதவியாசர் வரம் பெற் பதி.	௨௬-வது.	கிருதவீரியன் உபாசித்தது.
௩-வது.	தஷப்பிரஜாபதி துன்பம் நிங்கப்பெற்றது.	௨௭-வது.	கார்த்தவீரியன் - உபாசித் தது.
௪-வது.	பிரமதேவன் வரம் பெற் பதி.	௨௮-வது.	அங்காரகன் உபாசித்தது.
௫-வது.	கணேசர் பிரமன்புத்திரியர் களைத்திருமணஞ்செய் தருவியது.	௨௯-வது.	சந்திரன் உபாசித்தது.
௬-வது.	விண்டு மதகடவரமர்த்த னமாக உபாசித்தது.	௩௦-வது.	தூர்வை மகத்துவம்.
௭-வது.	வல்லாளன் உபாசித்தது.	௩௧-வது.	தூர்வை யர்ச்சனை.
௮-வது.	தங்கனென்றும் அரசுமார ன், உபாசித்தது.	௩௨-வது.	ஜனகன் உபாசித்தது.
௯-வது.	விமன் உபாசித்தது.	௩௩-வது.	தூர்வை யாசகம்.
௧௦-வது.	உருக்குமாங்கதன் உபாசித் தது.	௩௪-வது.	தூர்வை துலையேற்றல்.
௧௧-வது.	இந்திரன்சாபம் நிங்கனெற் ருவந்த உபாசித்தது.	௩௫-வது.	வன்னி மகத்துவம்.
௧௨-வது.	கிருச்சமதன் உபாசித்தது.	௩௬-வது.	விண்டு இரன்னியகசிபனை ச் சங்கரிக்க உபாசித் தது.
௧௩-வது.	பலியெறார் திரிபுரன் உபா சித்தது.	௩௭-வது.	விண்டு வாமனரா யுபாசித் தது.
௧௪-வது.	தேவர்கள் உபாசித்தது.	௩௮-வது.	கீர்த்தியெனும் இராஜபத்தி னி உபாசித்தது.
௧௫-வது.	விமலர் உபாசித்தது.	௩௯-வது.	வன்னி மந்தார உற்பத்தி.
௧௬-வது.	உமையம்மை உபாசித்தது.	௪௦-வது.	வன்னி யர்ச்சனைமகிமை.
௧௭-வது.	சரீர்தமன் உபாசித்தது.	௪௧-வது.	கழிப்பிரசாதன் உபாசித் தது.
௧௮-வது.	ரளன் உபாசித்தது.	௪௨-வது.	புலிச்சி தெய்வவுருப்பெற் து பரலோக மடைந் தது.
௧௯-வது.	இந்தமதியும் சந்திராங்கத னும் உபாசித்தது.	௪௩-வது.	ஞாசேனன் உபாசித்தது.
௨௦-வது.	சண்முகர் உபாசித்தது.	௪௪-வது.	மாபாலியான வனிகன் தெ ய்வ விமானத் தேறி னது.
௨௧-வது.	மன்மதன் உபாசித்தது.	௪௫-வது.	பரகிராமன் உபாசித்தது.
௨௨-வது.	உருக்குமணிதேவி உபாசித் தது.	௪௬-வது.	இராவணன் உபாசித்தது.
௨௩-வது.	பிரத்தியுமனன் உபாசித்தது.	௪௭-வது.	இந்திரன் நந்தன வளன் றழைய உபாசித்தது.
௨௪-வது.	சூரிசேடன் உபாசித்தது.	௪௮-வது.	அகத்தியர் உபாசித்தது.
		௪௯-வது.	காசிபர்முதலாயிரோர் உபா சித்தது.

விநாயகமான் மயஸாரம்.

இ லீ லா கா ணீ ட ம் .

ஆதிவெலாந்தனக்குள்ளாயவற்றினுட்டானாகிநின்றங்களவில்கற்பத்
திசறமுவ்விடர்நிங்கியுயிர்த்தொகைஉள்வாழவெளியெளிதெழுந்து
மகிழவரும்பிரணவகுஞ்சரமாலீலாகாண்டமான்மியத்தைப்
பகர்வதற்கப்பரம்பொருட்டாணந்துணையாந்நாவினிதம்பயக்குந்தானே.

வ க் கி ர து ண் ட ி .

உலகமுழுதுவதிலியைவாக்கநிதிசங்காரமோங்கக்குணப்பகுதியி
னுற்றவயனரியுருத்திரந்தொழிப்பெறவருளினுயர்வாலைபுவுணையோடு
மிலகுதியிபுனாயெனுஞ்சத்திகளைநல்கிமேலியாவும்மப்பேருருக்கொண்
டேற்றவம்மூவனாயகட்டிலிட்டவன்மேவுமெண்ணிலாவண்டகோடி
மலிசராசரவர்க்கமுதலியவுறுந்தொழின்மரபவர்த்தேற்றுவித்தே
வார்செவிபுழைக்கைவழியாகவெனியுய்த்தருண் மாண்புடைக்கருணையனையாம்
அலகிலாற்புதவகண்டாசண்டசச்சிதானந்தஷாட்குண்யசர்வா
தாரவக்கிரதூண்டமுர்த்தியாயலரிநடுவமர்பிரணவச்சோதியே.

இதன் சரித்திர சங்கிரகம்.

முன்னொரு பிரமப்பிரளயமானபின் யதாப்பிரகாரமுலகையுண்டாக்க பரப்பிரமமாகிய வக்கிரதுண்ட விநாயகர் திருவுளங்கூர்ந்து தமது திரிகுணங்களினால் பிரமன்விண்டு உருத்திரன்என திரிமூர்த்திகளையும் படைத்தருளினர், பின்பம் மூவரும் தம்மைப்படைத்த முதலையறியவேண்டித் தவஞ்செய்ய - அவர்கண்முன் - கோடிகூரியப்பிரகாசமான திருவுருவமும் துதிக்கையும் நீண்டு வளர்த்திருக்கின்ற தத்தங்களும் பாலலோசனமும் மஹா சுந்தரமுடன் விளங்கு மோர்வேழமுகமும் - பிறையணிந்த நவரத்தினகிரீடம், குண்டலம், புஷ்பவசம், சரப்பளிபதக்கம், பேரணிச்சிலம்பு, முதலாகிய ஆபரணங்களும், வாள், கேடகம், வேல், வில், இவைகளை யேந்திய நான்கு திவ்வியாஸ்தங்களும் - திருமார்பிற்கொன்றைமாலையும் - உபய திருவடியுமாக சிங்கவாகனாடராய்வக்கிரதுண்டமூர்த்தி பிரசன்னமாகி - சிவஞ்ஜ - சிதி - சங்கரா

மென்னு முத்தொழில்களை நடாத்திவரக் கட்டளையிட்டு, அத் தொழில்களை யியற்றுந் திறத்தையுணர்த்துமாறு - தாம் விசுவ ரூபங்கொண்டு துதிக்கைப்புழைவழியாகவும்மூவனாயுஞ்செல்ல விடுத்து - தமது கருப்பத்துள்ள வகிலாண்ட சராசரகோடிகளையும், கிரத்திய மூர்த்திகளையும், பிரத்தியக்ஷமாகக்காட்டித் தெளி வித்து-விண்டு உருத்திரனிவர்களை நிருச்செவி வழியாகவும் - பிர மனை துதிக்கைவழியாகவும் வெளியில்விட்டு-அக்கிரத்திய லித்தி யாம்பொருட்டு மூன்றுசத்திகளையு மவர்கட்குத் தந்தருளினர்.

சிந்தாமணிவிநாயகர்.

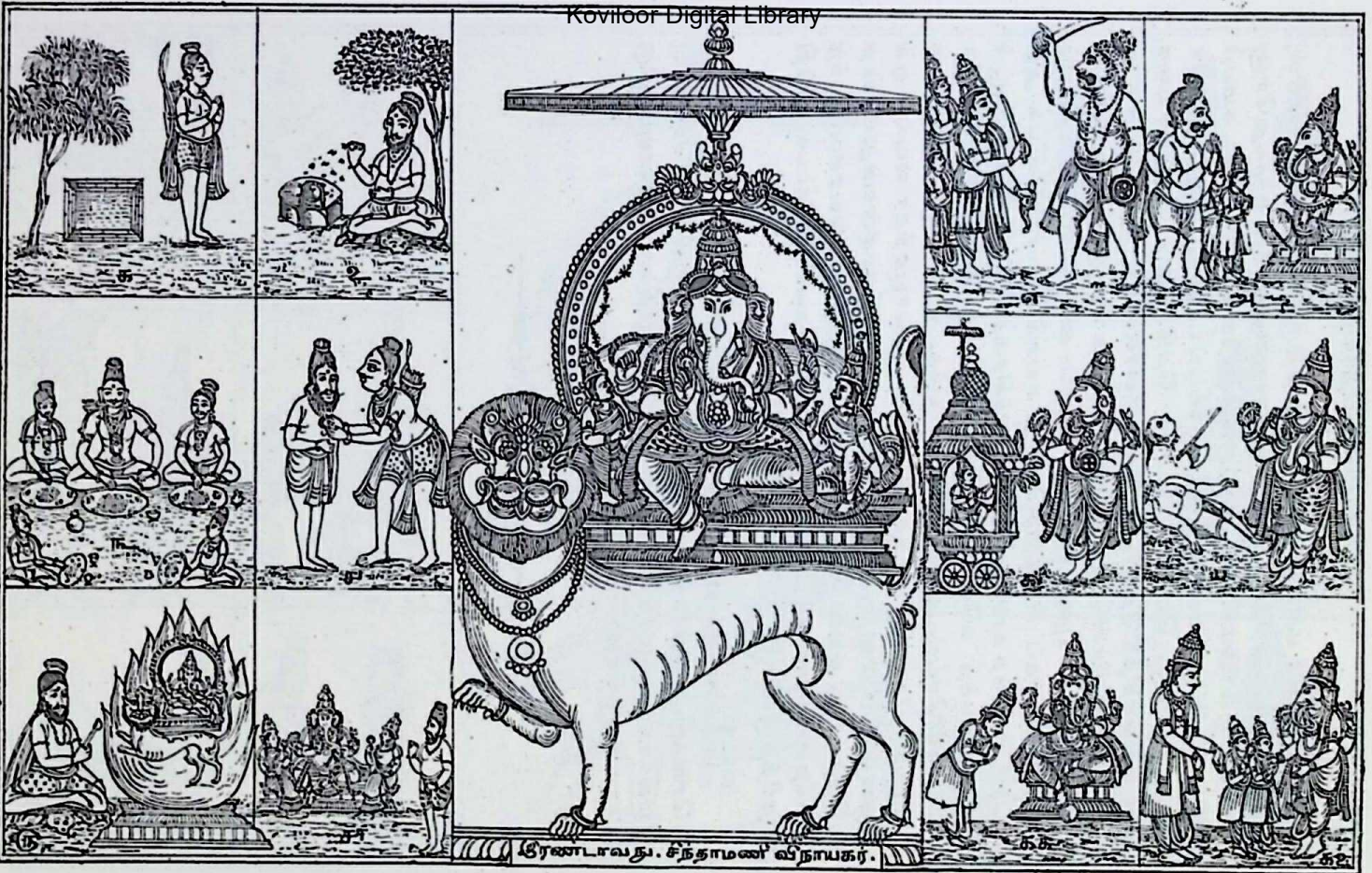

அமிந்தநிவந்தகுமொழிவினாநொடபித்தராகுன்றதவமகவிநுஞ்சா
பயர்வனந்தயன்மித்தவநதடப்பனதுண்டவாசியின்நினைவன்வன்
தனமபதிவாத்திந்முன்வனனானுடாடன்னிதழவேட்டமாடியின்டங்
குதவானிவ்பினமுனிநெய்வமணியானமைத்திடுகிஞ்சுதன்டவனதைக்
கமவலிமையாந்நவாந்தேமூனிகொந்தசெய்வனன்மகந்தோன்றியடாக்
கனன்மயூடாந்தெந்தவியாந்ச்சனையொடுக்கண்டத்தமணியேற்றதாந்
நிமிரபந்தத்தித்திடுகியினாமமொடுசெய்வமென்வமனிக்ஞு
கிடுகொந்தித்தாமன்கிராயகருமாபுலநிதேந்நிரானவச்சோதியே.

இதன் சரித்திர சங்கிரகம்.

தமிழ்நாள் நாட்டதிபனான அபிசித்தெனமாசன் - புத்திரப்
பேறுவேண்டி வைசம்பாயன முனிவரா. நுபதேசிக்கப்பெற்ற
பஞ்சாங்கநாமந்திரத்தை பத்தியோடு தியானித்து தவஞ்செய்து
வருகையில், (அதற்கு முன்னர் அவ்வனத்தில் தவஞ்செய்து
கொண்டிருந்த பிரமன் - ஓர் நாள் தன்மனைவி சாகவதிதேவியின்
மேன்மையல்கொள்ள அதுனால் விரியம் தெறி விரவின தடாக
நீரா) - அவ்வாசன் மனையியாகிய குணவதி தாகமிகுதியாலருந்த -
அதுவே கருப்பமாய் நகரமடைந்த பின்புழித்த கன்னென்பவன்
மற்றா பராக்நிரமசாலியாய் வளர்ந்து பரமசிவத்தை நோக்கித்
தவஞ்செய்து அசண்டவாப்பிரசாதியாய் விஷ்ணுவும் பிரமனும்
நடுக்க திரிபுவனங்களையும்வென்று ஏகசக்கிகோகவானுயரசாகநி
நடாத்திவருகையில் - ஓர்நாள் வேட்டையாடியமிண்டு அயர்வுயிர்ப்
பானுய்நங்கிய அவ்வனத்திற்கயிலமுனிவனாக்கண்டுசம்பாஷித்து -
அவரால் திருப்பதியாடிடவுண்ட அய்விருந்து - சிந்தாமணியா
லமைத்திட்டது கண்டு வியந்து - அவாமிகுதியா லதனைக்கேட்
டதன்மேல் - அந்நுவிண்டுவினிடத்திற்பெற்ற இந்திரனால் தனக்
கருமையாகக் கிடைத்த வரலாற்றினைக்கூறி - அம்முனிவ ரதற்
கொவ்வானமையாய் மறுத்துணாத்தவுடன் - சற்றும் யோசியாமல்
அதனைப் பலவற்காசமாய்க் கவர்த்து சென்றபின் - மிகவு மவர்
மனம்வருத்தி வயனுயிர்க்கிதுதியாம்படி செய்த வேள்வியினின்
தும் - இரத்தினகிரீடம் - குண்டலம் - தோளணி - முத்துவட
முதலிய ஆபரணங்களோடு, தேசார்ந்து வளப்பெய்தியிருக்கின்ற
திருவுருவமும் - வேழமுடையும் - கருணாபொழிகின்ற திரிநேத்திரங்
களும் - மோதகம் - தாமனாமலர் - மருவாபுதம் - பூமாலை -
இவற்றை எந்தின நான்கு திருக்காய்களும் - அடியார்க் கிதய
கமலத்தி நுலாவுஞ்சேவடிவளும் - சித்தி - புத்தி - சமேதமாக - சித்
கலாகனாகுடாய் விநாயகமூர்த்தி எழுந்தருவினதுகண்டு - அம்

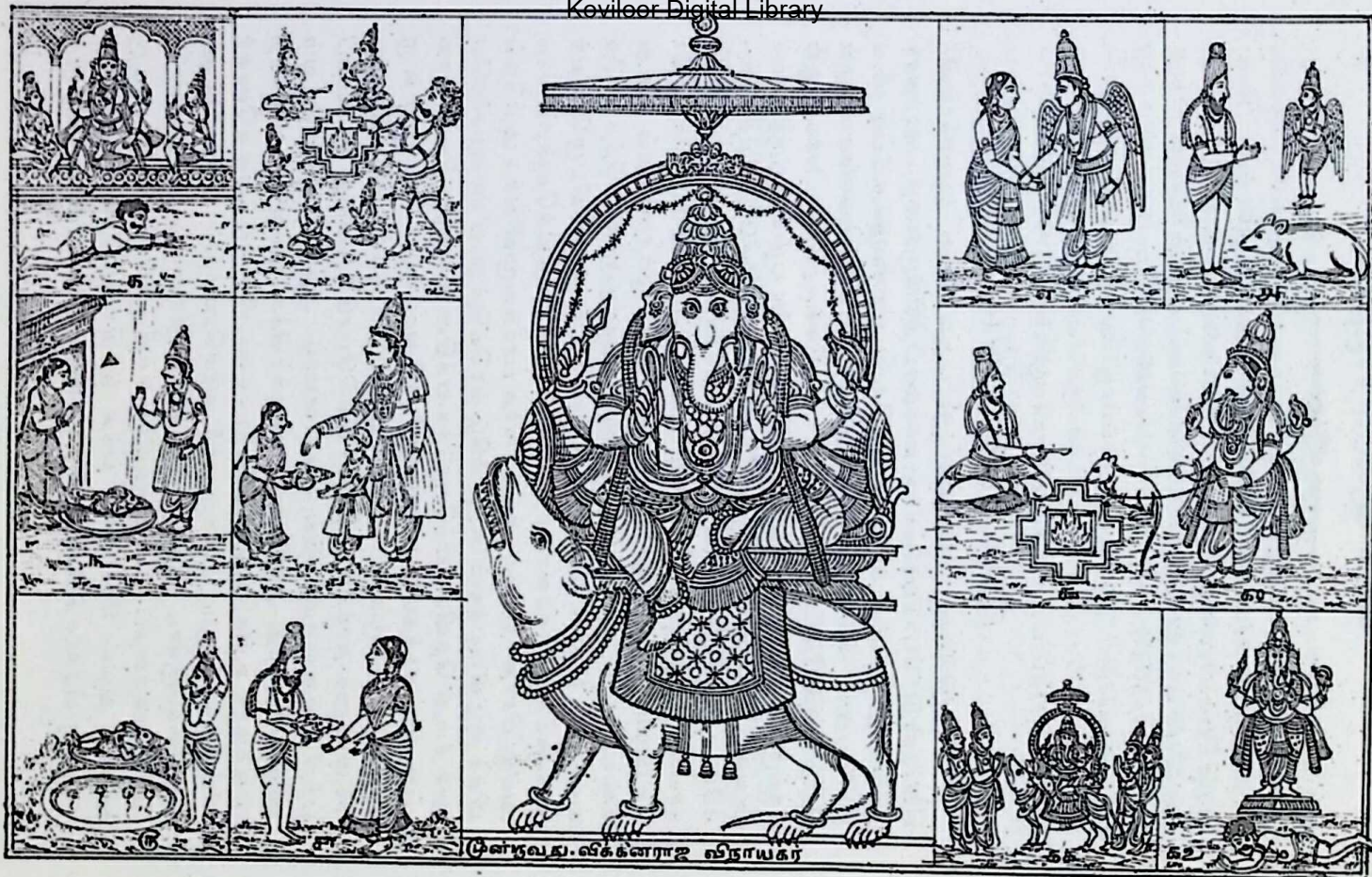

முனிவரவரை மகிழ்வாகவோ ராதனத்திருத்திபூசித்திருக்கையில், அன்றிரவில் துற்களவுகண்ட கணராஜன்-உடனே எழுந்துசேனா சமேதனாய் அக்கபிலமுனிவ ராச்சிரமத்தை நெருங்கின சமயத்தில்-சித்திதேவியரால் சிருட்டிக்கப்பட்ட பூதப்படைகளும்-அரசன்படைகளு மொன்றோடொன் றெதிர்த்துப் போர்செய்கையில் - அச்சித்திதேவியார் திருவருளால்வந்த இலக்கனென்னு மோர்மகாவிரன் - அச்சத்துருதளத்தை நாசஞ்செய்து - அந்த-கண்ணுடைய புத்திரர்களான - சூலபாணி - சுலபனிருவரையும் கைப்பிடியாகப் பிடித்துச்சென்று சுவாமியிடமாகச்சேர்க்க-அச் செய்தியறிந்த கணராஜன்-அவ்வாச்சிரமத்தை யணுகி-யங்கெழுந்தருளியிருந்த கணேசரது-நெற்றி-புஜம்-பாதங்களிற் பாணப்பிரயோகஞ்செய்ய-அதுபொருட்டா யக்கடவு ளாதனம்விட்டெழாமல்-திருநோக்கஞ் சாத்தற்கெழுந்த மழுவாயுதத்தா லவன் மடிந்தனனாக, மறுநாள்-அவன்பிதாவான அபிசித்தரசன்வந்துபிரார்த்தித்தவாறு-அவன் பௌத்திரர்களை விடுத்து - அவ்வரசனால்தந்த சிந்தாமணியை கபிலமுனிவர் பிரார்த்தித்தவாறேவிநாயகமூர்த்தி தரித்தருளினார்.

சிந்தாமணியைத் தரித்தருளினவாற் சிந்தாமணி விநாயகரெனவும், கபிலராற்பூசிக்கப்பட்டனவாற்கபிலவிநாயகரெனவும்; மலர்ந்த திருமுகத்தோடெழுந்தருளினவாற்சமுகரெனவும், திருநாமம் வழங்கலாயின.

ஆரணத்தறைநாடிபோதிபதநச்சியாற்றிநந்தனன்வேள்வியை
யடற்காலருபிவிந்திரனேவலாற்சென்றழித்துவேறுலகிலிடர்செய்
காரணத்தால்வரோணியன்மனைவிபுட்பகைகளினின் றிட்டமகவைக்
கணத்தினின்மறைத்தவன்சேயாய்விளங்கவக்கங்குலிந்கண்டுபெருவி
வாரணமுத்ததென்றோர்மடுக்கனாவைக்கவந்தெடுத்திடுபார்சுவ
மாமுனிவளர்க்குராட்கிரவுஞ்சனாகுவாய்வரஜார்ந்தகூற்றின்மேலா
மாரணனெனச்சொலவ்விக்கையடக்கியருளினவாற்றினவனாமு
மரிஇவிக்கனராஜான் தலகெலாமினிதேத்தவருபிரணவச்சோதியே.

இதன் சரித்திர சங்கிரகம்.

ஏமவதியெனு நகரத்ததிபனான அபிநந்தன மஹாராஜன்-
சுவர்க்காதி போகங்களைநாடி யாகம்நடத்திவருவதை - நாரதரா
ஜனார்ந்து மனக்கலக்கமுற்ற இந்திரன்-அதையழிக்கும்படி கால
ருபியெனும் விக் கினையேவ-அவன்சென்று - அவ்வரசன்செய்
கின்ற வேள்விமட்டில் விடாமல் - உலகெங்கனும் உலாவி ஆங்
காய்கு நடாத்தும் தலைவருடன் வேள்விகளை யழித்துவருங்கால்-
அவன் கொடுமைக்காறறாது தேவர்முதலானோர்வேண்டுதலால்-
கணேசர்-அரியதவங்களைச் செய்தவரோண்யராஜனுக்குப் பிராண
நாயகியெனும் புஷ்பகையின்ற புத்திரனை-தற்சணமே மறைத்து-
வேழமுகத்துடனோர் குழந்தையாக வெழுந்தருளலும் - அது
கண்ட தாயும் தந்தையும் வெருவினர்களா யாக்கியாபித்தவாரே
வலாளர் - தோளிலேந்தி மார்போடணைத்தன் நிரவிறுனே யந்
நகர்க்கடுத்தமடுக்கனாயிற்றழையின்மீதேகிடத்திச்சென்றபின்பு-
அங்கு பிராதசந்தியை நடத்தவந்த பார்க்கவமுனிவர் - அத்தெய்
விகக் குழலியைக்கண்டு-அகமகிழ் வாயெடுத்து-விரியவற்சலையெ
னார் தமது தேவிகையிற்கொடுக்க-ஏந்தின அவ்வுத்தமியுங்கொங்
கைகளிற் சுரந்தபாலாட்டி யன்போடு வளர்க்க - வளர்ந்து வரு
நாளில்-சுவுபரிமுனிவர் பத்தினியாகிய மனோமயையைக் கிரவுஞ்
சனென்னும் கார்த்ருவராஜன்-கண்டுமோகித்துவந்து கரத்தைப்
பற்றி நிற்குஞ்சமயத்தில் - ஸ்நானமாடி ஆச்சிரமமடைந்த அம்
முனிவர்களந்து-அவனைமுடிசுமாகச்சபிக்க-அவனும் அவ்வாரே
முடிசுமாகி உலகமெங்குந்திரிந்து - கடைபிற்பு-குழந்தை கணேசர்
விற்பிறுந்தருளும் பார்க்கவமுனி யாச்சிரமத்திற் பிரவேசித்து-
வேதிகைக்குண்ட முதலானவைகளைத்தோண்டிப்பறிக்கக்கண்டு-
அம்முடிசுத்தைப் பாசத்தைவிசிப்பற்றி யூர்தியாகக் கொண்டரு
வினர் - அவன் சின்னத்தில் வந்த இந்திரனாதிதேவ முனிகளைங்
கனாக்கு-பிரகாசத்திருமேனியும் - மிகவும சுந்தரமான வேழமுக

மும்-நீண்டதுதிக்கரமும்-பாசம்-அங்குசம்-தாமரை-மழு-இவை
 களையேந்திய சதுர்ப்புஜங்களும்-துதல்விழியும்- இரத்தின கிரீடம்
 குண்டலம்-வாகுவலயமணிந்து-மார்பிற் சர்வாபரணமும் - தாம
 ரைபோன்ற உபயதிருவடிபும்விளங்க தரிசனந்தந்தவுடன்-அவர்
 களும்பணிந்து பலவாதேத்தி தங்களுக்குற்ற விடுக்கண் சகித்து
 முடியாமையை - விண்ணப்பஞ் செய்துக்கொண்டதன்மேல்-
 கிருபைசுரந்து - உடனே தமது மூடிகமீதூர்ந்து - ஆராயத்
 தை யளாவிய ஜடைமுடியும் - கடைவாயிற்கோரைப்பற்களும்.
 பார்க்கபயங்கரமான ஏனைய வடிவங்களுடன் மஹாபராக்கிரமனா
 யுலவும்விக்கினனை நாடிச்சென்று-தமதங்குசத்தையேவியவனைத்
 தருவித்தவுடன்-அவன் பற்பலவிதமான ஜாலங்களாற் றெடுத்த
 போரனைத்துமொழித்து-ஒர்வேலெடுத்தேவ-அதுகண்டவனஞ்சி
 சரண்புக-அவனுக்கிரங்கி - சர்ச்சனாவிடத்தனுநா திருக்கக் கட்
 டளையிட்டு - அவனைவிட்டு-உடன்வந்திருந்த-தேவ-ரிஷிகணங்கட்
 கருள்வழங்கி - மேற்குறித்த தமது தாயர் தந்தையர்க்கும்-வேண்
 டினவரங்களைநல்கி - சிவபுரத்திருக்குந் தமதுலகையடைந்தனர்.

விக்கினன் - கடவுட்டிருநாமத்தோடு - தன்பெயருமொன்றி
 வழங்கும்படி பிரார்த்தித்தவாற்றால்-விக்கினராஜ விநாயகனானத்
 திருநாமம் வழங்கலாயின.

பாலசந்திரர்.

8

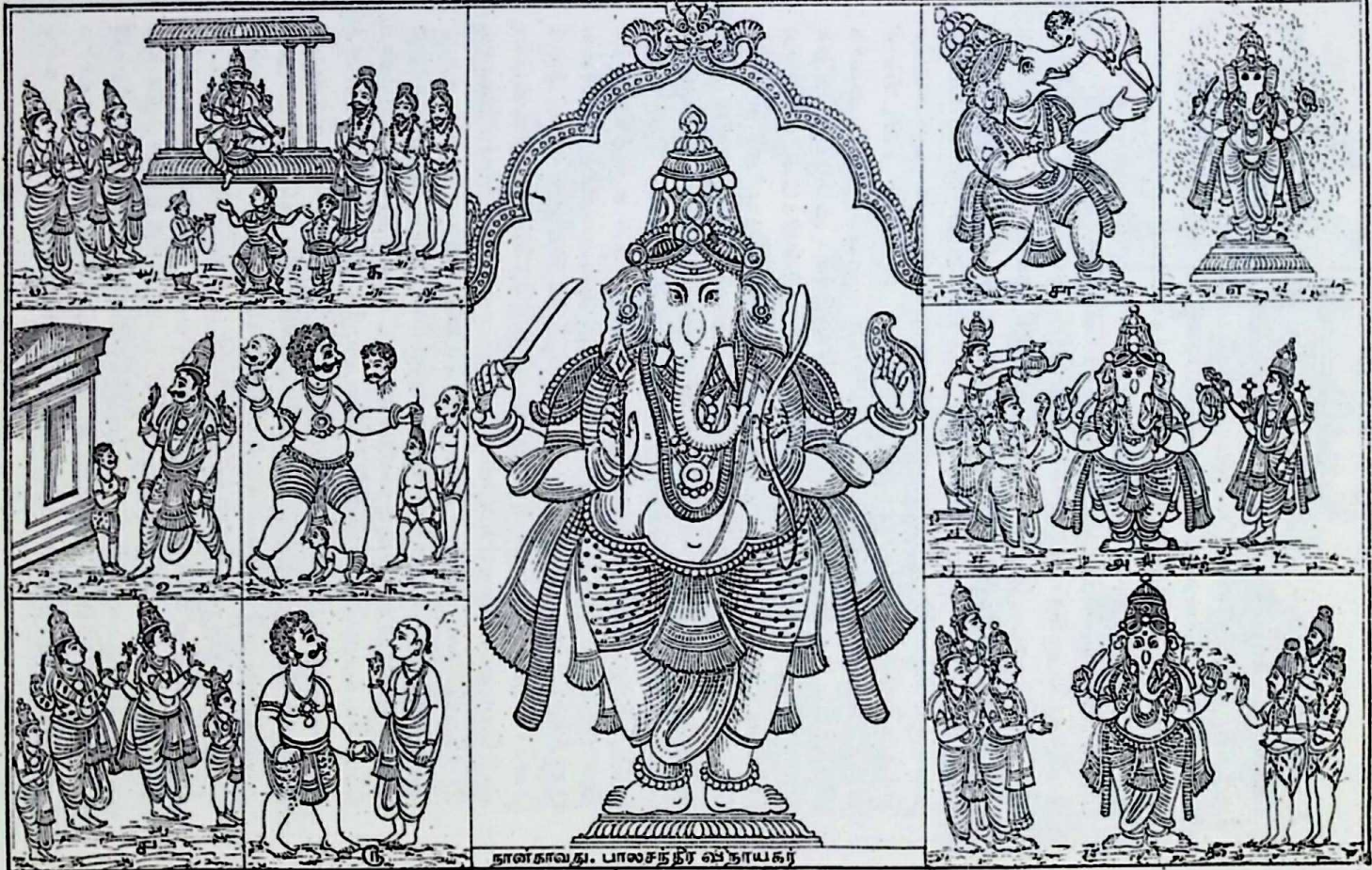
இதமுந்நடித்திடிலோத்தமைதன்முலைகாணவெழிஞாயிச்சசூண்டங்
கிளைமன்விடுத்தசகலமதினுதித்தவவ்வெறுழ்கோரவனலாகரன்
பதமன்படைத்தவவிலத்தன்ளவுயிர்களைப்பற்றிப்புகித்தமர்வாழ்
பதநாடிவருதலோர்ந்தவணிரிந்தண்டரோர்பாற்குழிப்பெரிதேத்தமத்
ததிபிரமசாரிபாய்வந்தஞ்சலுவவவங்கட்டருவனாழ்மவனைத்
தமதுமெயுருக்கொண்டெடுத்துவிழுங்கமெற்றணல்மேனியெங்கும்வீச
வதபொருதவிமதழுங்குசரருபசாரமாற்றாதுமுனிவரது
காற்குனிர்மைபாய்ப்பாலசந்திரனாகொண்டருட்பிரணவச்சோதியே;

இதன் சரித்திர சங்கிரகம்.

ஓர் தினம் இயமதருமராஜன் நிறைந்தகொலுச் சபையில் வீற்
றிருக்கையில் - நாட்டியஞ்செய்திருந்த திலோத்தமைக்கு - மேல்
வஸ்திரம் நழுவிவெளிதோன்றினவவள் கொங்கைகளின் சுந்தரத்
தைக்கண்டு - அவன்மனம் காமத்தாலுருகி - கலித்தமானவீரியத்
துதித்து-திரிலோகங்களையும் வருத்தின - அனலாகரனுக்கஞ்சி-
விஷ்ணுமுதலிய தேவர்கள் பிரார்த்திக்க - அவர்கட்கிரங்கி-மான்
ரோல் முடிந்த பூனூல் மார்பிற்றுலங்க - பிராமண குலத்திற்
பிறந்த பிரமசாரியைப்போலக்-கணேசொதிரில்வரக்கண்டு - அத்
தேவர்கள் சாஷ்டாங்கமாகப்பணிந்து-தங்கள் துன்பத்தை விண்
னப்பஞ் செய்ய - அதற்கஞ்சாதீர்களென்று அபயாஸ்தம் தந்து
நிற்கஞ்சமயத்தில்கண்டோர்ப்பயந்தோடும்படியாயவண்வந்தஅவ்
வசரன்முன்பாக-கத்தி-கேடகம்-வேல்-வில்-இவைகளைத்தாங்கிய
சதுர்ப்புறங்களும் - தேசார்ந்ததிருமேனியும்-துதிக்கைப்பொருந்
தும்வேழமுகமும்-ததல்விழியும்-உபயதிருவடியும் - கிரீடகுண்ட
லம்-தோளணி-முத்துமாலைமுதலியசர்வபூஷணமும்-திருமார்பிற்
கொன்றைமாலையுடன்-பொலிவுறாஉம்தமதுநிஜவுருவங்கொண்ட
ருகிற் சென்று-அவனைத் துதிக்கரத்தினு லெடுத்தோர் கவளமாய்
விழுங்கியதை - லக்கடவுட்டிருமேனியி லுண்டானவெப்பம்-சரா
சரங்களையும் பிடித்துநிற்கையில் - அதனைத்திரிமூர்த்திகளாலுந்த
ணிக்கத் தணியாது-நாற்பத்தெண்ணாயிர முனிவர்கள்செய்த அறு
சார்ச்சனையாற் றணிந்தபிள்ளர் - அவரவர்கள்விழைந்தவரங்களை
நல்கி-தமது திருவுருவத்தைக்கரந்தருளினர்.

காலன் வீரியத்துதித்த அனலாகரனை விழுங்கிய காரணத்
தால் - காலானலப்பிரசமொன்றும், பாலவயதுடன்வந்து-எல்லா
வுயிர்கட்கும் வருத்தி நின்ற வெப்பம் நீங்க - சந்திரனைப்போலக்
குளிர்ச்சி தந்தமைபால் - பாலசந்திரனொன்றும், திருநாமம் வழங்
கலாபின.

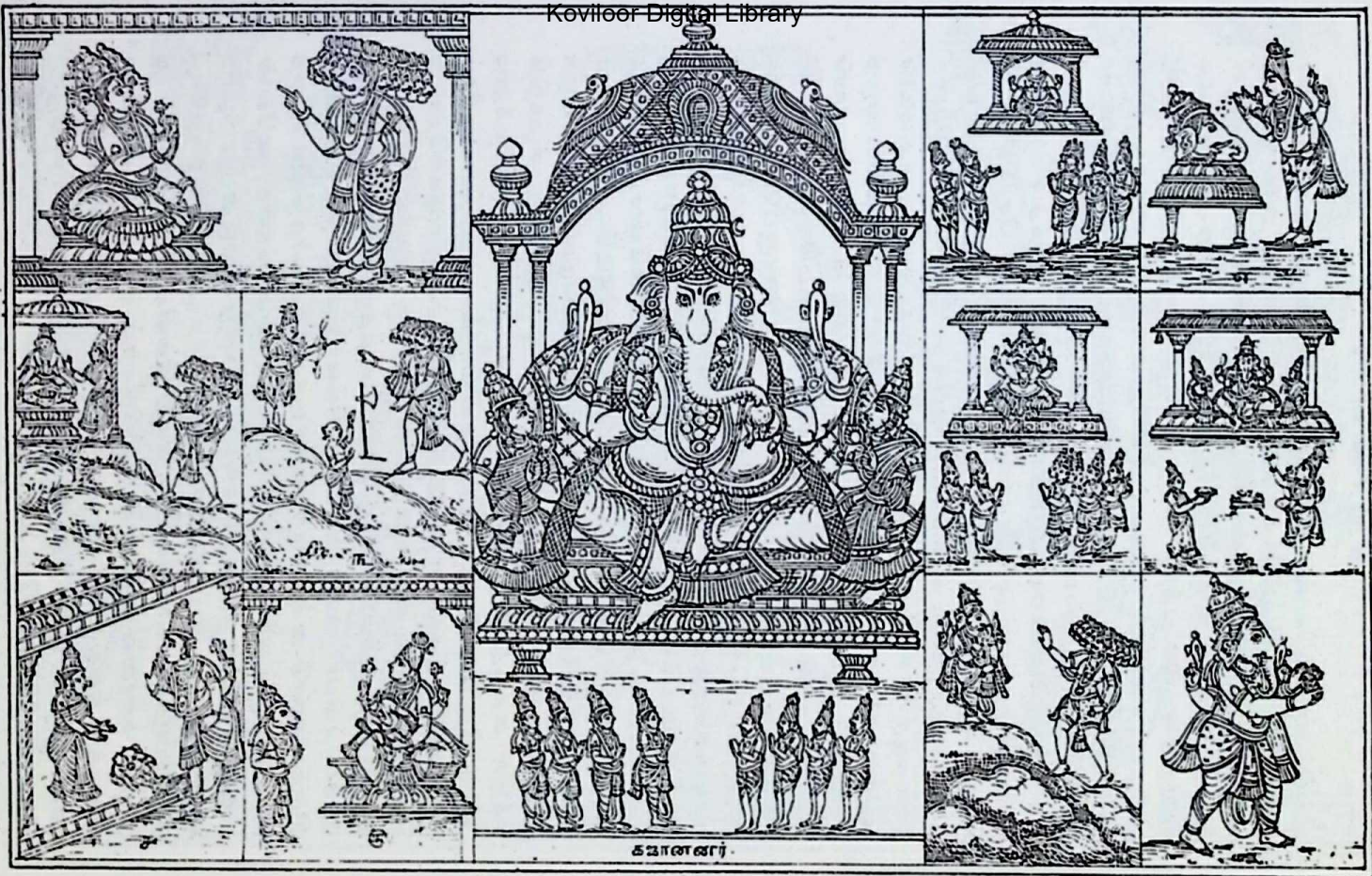

நடிவாரன்முடிக்கொட்டாவிவருகின்றாசுரத்தஞ்சியிமையோ
 சேந்தவுமையம்மையுருத்தவவுணர்ச்சியினெய்துசிரமீன்றியெனியங்
 தாடலேழகாச்ச்சனபுரிமயேசனமாசர்கோன்யாணத்தலை
 யங்கேந்தவிடென்றணிகயிலாதன்னிலரியாதனத்தமரர்குழப்
 பிடுபெறவிற்றிருத்தழிவலிதிநிப்போர்க்கெதிர்த்தவப்பிரபலவசான்
 பெந்துளவாத்திள்முடிபாய்ந்தவான்றருவுமோர்பேருருக்கொண்டெவன்டா
 ரோடவிர்கெக்கெத்பெயப்படவவப்பற்றியின்றேய்வையிற்றுழைத்தங்
 கெழிமுதற்சிந்தாமதாயனிகளானனொளும்பிரணவச்சோதியே.

இதன் சரித்திர சங்கிரகம்.

முன்னொருகாலத்தில் பிரமதேவன் கொட்டாவிவிட - அதி
 னின்றும் தோன்றின வோரகரன் புத்திரனென்று முரிமையால்-
 தனக்குப்பெயரும் இடமும் நியமிக்கும்படி கேட்க - அவ்வாறே
 சிந்துரனெனும் பெயராய் - முவுலகத்து விச்சித்த விடங்களி
 லிருக்கவும் - எதிர்த்தவர்களை கையாற் றமுயினவளவி லவர்க
 ளிறக்கவுமான-பலவரங்களைப்பிரமன்கொடுக்க - அதைப்பெற்றுக்
 கொண்டு பூலோகத்திற்கு வந்தபின் - தவமின்றிக்கிடத்ததால்
 ஐயங்கொண்டு சோதிப்பானாக - பிரமனை யடைந்து தழுவச்
 செல்ல - அதை பிரமன்கண்டு கோபித்து-விநாயகராலவளபியத்
 தக்கதாகச் சபித்துக்கூர்ந்து - விஷ்ணுவிடத்தில் தன் குறை
 சொல்லி நிற்கையில்-அச்சிந்துரன்-அவ்விஷ்ணுவைத் தேடிவந்து
 புத்தத்திற்குழைக்க - அவர் இதவார்த்தையாடி - உருத்திரமூர்த்
 தியிடஞ் செல்லும்படிசொல்ல-அவனும் அவ்வகையே கைலையை
 நோக்கிச்சென்று அங்கு உருத்திர மூர்த்திகள் யோகநிலையிலிருந்
 தனராக-அவர்தேவியானாக்கண்டு காழாற்றெடுக்க எண்ணங்கொ
 ண்டிருக்க-அதையறிந்தவர் முறைபிடி-உருத்திரமூர்த்திகளும்
 யோகம்விட்டெழுந்துஅவனெதிர்செல்ல-சிந்துரன்அவனாத்தமு
 வனெருங்கும்போது-கனேசரவ்விருவரிடையிலோரந்தனராய்த்
 தோன்றிநின்றதமதுமருவவநடுவேநாட்டி-அவ்விருவனாயுநோக்
 கிமல்லயுத்தஞ்செய்வதைவிட்டுவேறுயுத்தஞ்செய்யின்க ளெனச்
 சொல்ல-அவ்வாறேயவ்விருவரும்புத்தஞ்செய்யுங்கால்-சிந்துரன்
 மீறி-முன்போற்றுவப்போகையில்-அவனைப்போகவொட்டாதும
 முதடுக்க-அதுபோதில்உருத்திரமூர்த்திகளோடுயுத்தஞ்செய்யலா
 காடுன்று-விநாயகராகிய அந்தனரும் அச்சுறுத்த-அதுகேட்ட
 வனஞ்சியகன்ற பின்னர் - உமாதேவி - யவ்வந்தனரைப்பார்த்து-
 நிரானென-அவர் தமது திருவுருக்காட்டி-இனிசிந்துரனைபழிக்கும்
 படி குமாரனாக-உமது திருவயிற்றுவருவோ மென்றருளிப்போயி
 னர்-பின்புபிரமன்முதலியோர்-சிந்துரன்செய்யுங்கொடுமைக்கூரத்
 துராய்கனேசமூர்த்தியைப்பிரார்த்திக்கதாம்களானராயவதரித்

துச் சிந்துரனைக்கொல்வதாக அவர்களுக்குத்திருவாக்கருளி-உமாதேவியார் திருவயிற்றில் கருவாகப் பிரவேசித்து வளர்ந்துவருநாளில்-அவரக்கருவா லுண்டாகிய வெப்பந்தனிய-பூமியில்பரியலி எனும் வனத்தில்-உருத்திரமூர்த்திகளோடுசென்று-அவணமைத்திரத்தினமண்டபத்தில் வசித்திருக்கும்நாளில் மயேசுரனென்னுமோரசன்-சிவபக்தியிலும் நீதியிலும் சிறந்தவனாயரசுபுரியுங்காலத்தில்-பிரகல்பதி தேவர் அங்குவரக்கண்டு-அவ்வரசனவளாவணங்கிறந்த-அதற்கவர்மகிழ்ந்து-உன்றலை-தேவர் முனிவர் முதலியயாவராலும் வணங்கப்படுவதாக வென்றாசீர்வதித்துச்சென்றனர்-பின்பொருநாள்-அவ்வரசன் தன்னககாவிட்டு சேனைகளோடு செல்ல - அங்குநாசநர் எதிராகவரக்கண்டு - அவன் வந்தனைவழி பாடுசெய்யாமையைக் குறித்தவர் சபித்தவாறே - யானைக்குழாத்துள் கஜமுகாசுரனென அவனுதித்திருக்கையில் ஓர்நாள் அம்மண்டபத்தைக்கோட்டினால் அவன் முட்டியெடுத்து நிலத்தில் விழத்தள்ளலும்-அம்மையஞ்ச - உருத்திரமூர்த்திகள் சூலத்தாலவன் மலையைத்துணிக்க-அப்போது-அவன் சிவாயநமவென்று சொல்லி நிலத்தில் வீழ்ந்ததுகண்டவரிடங்கி-அவனுக்குசாரூபபதமளித்து-அதுமுதலாய்-கிருத்திவாசனென அவன் தோலையையினுதித்தி-சிரசைவைத்து பூஜித்துவந்தனர்-அதுநிற்க-அச்சிந்துரன்-எல்லாவுலகங்களையும்அதப்படுத்தினக்கெதிரில்லையென அகங்கரித்திருக்கும் நாளில்-அசிரியால்-தனக்கிறுதிசெய்ய கணேசர் உமாதேவியார் திருவயிற்றில்வளர்வதாகச்சொல்லக்கேட்டு - அங்குசென்றவர்குமுத்தியிலிருக்குந்தருணமிந்து-வாயுவடிவாயுண்ணுழைந்து-அக்கருவின்சிரசைக்கொய்து-விர்தமலைக்கடுத்தநருமதைநதிநீரத்தில் வைத்துச்சென்றனன் - பின்னர் அக்கரு - சிரமிழந்தும் அவ்வாறே வளர்ந்துவர - உமாதேவியாரும்-பத்துத்திங்களுநிரம்பிகைலைக்குச் சென்றனராக-அங்கு-கணேசர்-பஞ்சமுகத்தோடும் சித்திபுத்தி சமேதரா யுமையம்மையார்க்கு தரிசனையொடுத்து-நாமுமக்குப் புத்திரராயினோமென்றுநாத்தருளி மறைந்தவுடன்-மஹாதேவியார்மயங்க-அங்கே சிரசில்லாத தோர் குழந்தை பிறந்திருக்கக்கண்டு-அம்மைவருந்திறிந்த-உருத்திரமூர்த்திகளாமற்றைத்தேவர்களும் வந்துகண்டுகவலைமீக்காராகி-அவர்கள்கானவேண்டி ஓராதனத்தின் மீதமர்த்தினவுடன்-அக்குழவி-தமது சிரமிழந்த காரணத்தைக்கூறி - உருத்திரமூர்த்திகளாற் பூசித்திருந்த யானைத்தலையை தாமேவரச்செய்து - தமது திவ்விய வுடலோடு சேர்த்தருளி - கஜானனராயெழுந்தருளியிருக்கும் சமயத்தில்-வந்தமர்க்கழைத்த அவ்வகரனை-விஸ்வரூபங்கொண்டுதுதிக்கரத்தாலெடுத்து-சாந்தாகக் குழைத்து தமது மத்தகத்திற் பரிமளிக்கப்பூசி-தேவர்க ளிடக்கண் தொலைத்தருளினர்.

மல்லாலானவந்த - மயூரேசர்.

கூ0

மல்லாலரெனவந்தமயூரேசர்.

உரியதான் மறையைக்கவர்ந்து கமலாசரனெளித்தபின்பிரமனாக
 னெழிப்பமல்லாலனெனும் வேதியோனாய்ச்சுருதியோதிபலமானுக்கரால்
 விரவுமென் டிசையினு முனிவர்கனிகொளவே விரித்திடவுணர்ந்தவவுண் டு
 வெம்போர்க்குவரவேறுருக்கொண்டிவேள்விபெழுவிந் மஞ்ஞையூர்ந்துசென்
 பரவையினடர்ந்தசேனையபுத்திதேவியமைபாரிடக்கணமாய்த்தன்மேற்
 பன்மாயவமுடற்றவுணர்கோனெக்கமுமுளாந்துண்டுபடவீழ்த்தியத்
 திரிசுத்தியாங்கனத்தயனிடக்கவிழ்கமண்டலநாமரத்திரமாத்
 திருத்தமணிநிலயமிடைமாயூரநாதராய்த்திகழ்பிரணவச்சோதியே.

இதன் சரித்திர சங்கிரகம்.

முன்னொரு கற்பத்தில் பரமசிவம் திருவாய்மலர்ந்தருளிய
 வேதாகமபுராணங்களை - பிரமதேவன் புத்தகங்களாக வெழுதி
 நிதமுமவற்றை யர்ச்சித்துவருகையில் - தேவர்களும் அசுரர்களு
 மொருவரை யொருவர்பகைத்து நெடுங்காலம் போர்செய்தபின் -
 தேவர்கள் வேதமந்திரங்களைப்படைகளாக்கி-யவற்றை பிரமாஸ்
 திரத்தோடுங்கூட்டி பிரயோகிக்க - அதனால் அசுரர்கள் பயந்து-
 சங்காசரனிடத்தில் தங்களைத்தேவர்கள் வென்னிடச்சாடினதை
 யும் மற்றவர்கள் முயற்சித்த தந்திரத்தையுங்கூறி-முறையிடலும்--
 அவன் - தம்பியாகிய கமலாசரனைக்கொண்டு அவ் வேதபுத்தகங்
 களைக் களவாயெடுத்து வரச்செய்து கடற்கு ளொளித்துவைத்
 தான் - யோகந்தெளிந்த பிரமன் புஸ்தகங்களைக்காணாமல் மன
 வருத்தமுற்று - விஷ்ணுவிடம் சென்று அவர் யோகநித்தினாயி
 லிருப்பதுகண்டு மிண்டு - கைலாயத்தில் சிவபெருமான் சன்னி
 தானத்தையடைந்து - தன் குறைகளைச்சொல்லி முறையிட்டதன்
 மேல் - அவர் உள்வேதபுத்தகத்தை விண்டு சிலகாலத்திற்குள்
 தருவித் துதவுவொன்று சொல்லக்கேட்டு - பிரமனற்றாதமுது
 நிற்க - அதுகண்ட பெருமானும் திருவுளமிரங்கி ஆக்கியாபித்த
 பிரகாரம் - பிரமன் கணேசமூர்த்தி ஏகாக்ஷரமனுவை பத்தி
 யோடும் உபாசித்துவருகையில் - அக்கடவுள் - பிரசன்னமாகி
 அஞ்சலிதந்தனுக்கிரகித்து - அப்பொழுதே மல்லாலனென்னும்
 பெயரையுடைய அந்தனாராகி-அளவற்றமானுக்கர்கள் புடைசூழ-
 நிர்மித்த வோர் புஸ்தகத்தோடு சுந்தராச்சிரம மடைந்து - அங்
 குள்ளமுனிவர்கூட்டங்களுக்கு அனுக்கிரகித்து அவற்றைப் பரவச்
 செய்துவருகையில் - அஃதுணர்ந்தகமலாசரன் புத்தத்திற்குவர-
 சுவாமிகளும்சதுரங்கசேனைகளையும்படைத்து-மல்லாலராயிருந்த
 அவ்வுருவத்தி னின்றுமாறி - பத்துதிருக்கரங்களும் - பருத்து
 நீண்டதிருமேளியோடும்-புத்தத்திற்கெழுந்தருள்-அன்றைய-புத்

தத்தில் - கமலாசுரன் ஆற்றோடி மறுநாள்வர - சுவாமிகள் சுந்தராச்சிரமமுனிவர்கள் வேள்வியி லுதித்தமயின் மீதாரோகணித் துமபூரேசராய் போர்க்கெழுந் தருளுகையில் - புத்திதேவியார் - தாம் புத்தத்திற்குச் செல்வதாக சுவாமியிடத்தில் அனுக்ளை பெற்று - அகண்டசேனைகளையும் - ஐம்பத்தாறாயிரம் படைத்தலை வர்களையும் படைத்தனுப்ப - அவர்களவ்வசுரனோடு புத்தஞ்செய்து பின்னிடலும் - அதுகண்ட அத் தேவியார் - மேலும் அளவற்றசேனைகளோடு இலாபனெனுமோர் மஹாவிரனையும் சிருட்டித்தனுப்ப - அவனும்சென்று அவ்வவுணசேனைகளோடு ஆறுநாள்வனாயி லிரவுபகலாகப்பெரும் போர்செய்து அவர்களையொழித்து - கமலாசுரனையும் அயர் வறத்தக்கதாக வாட்டினபின்னர் - அவ்வவுணன் இலாபனுடைய சேனைகளை மோகனுஸ்திரத்தால் மூர்ச்சிக்கச்செய்துமறைந்துவிடலும்-அப்போதுஇலாபன் கணைசனாப்பிரார்த்தித்து - தன்சேனைகளை எழுப்பிக்கொண்டு - சுவாமிகளிடஞ்சேர்ந்து - பலவரங்களைப் பெற்றவனிருக்க - மபூரேசரும் அவ்வவுணனோடெதிர்த்து புத்தஞ்செய்கையில் - இலாபனால்-அவ்வசுரனேறியிருந்த குதிரையைக்கொன்று பாதசாரியாக்க-கமலாசுரன்மாயவீத்தையினுல்தனதுருபத்தைமறைத்துஆகாயத்தெழும்பி யகோரமான போரிடும்போது - பெருமானும்-தமதுகையிலிருந்த பாசத்தை ஏவி - அவனை நேரில் தருவித்து சிலபுத்திகளைக்கூற - அவனதனைக் கேளாது சுவாமிகள் மீதோர் தண்டாபுத்தை ஏவ - அத்தண்டத்தைப் பெருமானும் கரத்தாற்பற்றி - அவ்வசுரன் மார்புழிளக்கத் தாக்கினதன்மேல் - உதிரப்பெருக்கெடுத்து - அதிலின்றும் அனந்த அசுரர்களுதித்து புத்தஞ்செய்ய-அதுகண்ட இலாபனும் சித்திபுத்திதேவியர்களைப் பிரார்த்திக்க - அவர்களங்ஙனேபடைத்தனுப்பின ஒன்பதுகோடி பூதவீரர்களும் இரணக்களத்திற்குவந்து - அங்கிருந்த அசுரவீரர்களையும்சேனைகளையும்-கமலாசுரனுதிரத்தையும்வகையறவிழுங்கி புண்டபின்-கமலாசுரன்கண்டு தெய்வப்படைகளாற் போரிட-மபூரேசரும் அவ்வவுணனைத் தமது குலத்தை ஏவி-மூன்று துண்டமாகவீழ்த்தியருளினர்-அந்த புத்தகளம்-திரிசந்திசேஷத்திரமென வழங்கலாயின.

அது தினத்தில்-மபூரேசரைப் பிரமன் பூஜிக்கையில்-வைத்த கமண்டலம் கவிழ்ந்-தந்நீரோடி-கமண்டலநதி யெனும்பெயராய் வழங்குகின்றது-அந்நதிநீரத்தில்-பிரமனாற்சமைத்த ஆலயத்துள் மபூரேசர் மூலட்டானத்தெழுந்தருளினது கண்டு-சிவபெருமான் விஷ்ணுமாதேய சமஸ்ததேவர்களும்-அவ்வாலயத்து ளினிதமர்ந்தருளினர்.

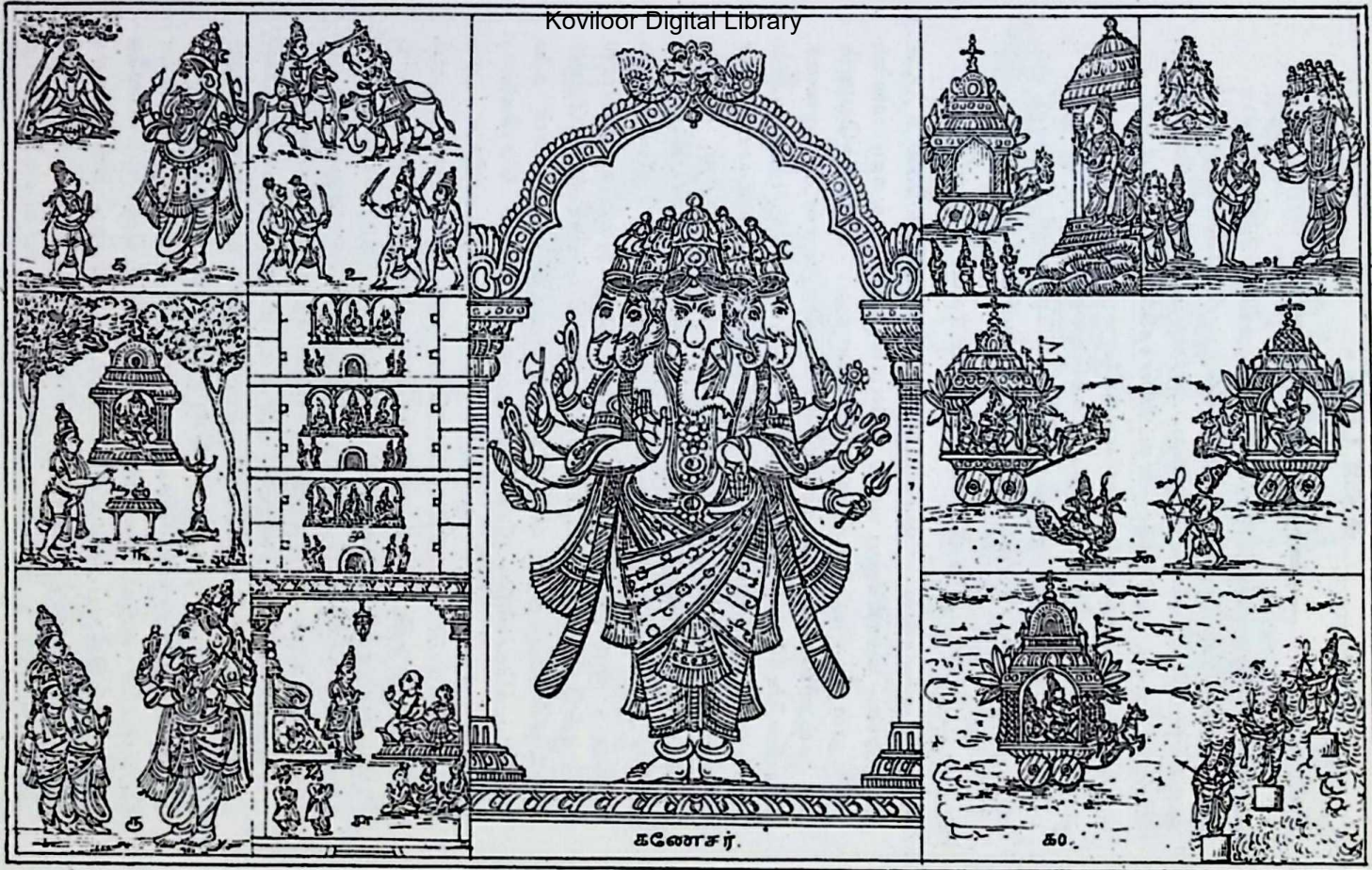
உளற்றமார் தவபலத்தாற்பலியெனூந்த்ரிபுரனும்பர்தயருறவாட்டலா
 ஊற்றபதம்விட்டவர்கனிமயத்தினெடுநாளொளித்திடருழந்தமிகவும்
 போற்றியங்கரவருளெனக்கலாதராய்ப்பொருந்ததானவனேருநீஇப் ப்
 புரிசடையர்பூணிக்குமணி மூர்த்தமதையவன்பொன்று சூழ்ச்சியின்வேண்டலா
 சாற்றவங்கவனும்வெம்போர்செயக்கையையச்சாரவதுகண்டபரமன்
 தனியோருபுரியவவர் துதல்வந்தொர்மனுவின்னத்தையன்பினெடுனர்த்தி
 யாற்றல்சாலவ்வுணனனிகத்தொடுழல்புரமுமட்டருளுவித்தவானே
 ரவலங்களைந்தமுதமுவுக்கணைசராயவிர்பிரணவச்சோதியே.

இதன் சரித்திர சங்கிரகம்.

திரிபுரனெனும் பலியவுணனுக்கஞ்சிய தேவர்கள் கூடி. நெடு
 நான் பிரார்த்தித்ததன்மேல் - பிறையணிந்த சொர்னகிரீடமும் -
 நவரத்னகுண்டலமும் - புஜகவசமும் - அளாஞானும் - மருப்பிற்
 சுற்றியிருக்கின்ற துதிக்கையும் - பாசம் - அங்குசம் - மழு - தாம
 நாப்பூ வென்னு மிவைகளைதரித்திருக்கின்றநான்குதிருக்கரமும் -
 பேரொளியீசும் திருமேனியுமான கோலத்துடன் அவர்கட்குப்
 பிரத்தியக்ஷமாகி - அபயாஸ்தம்தந்து மீண்ட விநாயகக்கடவுள் -
 அவ்வசுரனிடத்தில் தேவி சமேதராய் - பிராமணவழிவங்கொண்டு
 கலாதரானும் பெயருடன் சென்று - அவனை வஞ்சகமாகப்
 புகழ்ந்து - சிவனிடத்திருக்கும் சிந்தாமணி விநாயகராயழைப்
 பித்துத் தரவேண்டுமென்று யாசித்து - அவ்வாறே செய்விப்ப
 தாயவனாள்வாக்குத்தத்தம் வாங்கிக்கொண்டெழுந்தருள - உடனே
 யவ்வவுணன் அதுபொருட்டாய் - கயிலையை நோக்கியுத்தத்திற்
 குச் செல்ல - அதனையுணர்ந்த சிவபெருமான் தியானிக்க - அவ
 ரது திருமுகத்தினின்றும் - ஐந்துமுகங்களும் - பத்துக்கைகளு
 முடையவராகிமுத்துமாலையும் - இரத்திபரணங்களும் விளங்க -
 கணைசொனத் தோன்றி - அப்படியசுரனை சங்கரிக்கும் உபாய
 முதலியன அனுக்கிரகித்து - அங்கெதிராகத் துதித்து நின்ற
 விஷ்ணுமுதலியோர்க்கும் வேண்டும்வரங்களை நல்கி - தமது திரு
 வுருவத்தைக் கரந்தருளினர்.

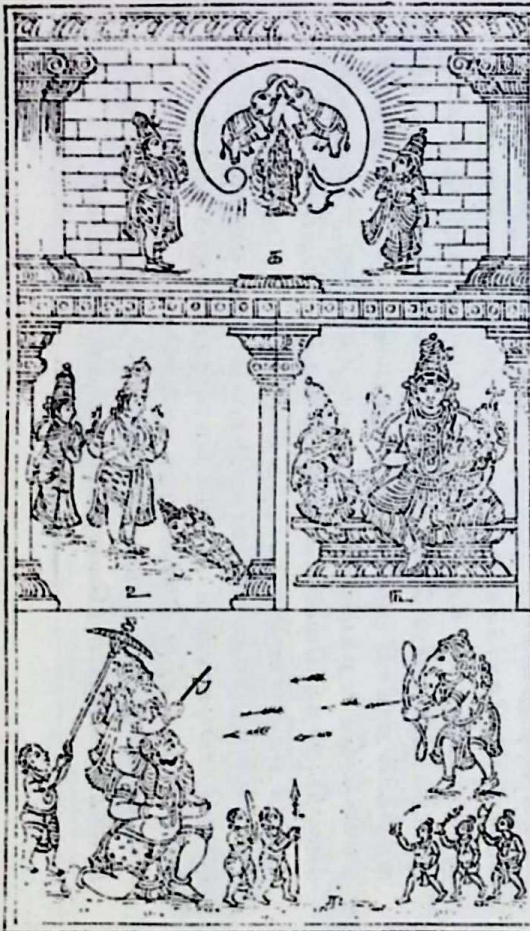

எழின்மிகுந் தைவையுய்யானத்தொர்மண்டபத்திறையியோடும்சேனோர்நா
ளெய்தியச்சுவரினுதமேழ்கோடிமனுவுளங்கேற்றமார் குடிவையாப்ப
னுமுவலாய்ப்பிழையும்பல்பணர்பாவனையையவர்களுய்த்தனோக்காலெழின்மிகு
மொருவேழமுதமுடனாதித்தக்கணங்கட்கெலாந்தலைமையாகியும்பர்
தொழுதேற்றிடற்கருள்சுரந்தவர்களைநலத்தோன்முகாசுரன்மார்பிறத்
தனிதனிமருப்பேவுயின்னுமாகுருவொடத்துன்னலன்மன்னலூந்து
பழியுற்றமாயவந்தவருவகற்றியொளிப்பரிசன்யபிடவெள்ளிப்
பருப்பதமுத்தகோபுரத்தருகமர்ந்தணபதிபிரணவச்சோதியே.

இதன் சரித்திர சங்கிரகம்.

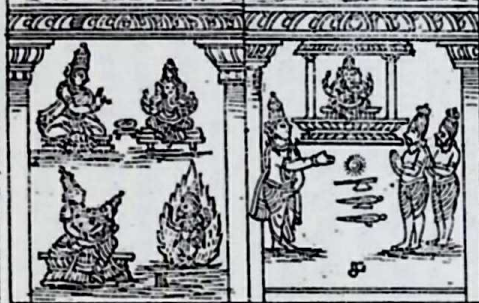
ஒரு காலத்தில் - இந்திரனோடு போருக்குச்சென்று அசு
ரோந்திரன் - தோற்றோடிவந்து மானம்வருத்த - அதன லவனை
வெல்லும் பொருட்டோர் சூகதியைநினைத்து - விபுதையெனும்
அசுரகன்னிகையை - மரகதமுனிவரிடத்திற் சென்று அவரை
வலுவின்னைந்தோர் பிள்ளையைப்பெற்று வரும்படியனுப்ப-அவ
ளுமவ்வாறே யம்முனிவரிடம் போய்த்-தன்னழகைக்காட்டி-யவ
ளாமயங்கச் செய்வித்து யானையுருக்கொண் டிருவரும் புணர்-
அப்பொழுது யானைமுகத்தோடும் கஜமுகாசுரனென்பவன் பிறந்
தான் - அவன் - பரமசிவனைநோக்கி தவஞ்செய்து - இறவாவரம்
பெற்று - முவுலகத்தினும் தன்னுனை செல்லவும்-தேவர்களெல்
லாம் தன்னேவல்கேட்கவும் அரசுசெலுத்தி வருநாளில் - தேவர்
களை - தன்னிடத்திற்கு வருந்தோனும் - முக்காலும் தங்கள் தலை
யிற்குட்டிக்கொண்டு - இரண்டு கைகளாலு மிரண்டு செவிகளையு
மாறிப்பிடித்து குந்தி யெழுந்திருக்கும்படியாகவும் விதிக்க - அவ்
வந்தனத்தையும் நடத்திவரும் தேவர்கள் - ஒருநாள் அத்
துன்பத்தை சகியாதவர்களாய் கயிலாயத்திற்குச் சென்று சிவ
பெருமான் சன்னிதானத்தில் முறையிட - அதற்கிரங்கி - அக்
கஜமுகனைச் சங்கரிப்பிப்பமென அனுக்கிரகித் தனுப்பிவிட்ட
பின்னர்-ஓர்நாள் - அக் கயிலைச்சாரலிலிருக்கும் உய்யானத்திற்கு
பார்வதியாருடன் சென்று - அதன்மத்தியிலிருக்கும் ஓர் மண்
டபத்தில் - திருவோலக்கமா எழுந்தருளி யிருக்கும்போது-
அவிடத்திய சுவர்த்தலத்தி லெழுதியிருந்த மந்திர வடிவங்க
ளான சித்திரங்களுள் - பிரணவாகாசமாக யிருந்த ஆண்யானை
பெண்யானை வடிவத்தோடும் - புணர்ச்சிசெய்திருக்கும் பாவனை
யாக வெழுதியிருப்பதை - உமாதேவியார்பார்க்க - சிவபெருமா
னும் பார்த்தருள் - அதனிடத்தினின்றும் யானை முகத்தோடும்
கிரியாகமூர்த்தி திருவவதாரஞ்செய்து - மாதாபிதாக்களை வந்து

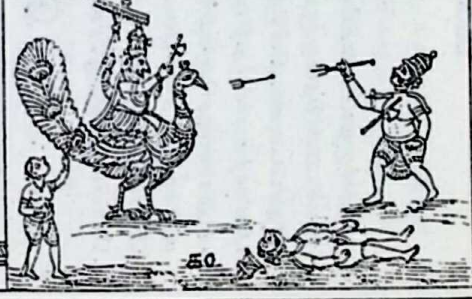
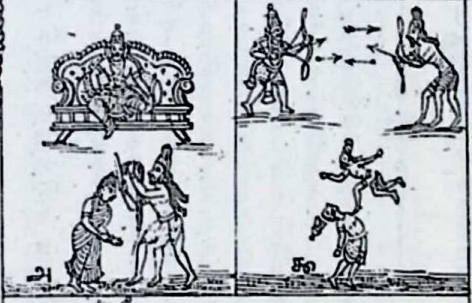
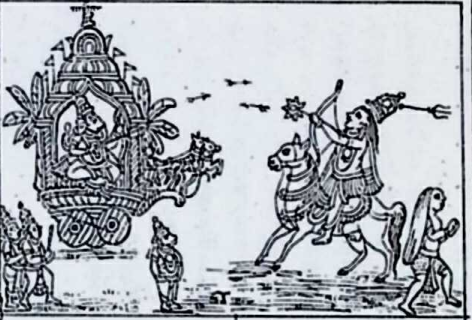

வணங்க - அக்குமாரனை எடுத்து மடிமீதிருத்தி - எல்லாக்கணங்களுக்கும் தலைமைபெற்றிருந்து கிருபைவழங்குக - அதனால் யாவரும் கணபதியென்றுசொல்லுக - எவ்வகைப்பட்ட கருமங்களினும் யாவரும் உன்னை முன்னதாகவணங்குக-கஜமுகாசுரனைச் சங்கரித்து தேவர்களைக்காத்நருள்க. என்று திருவாய்மலர்ந்து அவனீங்கி கயிலாயத்திற்குச்சென்று - முகவாய்தலில் அமர்த்தினது முதலாகமேழுந்தருளியிருக்குங்காலையில்-தேவர்கள் வந்துவணங்கி-தங்கள் துயரத்தை நீக்கியருள வேண்டுமெனப் பிரார்த்தித்து நிற்கலும் - சிவபெருமான் கட்டளைப்படி-பூதகணங்களுடன் அசலனென்னும் பூதசேனாதிபதிதோளின்மீ தாரோகணித்து-மதங்கநகராஞ்சென்று - அவன்வந்தெதிர்த்த கஜமுகாசுரன் வில்லைக்கதாயுத்தத்தாற் கண்டித்து சேனைகளையெல்லாம் மழுவாயுதத்தாற் சாம்பராக்கினபின் - அவன்பெற்றிருக்கும் வரத்தையோசித்து தமது வலக்கோட்டின் முனையை யொடித்தேவலும் - அதனால் அவன்மார்பு பிளக்கப்பட்டி - மேருகிரி யடியோடே பெயர்ந்து விழுந்ததுபோல நிலத்தில் வீழ்ந்தபின்னர் - அக் கஜமுகாசுரன் மலைக்கு நிகரானவோர் பெருச்சாளி வடிவங்கொண்டு யுத்தத்திற்குவர - சுவாமிகளும் ஒடித்த கொம்பினையோ ராயுதமாகத் தமது திருக்கரத்திலேந்தி - அம்மூடிகத்தை அசைவறப்பிடித்து முதுகிலாரோகணித்தருளினர். அந்தயுத்தகளத்தில் - கணபதி மூர்த்தியும்-சிவபெருமானது இருபத்தைந்துமூர்த்தங்களுள்ளொன்றாகிய சிவலிங்கப்பிரதிஷ்டைசெய்து பூஜித்தனர்-அதுதான்கணபதிச்சுரமெனப்படும் - பின்னேசப்பெருமான் ஆகுவாகனாடராய் தேவகணம் பூதகணங்கள்முழ - வடதிவினைநோக்கி எழுந்தருளிவருகையில்-முன்னொருபகையில் சிவபெருமானும் உமாதேவியாரும் விஷ்ணுவைச் சான்றாகவைத்து கருவிச் சூதாடுகையில்-பெருமான் தோர்க்கவும் பிராட்டி தோற்றதாக விஷ்ணுகூற-அம்மையதற்கு சினந்து சபித்ததுமுதல்-அங்ஙனம்ருநட்டுமலைப்பாம்பாக ஓராலமரப்பொந்திலிருந்த விண்மொவானவர் - அவ்வடிவத்தினின்று நீங்கி பழயபடி தெய்வரூபம்பெற்று - கணபதிமூர்த்திக்கெதிர்சென்றுநமஸ்கரித்து-பலவாகத்துதிசெய்ததற்குவந்து-கணபதி மூர்த்தி வேண்டினவரங்களை யவர்க்கு வழங்கி - தம்மோடழைத்துக்கொண்டு கயிலாயத்திற்கெழுந்தருள - அவ்விடத்தில்-தேவர்கள் மகிழ்ந்து-கஜமுகாசுரனுக்கு தாங்கள்முன்னடப்பித்து வந்த தோப்புக்கரணம் குட்டிக் கொள்ளுதலெனும் வந்தனங்களைச்செய்ய-அதற்கு சுவாமிகளும் கருணைசெய்து வேண்டுமவரங்களை நல்கி - இவ்வாறு யாவர்செய்யினும் அவர்களுக்குத் தமது ஸுக்கிரகம் பாஸிப்பாமெனத்திருவாய் மலர்ந்தருளினர்.

மகவாகவந்த - மயூரோசர்.

ஏலவார்முழலம்மைதரிசந்தியென்நிலங்கிடுகேத்திரத்தமர்ந்தா
திரன்டாண்டிவமுகுத்திடவென்னுகோலத்தினின்பமகவாய்வந்தவன்
பாலுட்டவுண்டதிலித்திரவினையாடல்பலபனவச்சிறுரொடாடிப்
பணிகாற்சியர்க்குறுதியுரைசெப்தகாசிப்பரிந்தவரல்கிடுநெடிதாய்
மாலுநான்முடிவேடுமிந்திரன்நனையும்வன்சிறையிலிட்டசிந்து
மாநகரடைந்தவன்படையைக்கணங்களான்வாட்டிவெம்பரசுவீசி
கோலமாரவன்மாற்பிடந்தநான்விறுதையருள்முழகார்மயூரமூர்ந்த
கோள்கையின்மயூரேசனெவலகுவாழ்த்தக்குலாம்பிரணவச்சோதியே.

இதன் சரித்திர சங்கிரகம்.

மைதல தேயத்தைச்சார்ந்த - கண்டக நகரத்தரசனான - சக்
கிரபாணி யென்பவன் - மனைவியாகிய உக்கிரா யென்பவனோடு
கூடிவாழ்கையில் - பிறந்தபிள்ளைகளாயவும் - ஒன்றேனும் ஜீவித்
திராமல் உடனைக் குடனே இறந்துவிடுவதை யோசித்து மன
வருத்தமுற்றிருக்கையில்-அவன்வந்தசௌனக ரிஷியை வணங்கி-
தனது குறைகளை முறை யிடலும் - அதுகேட்டம்முனிவர்-
சூரியனுடைய விரதத்தை யோர்மாதவனாடி லுபாசிக்கும்படி-
அதற்குரிய விதியையுங்கூறி திருமந்திரங்களையு முபதேசிக்க-
அவ்வாறே யத்தம்பதிக ளனுட்டித்து வருகையில் - சூரிய பக
வான் - இருபத்தொன்பதாநாள் - அவ்வரசனுருக்கொண் டவ்வ
ரசியைப்புணர - அவன்வயிற்றினின்றும் - முக்கண்ணும் - சிவந்த
ஜடையும் - சக்கரமும் சூலமுங் கொண்டோர் புத்திர னுதித்து
சிந்துவெனும் பெயராய் வளர்கையில் - அவன் இளம்பருவத்திற்
முனே - அசாத்தியமான கருமங்களை யெல்லாஞ் செய்யக்கண்ட
சக்கிரனால் - வேண்டும் வரங்களைப் பெறத்தக்கதான மேலானம
ந்திரங்களை யுபதேசிக்கப்பெற்று பரமசிவனை நோக்கி இரண்டா
யிர வருட மரியதவத்தைச் செய்ததன்மேல் - கயிலாசபதி
பிரத்தியக்ஷமாகி - விஷ்ணுமுதலிய தேவர்களெல்லாம் வணங்க
வும் - முன்னுலகத்தினு மவுனரகசெலுத்தவும் வரங்கொடுத்தெ
ழுந்தருளினர் - பின்பு சிந்துவானவன் - முன்னுலகத்தையும் வெ
ன்று - தேவர்களைச் சிறையிலிட்டு - உற்கையென்பவனை மணந்
து - தர்மன் - அதர்மனெனு மிரண்டுபிள்ளைகளைப் பெற்று - கொ
டுங்கோல்செலுத்தி வருநாளில் - சிறையிலகப்பட்டு வருந்துகி
ன்றதேவர்கள்-பிரகற்பதி கூறினவிதமாக - கணேசனாத் தியானித்
துப்பிரார்த்திக்க-கணேசரும்-அவ்வவர்கள்மனத்தின்கண் தரிசன
ந்தந்து - உமாதேவியாரிடத்திற் நிருவவதாரஞ்செய் தந்த சிந்து
வென்பவனை சங்கரிப்பதாசத் திருவாய்மலர்ந்து காந்தருளினர்-

அதைக்கேட்ட தேவர்களெல்லாம் களிப்படைந்தார்கள். அந்த தருணத்தில் திரிசந்தி சேஷத்திரவாசிகளாகிய-கௌதமர். முதலிய முனிவர்கள் - அச்சிந்துவிற்குப் பயந்து வேற்றுருக்கொண்டு-சிவபெருமானை நோக்கித் தவஞ்செய்ய - சுவாமிகள் - மஹாதேவியாரோடு மெழுந்தருளி தரிசனகொடுத்தருளவும் உடனே யம்முனிவர்கள் கர்த்தனைவணங்கி சிந்துவைச்சங்கரிக்கவும்-அது வரையில் தங்களிடத்தி லெழுந்தருளியிருக்கவுமாக விண்ணப் பிக்க - பெருமானுமிரங்கி - யவ்வாறே யவ்விடத்தமைத்ததோர் இரத்தினமண்டபத்தி லெழுந்தருளி போகநிலையி லிருக்கையில்-பிராட்டிகண்டு சந்தேகங் கொண்டவராய் - தம்பெருமானை நோக்கி - தேவரீர் யோகநிலைக்கு இலக்கியப் பொருளாவார் யாவொன்று வினாவ - பெருமான்கேட்டு - பெண்ணே - இனிதேவர்களுடைய சிறையை நீக்கும்பொருட்டு உம்மிடத்திற் புத்திரகை-திருவவதாரஞ் செய்தருளப்போகின்ற பிரணவப் பொருளாகிய கணபதிகளே நமதிலக்கியப்பொருள் - அங்குற்றியை நீரும்தரிசிக்க வேண்டில் நம்முரையைகடைப்பிடித்து வழிபடுவீராவென்று - ஏகாக்கரத்தை யுபதேசித்தருள - அம்மையு மவ்வாறே யன்போடுபாசிக்கையில் - கணேசரும் பிரசன்னமாய் தரிசனகொடுத்தருளி - தாமவர்க்குத் திருக்குமாரராக வந்தருளுவதாய் திருவாய்மலர்ந்து மறைந்தருளினர்-பின்பு விராயகசதுர்த்தி வரக்கண்டு அம்மையரீரும் - அன்போடு விடாப்பற்றினராய் - மிருத்திகையினுற் சமைத்துபூஜித்த மூர்த்தத்தி னின்றும் - சோமவாரம் - விசாகநஷத்திரம் - சிங்கவோரையுங் கூடிய சுபமுகூர்த்தத்தில் - கணேசப்பிரான் ஜோதிவடிவமா யெழுந்தருள - அம்மை தரிசிக்கவங்காற்றுவராக - அங்கனே - விஸ்வரூபங் கொண்டருள - பிராட்டிகண் டஞ்சி - பிரார்த்தித்த வண்ணமே - மூன்று திருக்கண்களும் - ஆறுதிருக்கரங்களும் - முத்துமாலையைத் தரித்தமார்பும் - தவளத்திருமேனியும் விளங்க பாலமூர்த்தமாயெழுந்தருளவும் - அதுபோதில் உமாதேவியும் களித்தெடுத்து மடிமீதிருத்தி- திருமுலைப்பால் கொடுத்தருள நிவேதனங்கொண்டருளி - கௌதமராதியர்கள் வந்திக்க விருக்கையில்-ஆங்காங்கு பலமுனிவர்களும் - மரிசிமுனிவரா லுபதேசிக்கப்பெற்ற கணபதி கவசமஹா மந்திர தியானத்தாற் - லுன்பம் நீங்கி சுகித்திருந்தனர் - ஓர்நாள் - உமாதேவியார் சிவபூஜை செய்கையில்-பால் உண்ணுமாறு கேட்டருள - அவர்மறுத்தாராக - அங்கனே யவரது பாவனாமூர்த்திவடிவமாக நின்றுஅஞ்சுவித் தனுக்கிரகித்தும்-முனிவர்கள் தவச்சாலைதோலுந் திரிந்து - அம்முனி பத்தினியரஞ்ச - பலசிறுகுறும்புகளைச்செய்தருளி-யவர்களர்ச்சனையேற்றும் - விஸ்வகர்மன் - காணிக்கையாகச் சன்னிதிக்கண் வைத்து-

பாசம் - அங்குசம் - பாசு - தாமதையைத் தரித்தருளியும் - காற்
கியமுனிவர்க்கு ஞானோபதேசம் செய்தும் - காசிபர் - அதிதிக்
கணக்கிரகித்தும் - வினதைபயந்த முட்டையை நகத்தினுற்சிறி-
வெளிவந்தமயின்மீ தாரோகணித்து மபூரோசரெனு நாமம்பெற்
றும்-அவ்வினதை பிரார்த்தித்தபடி-அவள் புத்திரர்களைச் சிறைமீ
ட்டதன்றியும். திருவவதாரதின்த்திற் றன்னகரத்திலுண்டான உற்
பாதங்களைக்கண்டஞ்சிய சிந்துராஜன் அம்மூலத்தையறியவேண்டி
யனுப்பின தூதர்கள் திரிபுவனங்களினுஞ் சென்று நாடியும்-
யாதொன்றுந் தேற்றாதவர்களாகி - கடைமுறை - திரிசந்திசேஷத்
திரத்தில் வந்து. பெருமான் திருவவதார வைபவங்களையும் மகி
மைகளையும் கண்டும் கேட்டுமுணர்ந்தவனவில்-அவர்கள் அற்புத
மு மச்சமுடைந்து ஒடோடி தங்களரசனுக்குத் தெரிவிக்க-
அவன்கவலைகொண்டு மயங்குகையில் - அவனே யுன்னைக் கொல்
வானென்று அசரீரி கூறக் கேட்டஞ்சி - இப்பகையை இச்சிறு
போதே களையவேண்டுமென் றெண்ணங்கொண்ட சிந்துராஜனால்-
(அப்பாலவிநாயகர் ஜனித்தது முத்தர் பத்தாம்வயதளவினும்) ஏவி
ன அசுரர்கள் யாவனாயும் மீளவிடாமல் பார்வையாலும்-நெட்டு
யிர்ப்பாலும்-திருவடியாலும்-திருக்கைகளாலும்-படைகளாலும்-
இன்னும் பலவாற்றாலும் சங்கரித்தருளியும்-மற்றவ் வசுரர்களான்
மாய்ந்ததமது தோழர்களாகிய முனிச்சிறுர்களைமீட்டு முயிர்ப்பித்
தருளியும்-இவ்வாறுபெருமானடாத்திவரும்அனந்தவீலாவினோத்
த்திருவினையாடல்களை அதுவனையிற்சற்றும் தெரிந்துகொள்ளாத்
வனையேக்கமுற்றிருந்த சிந்துவானவன்-முடிவிலனுப்பி-கரதறைமூ
க்கறையாகப்பட்டுமிண்ட-ஊர்த்த கஜனுடையமுறையையும்- அவ
னை யவமானப்படுத்தினதையும் கண்டு - மிகவும் கோபமேவிட்
டவனாய்ப்பொழுதே பன்னிரண் டக்குரோணி சேனைகளுடன்
கனலாகரனை ஏவ - அவனையும் - அச்சேனைகளையும் சூலத்தான்
மாய்த்தருளக்கண்ட சிந்துராஜன் - சூரியன் - சந்திரன் - அக்
கினி - வருணன் - வாயுமுதலிய உலகபாலகர்களைத் - தத்தந்
தொழின்முறை செலுத்தாமற்றடுக்க - பெருமா னவற்றைத் தா
மே தமதருளாற் செலுத்தி - பின் பூதப்படைகளுடன் - சுப்பிர
மணியாதி - பதினேழுபடை வீரர்களோடு - முனிச்சிறுர்களுந்
புடைசூழ-இரதாசூடராய்ப் போர்க்கோலங் கொண்டு கண்டகந
கரத்தைநோக்கிச் செல்கையில்-வழியிடைமீலெதிர்த்த இலகூம்
அசுரர்களையும் கொன்று - சிந்துவினிடத்தில் - ஒற்றாக நந்தியை
ஏவ - அவர்சென்று - கூறியபுத்தியைக் கேளாமற் கோபிச்ச-
அதுபோதத்திருநந்தி அவனையும்வன்சபையையும்நெட்டுயிர்ப்பா
லுரப்பியலைத்தருளி மீள - பின்னர் பூதமன்னவனுன புட்பதந்த
னால் கோட்டையையும் அதற்குக்காவலர்கயிருந்த நாற்பதுகோடி

வீரர்களையும் அதப்படுத்தி வித்ததன்மேல் அச்சிந்துராஜன் - பதினாலாயிர வெள்ளம் சேனைகளுடன் வெளிப்பட்டு போர்க்குவர-பெருமானும் தமது படைவீரனையும் சேனைகளையும் அவன்படைமீதில் வகுத்துச்செலுத்தி தாம் மயூராரூடராய் சிந்துவோடெதிர்த்து - மூன்றுநாள்பரியந்தம் - முதற்பெரும்போராற்றி-சேனைமுற்றுந் தொடைத்து அவன்கிரீடத்தைத் தகர்த்து - செவிகள் சின்னபின்னப்படக் கொய்ததன்மேல்-அவன்நாணமும் துன்பமு மெலிட்டவனாய் முக்காடிட்டுக்கொண்டு தன்னகரிற்சென்று-துக்கமயக்கமுற் றிருக்கும்போது-அவனையுத்தத்திற்கு வரச்செய்விக்கும் நோக்காயேவின - பிருங்கிமுனிவரால் - அவன் நகரம்-கோட்டை-அரண்மனை முதலியவற்றை யழித்து - அவன்மனைவி சிகையை யவன்காண வறுத்து-அவனோடுபோரிட்டு- மகுடம்கீழ் வீழவுதைத்து - மீளச்செய்வித்தபின் மறுநாள் - அச்சிந்துவானவன் தனியனாய்ப் போர்க்குவந்து - தன்னுடன் பிறந்த - சக்கரப்படை - சூலப்படையைப் பெருமான்மீ தேவ-அவற்றைப் பெருமான் பாசாயுதத்தாற் தகர்த்து-அவனை சங்கரித்தருளினார்-பின்பு வீரபத்திரர் - அவனாற் சிறைபட்டிருந்த தேவர்களை விடுவித்து சன்னிதிக்கண்ணேவிட-அவர்கட் கனுக்கிரகித்தருளி-இதுசெய்கியுணர்ந்து சிந்துவின் பிதாவான சக்கிரபாணிராஜன் சன்னிதியையடைந்து - அபராதத்தை மன்னிக்கும்படி பலவாகத்துதித்தானபின்பிரார்த்தித்தவாறு-அக்கண்டகநகரத்தையடைந்து அவனாற் சனையை ஏற்று மீண்டு திரிசந்திக்ஷேத்திர மடைந்த சின்னாட்பின் தமது மயூரத்தை முருகக்கடவுளுக்கு நல்கி - முனிச்சிறார்களுடன் தமதுவகுக்கெழுந்தருளி அவ்விடத்தில் ஆன்மகோடிகளுக்குப் பேரருள் வழங்கியிருந்தனர்.

தூ ம கே து.

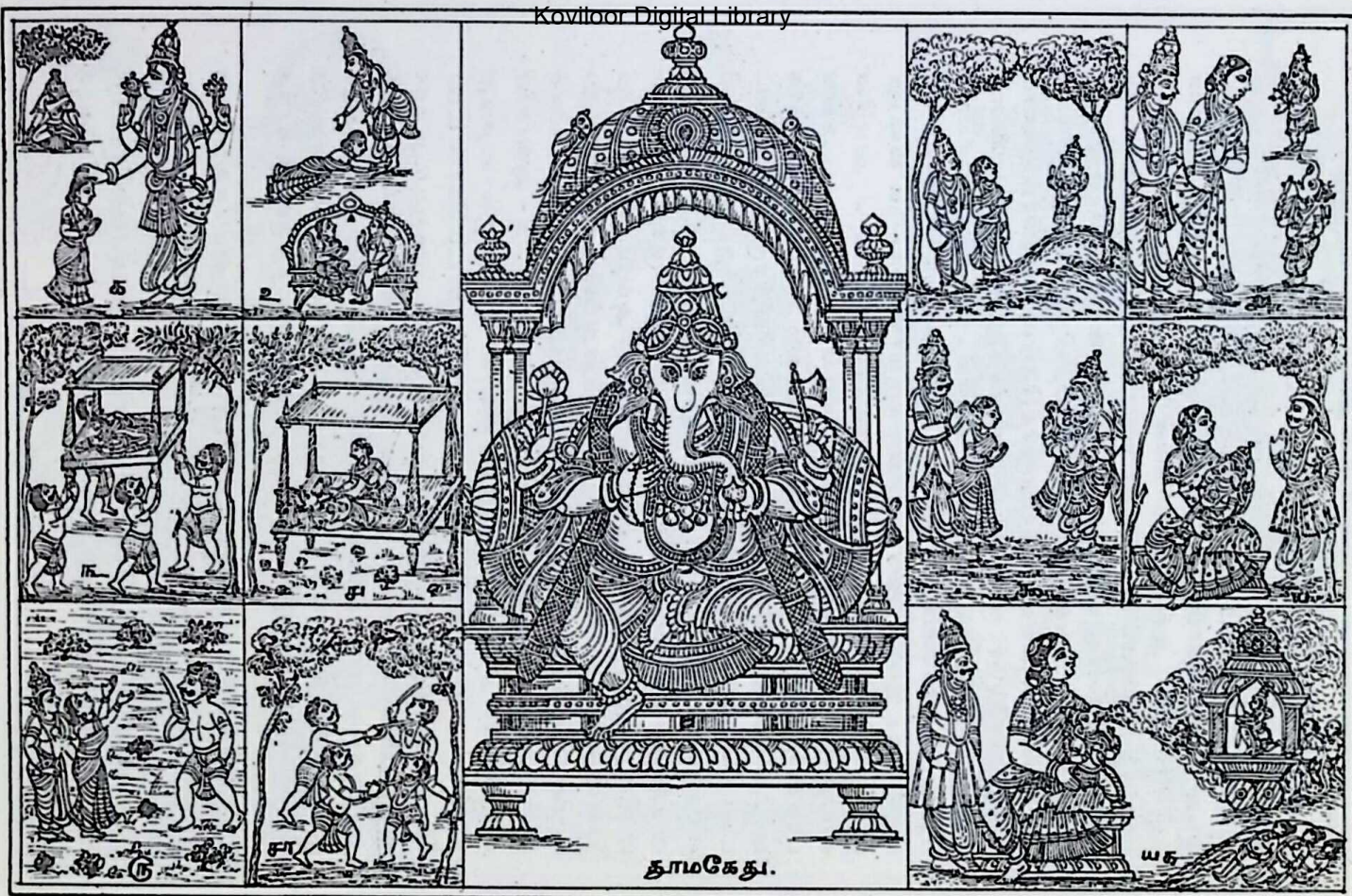

ஐயுறுதனினிடசமுததசெய்தவத்திற்குமகவருளவைங்கரராகிவர்
தவன்வயிற்றச்சதனைசெலவுப்பவக்கருவினழிவென்றவம்பரச்சொல்
வெய்யதாமாசுரனூர்ந்தவரசினையிரவிலீட்டவேவினவவுணரம்
மெல்லியநனாநெடுதலில்போதமஞ்சத்தையினத்திடலும்விழித்துக்
கையைப்பிகசந்தோலமிடுபுழுந்தொலைஞாக்காததெறுதலோதியோர்
கவிஞ்முயியாய்ச்சமுததமடியுற்றமுடியுணக்கண்டவசுரர்க்கோன்சமர்
செய்யவரவனிசத்தொடொழியவாய்த்தாமுந்தரப்பியச்சேரலானைச்
செற்றருட்முகேதப்பெயர்படைத்தவனார்சீர்பிரணவச்சோதியே.

இதன் சரித்திர சங்கிரகம்.

வீந்தியதேசத்தைச் சார்ந்த மகிபாதினி நகரத்தில் - செங்
கோற் செலுத்தியிருந்த தாமாசுரன்-சகல நற்குணங்களோடும்
கூடிசிவபக்தியிற் சிறந்தவனாயிருக்கையில் - அவனைக்காணும்படி
பிருகுமுனிவர்வர - அவரை யவ்வரசனுபசரித்தானபின்னர் -
தாழ்வாகவுனாக்கும் அசுரகணத்தில் ஜனித்ததுனர தனது பூர்வ
வரலாற்றை விசாரிக்க - அதற்கம்முனிவர் - முன்விசூதியென்னு
மரசனாய்ப்பிறந்து - அச்சுவமேதயாகம் தொண்ணூற்றொன்பது
முடித்து-தூறவதுவேள்வி தொடங்குகையில்-அஃதறிந்து மனக்
கலக்கமுற்ற இந்திரன் புணர்ப்பிதல் - நாரதமுனிவர் - சிவஜன்ம
னெனும் விருத்தவேதியை - அவ்வரசனிடஞ் சென் றவன்
மனைவியைக் கேட்க - கொடாதகாரணத்தால் - அவனையரக்களு
கச்சபித்ததன்றியும் - அம்மகத்தைபு மழித்துச்செல்ல-அச்சாப்
சேடத்தா லிப்போ தசுரனாகப் பிறந்தனை யென்றுசொல்லிப்
போயினர். சிலநாட்பின் அந்நகரத்தை யடுத்து வசித்திருந்த
மாதவராஜன் - நெடுநான் புத்திரப் பேறில்லாமையால் மனம்
வருந்தி - மனைவியான சுமுதையை வெறுத்துக்கூற - அவளதற்
காற்றாது காட்டிற்சென்று- விஷ்ணுவைநோக்கித் தவஞ்செய்
கையில் - அவ்விஷ்ணு வடிவாய் விராயக லொழந்தருளி - தாமே
புத்திரராக வருவதாயனுக் கிரகித்து மறைந்தருள-அவன்மிண்டு
தன்பதியையடைந்து - கனிப்போடும் கருப்ப முற்றுவாழ்கையில்
அத்தாமாசுரன் கால வேற்றுமையினால் - பரராஜர்கள்மீது
வெளிக்கொண்டு போர்க்குச் செல்கையில் - அசுரி - நீ - செங்
கோன்முறைமைக்குத்தவருகநடப்பதால் - உன்னைக்கொல்லசுமு
தவயிற்றில் விஷ்ணு வோர்பின்னாயாக வளர்கின்ற லொன்று
கூறக் கேட்டஞ்சி மீண்டபின் - மந்திரிகள் புணர்ப்பிதல் - அந்
சுருவோடதன்றாய் தந்தையனாயுமழிக்கும்படி-வித்துருமனெனும்
சேனைத்தலைவனை ஏவ - அவன்ஐஞ்ஞாது வீரரோடும் சென்று

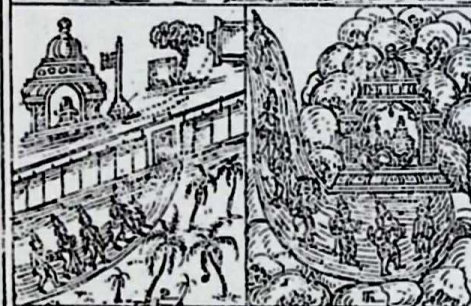

அரண்மனையில் மாதவன் சுமுதை யெனு மிருவரும் நித்தினா செய்கையில்-மஞ்சத்தோடெடுத்துச்சென்றோர்வனத்திலிட-அவ னுணர்ந்தெழுந்துகடவுளை பிரார்த்திக்க-அவரருளால் தெய்வப் படைவீரர்கள் தோன்றி-அவ்வைஞ்ஞாற்றுவனாயழிக்க அதுகண் டஞ்சியோடின அச்சேனைத்தலைவன் - தூமனுக்கவ் வரலாற்றை யுணர்ந்த அவனவனைச்சீறி உடைவாளான் மாய்த்துவேறுசிலரை பதிவிருந்து பிரசவித்தவுடன் அச்சிசுவைக் கொல்லும்படி ஏவ-அவர்களு மவ்வாறே சென்று பதிவிருக்கையில் ஓர்நாள் அச்சுமுதைகவலைகெட-விநாயகமூர்த்தி-பாலசந்திரரென்னு நாம தேயத்தோடு ஓர் குழந்தை வடிவமாகத் தோன்றி யவர்களைச் சத்தை யொழித்து - சுமுதையை நோக்கி - நீமுன்தவஞ்செய்கை யில்-விஷ்ணுவாக வந்தயாமே-பின். ஐஞ்ஞாற்றுவனாத் தொலைப் பித்தோம் - இப்போதுன் வயிற்றிற் கருவாகி யிருக்கும் விஷ்ணு பிள்ளையாகப்பிறந்தவுடன் - அதைக்கொல்லும்படி - தூமனே வலாற் சிலரிவிடத்திலவந்து பதிவிருக்கின்றார்களாதலால் அவ்வ பாயத்தைத்தடுக்கவும்-உங்கள் கவிதீர்க்கவும் நாமுன் பிள்ளையாக வந்தோமென்றுகூறிதமதுண்மையைத்தெரிவித்தருள-அதுகேட் டவுடனேசுமுதைபேரானந்தத்தோடு மக்குழந்தையை வாழ்த்தி எடுத்து தனதுகொங்கையி னின்றும் சுரந்தபாலையூட்டி மடிமீது வைத்திருக்கையில்-அவ்வற்புதத்தையங்கு பதிவிருந்தவர்கள்கண் டி வினாந்தோடி தூமனுக்குத்தெரிவிக்க - அவனுமப்பொழுதே நால்வகைப்படை யோடும் போர்க்குறித்துஅவ்வனத்திற்குவந்து- சுமுதை மடிமீதிருக்கும் அத்தெய்வக்குழவிமீது பாணங்களைச் சொரிய அதுகண்ட தாய்தந்தையர்கள் மனம்வருந்த - அவர்களை யஞ்சலிஒன்று திடங்கூறி-குழந்தைப்பெருமானாரும் - தமது திருவாய் மலர்ந்தாவலிக்க-அதினின்றும்-கொண்டல்கொண்டலா யெழும்பி-எங்குமிருண் மயமாகமூடிக்கொண்ட புகைப்படலத்தா ல் தூமனு மவன் படைகளும்பாதலத்துள்வீழ்ந்தக்கணமேயழிந்த னர்-அதனால்-பாலசந்திரமூர்த்தியாகிய பிள்ளைப்பெருமானும்-தூ மகேதுவென்னுநாமரா - யாவராலும் துதிக்கப்பட்டு மாதவன் சுமுதைக்குப் பேரஞ்ஞவழங்கி தமது திருவுருவத்தைக் கரந்த குவினர்.

பின்னரம் மாதவராஜனும் சுமுதையும் தூமகேதுப்பெரு மான் கட்டளைப்படி அந்த தூமனது நகரமாகிய மகிபாதினியை யடைந்து அரசு செலுத்தி-கர்ப்பத்திருந்த முகுந்தனைப் பெற்று- பெருங்கனி கூர்ந்து நெடுநாள் வாழ்ந்திருந்து அப்புத்திரனுக்கு மகுடாபிஷேகமுதலாகச் செய்துமுடித்து அத்தம்பதிகள் மீளாக் கதியடைந்தனர்.

உருண்டி விநாயகர்.

இதன் சரித்திர சங்கிரகம்.

கைவர்த்த மென்னுந் தேசத்தில் சிறந்திருந்த பன்மகமென்
னும் பட்டணத்தில் பிரமசுரனென்னுமோரசுரனிருந்தான்-அவன்
பாமசிவனை நோக்கித் தவஞ்செய்து-யாவர்முடியிற்றன்கையைவை
த்தாலுமவர்கள் சாம்பராரும்படி வரத்தைப்பெற்று-அதைச்சோ
திக்க-சுவாமிகளையேதொடச்செல்லுகையில்-சுவாமிகள் புன்னகை
செய்து கரந்தருவினர். அவரை அவனுலகெங்கும் தேடிக்கொண்
டிருக்கக்கண்ட விஷ்ணுவானவர்-அதிருபசௌந்தரிய மோகினிப்
பெண்ணு யெதிர்வர அப்பிரமசுரன்கண்டு மோகங்கொண்டு தொ
டர்ந்திங்கிதவார்த்தை கூறி - தனதுகாமநோயைத் தீர்க்கும்படி-
பிரார்த்திக்க, விஷ்ணுவாகிய மோகினிப்பெண் அதற்கொருவா
றரிதி லினங்கினவரைப்போற் காட்டி - என்னோடொத்துப் பரத
நாடகஞ் செய்வையாகி லுன்னைக் கூடுவேனென - அதற்கவ
லரிசைந்து - ஆடத்தொடங்கினாகை - அத்ததியிலம்மோகினிப்
பெண் - அந்நாட்டியத்தில் - பூப்பிரஸ்தார சாரிகை - யுள்ளாள
வட்டத் தபிரயமாகத்-தனதோர்கையை யுச்சியில்வைக்கக் கண்ட
அவ்வசுரனும் - அவளிடத்துவைத்த மோகத்தால் - தன்னையும்-
தான்பெற்றவரத்தின் திறத்தையுமறந்து - தானுமப்பெண்போல-
தன்கையைத் தன்முடிமீதில் வைக்க - அக்கனத்திற்றுளேவெந்து
சாம்பராய் மடிந்தனன்-அப்போது விஷ்ணுகளித்து - பன்மக நக
ரத்திற்றுளேவதிந்திருந்தனர். அதனாலதுமுகுந்தையெனும்பெயர்
பெற்றது - பின்னரிச்செய்தி - அவன்மகனுனதுராசதன்கேட்டு-
மனம்புழுங்கி-அவ்விஷ்ணுமுதலான தேவர்கள் பகையைக் களைய
வேண்டுமென்றெண்ணி-தன்குலகுருவாகியசக்கிரனிடஞ்சென்று
முறைமீட - அவன்கூறியபடியே - நெடுநாள் சிவபெருமானை
நோக்கி பரியதவஞ்செய்கையில் - சுவாமிகள் பிரத்தியக்ஷமாய்

தரிசனைகொடுத்தருளக்கண்டு அவன்வணங்கி-ஒருவராலுமிறவா
வரமும்-மூன்றுலகத்தும் தன்னுணைசெல்லவும்-அனுக்கிரகிக்கும்
படி பிரார்த்திக்க - அவ்வாறேகொடுத்தெழுந்தருளினர் - பின்-
அசுரப்படைகளைக் கூட்டிக்கொண்டு - சென்ற திசையெல்லாம்
வெற்றிகொண்டு மூவுலகத்தினும் தன்கொடுங்கோலாணைசெலுத்
திவருகையில் - ஓர்நாள் - தன்னமைச்சரோடு - தன்னுணைக்கு
ளடங்காத வுலகமில்லையென - அதுகேட்டமந்திரிகள்-ஐயா-
பிரமன் - விஷ்ணு - இந்திரன்முதலான சமஸ்ததேவ கணங்களு
முனிவர்களும்புடைசூழ-சிவபெருமான்காசிப்பதியி லிறைகொண்
டெழுந் தருளியிருக்கின்றனர் - அஃதொன்றும் தமதாணைக்கு
ளடங்க வில்லையெனக் - கேட்ட துராசதன்- மானமீதூர்ந்து-
படையெடுத்துக் காசிப்பதியை நோக்கிச்செல்ல - அதனை சிவ
பெருமா னுணர்ந்து காலத்தைநோக்கி - தேவர்களோடு - காசி
நகர்விட்டுக் கேதாரஞ் சென்றனராக - துராசதனப்பதியில் தன்
னரசாகூதியை நிலைநாட்டினன்-அங்ஙனமாக - பின்னெடுங்காலபரி
யந்தம் - அவனதுகொடுங்கோலால் வருந்திய தேவர்முதலியோர்
பிரமன்கூறினவிதமே-உலகமாதாவாகியமஹாதேவியார் சன்னிதி
யடைந்து - துராசதனால் தாங்கள் வருந்தாநிற்குங் குறைகளைச்
சொல்லக்கேட்டு-அவ்வசுரன்மேற் பிராட்டியார் மனங்கொதித்து
விழிகள் சிவப்பவெழுந்த வக்கோபசத்தியே அவர் திருமுகத்தி
னின்றும் ஐந்து திருமுகமும் - பத்துதிருக்கரங்களோடும் வக்கிர
துண்டொனத் திருவவதாரம் செய்து - அம்மை திருவுள்ளக்
குறிப்பின்படி - பூதகணங்களுடன் காசிப்பதியடைந்து - அத்து
ராசதனோடு இரண்டினாள்வளையில் பெரும்போராற்றி - அவன்
சேனைக ளியாழவையும் - ஐம்பத்தைந்து திருமூர்த்தமாய்க் கோ
லங்கொண் டழித்தபின் - அவன்மறைந்தோட வெண்ணுவதைக்
கண்டு - விஸ்வரூபங்கொண்டு அவன்முடியி லொருபாதமு - மக்
காசிப்பட்டணத்தி லொருபாதமுமாக வைத்து - அவனைத்திரு
வடிக்கீழடக்கி-ஓ-துராசதனே-நீ - நமதுபிதாவாகிய சிவபெருமா
னிடத்தில் என்று மிறவாவரமும் - மாறப்பத்தியும் பெற்றுள்ளா
யாதலால்- நமதுதிருவடிக்கீழ் அப்படியே என்று மிருந்து-இங்கு
வருகின்றவர்க ளுடைய எல்லாப் பழிபாதகங்களையும் - போக்கிக்
கொண்டிருக்கக் கடவையென்றனுக்கிரகித் தருளினர்-அப்போது
உலகமெல்லாம் - அவ்வக்கிரதுண்டரை - உடுண்டியெனும் திரு
நாமத்தினைச்சாற்றிப் புகழ்ந்து துதித்துய்ந்தன - பின் சிவபெரு
மான் சமஸ்ததேவகணங்களுட னக்காசிப்பதிக்குக் கெழுந்தருளினர்.

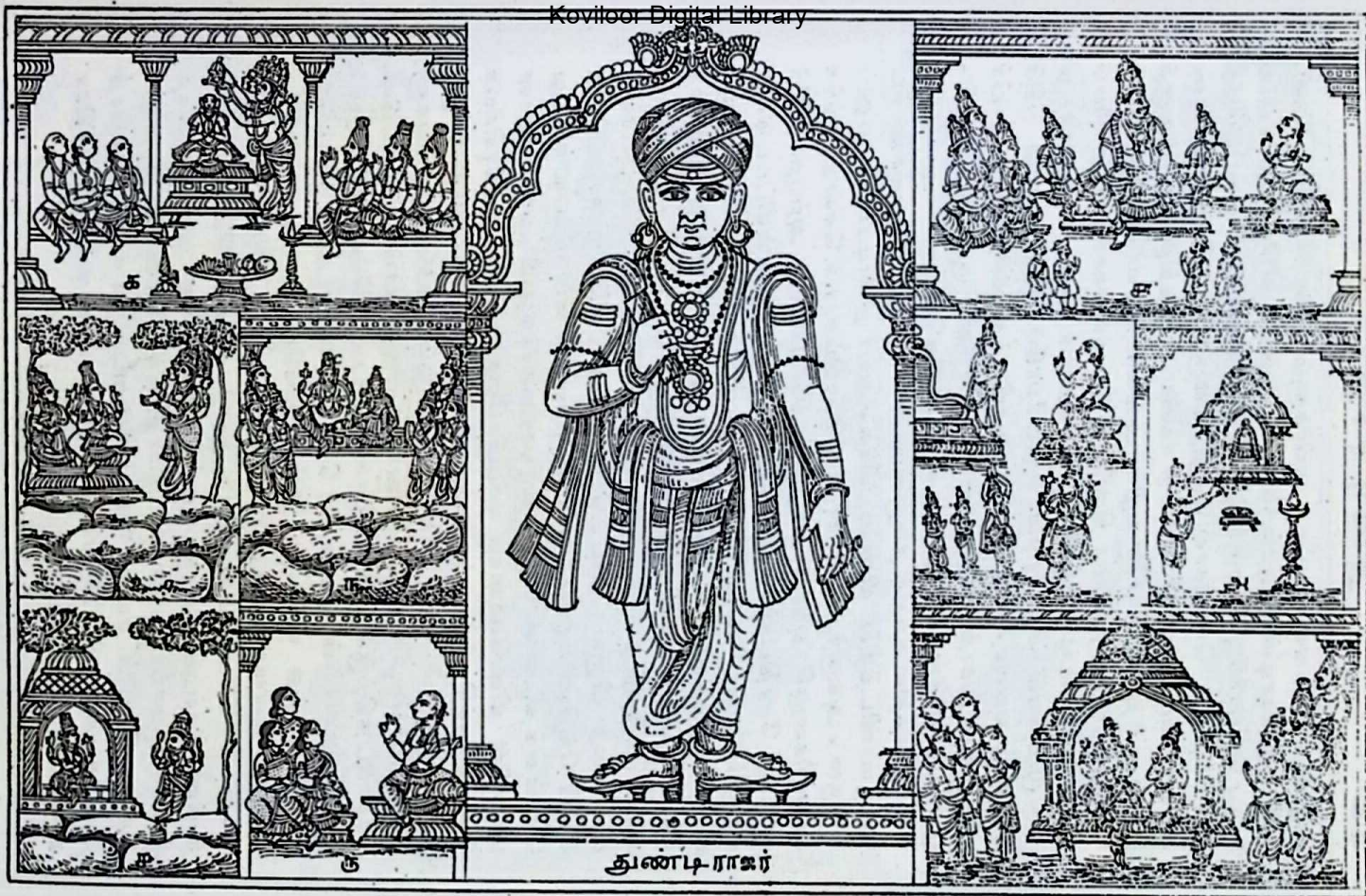
து ண்டி ரா ஜர் .

* இந்தகற்பத்திற்குமுன் - பதுமமென்னு மோர்கற்பமுண்டு அதில் சுவாயம்பு மனுவானவர் பிறந்து நெடுங்கால மரசாட்சி செய்திறந்தபின்பு - அதுபதாயிரவருட பரியந்தம் - தக்கவரசும் - மழையுமில்லாமல் உலகமெங்குங் காடாகக்கண்டபிரமன் இரங்கி இவ்வுலகத்தைக்காக்க வோரசனை நியமிக்கவேண்டுமென்றெண்ணி தக்கவர்களைத் தேடுகையில்-காசியில் அரசவமிசத்திற் பிறந்த இரிபஞ்சயன் தபஞ்செய்திருக்கக்கண்டு இதற்கிவன்றக்கவனென்றெண்ணி யவனிடஞ்சென்று - தமது கருத்தை வெளியிட்டு- உலகரசாட்சியையும் - பலவளப்பங்களையும் திவோதாச னென்னும் பெயரையுங் கொடுத்து மகுடாபிஷேகஞ் செய்ய - அத்திவோதாசன் தேவர்கள் காசிப்பதியைவிட்டாலொழிய தானரசாட்சிக்குடன்படேனென்றுகூற - கேட்டபிரமனும்-அவ்வாதேசெய்யுதுமென்று ஒப்புக்கொண்டு சிவபெருமானிடஞ்சென்றசமயத்தில-அக்கடவுள் உமாதேவிசமேதராஃ இடபவாகனத்தின்மீதெழுந்தருளி சமஸ்த தேவர்களோடும் தம்மைத் தாங்கவேண்டுமென்று நெடுங்காலம் தவஞ்செய்திருந்த மந்தரபர்வதத்திற் கெழுந்தருளும் - அதுபோதம்மந்தரகிரி எதிர்கொண்டுபணிந்துமிகவும்துதிசெய்து -தன்னிடத்திலும்-காசித்தலத்தையொப்ப வெழுந்தருளி சகலருக்கும் வேண்டிய வரங்களை யனுக்கிரகஞ் செய்துகொண்டு தனக்குப் பெருமையையும்-மகிமையையும் கிருபைசெய்ய வேண்டுமென்றுபிரார்த்தித்த தருணத்தில் - பிரமனும் தான் திவோதாசனுக்குக்கொடுத்த வரத்தை விண்ணப்பித்து-குறையிரக்க-பெருமானும்திருவுளமிரங்கி அம்மந்தர பர்வதத்திற்றானே வசித்திருந்தாராக-அதுகாலையில் - சிவபிரான் அக்கிரியருகிறவஞ்செய்துகொண்டிருந்த மரிசி முனிவர்க்கு தரிசனத் தந்துனக்கு வேண்டிய வரத்தினைக் கேளென்று திருவாய்மலர்ந்தனர். அதற்கும் முனிவர் சுவாமி தேவரிருடைய திருவடிகளில் இடைவிடாத பத்தியும் சிவலோகவாசமுந் தரவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தனர். உடனே பரம சிவகடாக்ஷத்தால் அவரெண்ணத்தின்படி ஓர் விமானம்வர, அதில் அம்முனிவர் ஆரோகணித்துச் சிவலோகம்போய்ச்சேர்ந்து வாழ்ந்திருந்தனர். அதன் பின்பு-திவோதாசன் ஆதிசேடன் மகனாகிய அனங்கமோகினியை மணந்து-தேவர்கள் கற்பகமுதலியன பலவளப்பங்களைக் கொடுத்து குறை

* இத்தகுமுன்னு - உலெண்டி விராயகர் செய்யுளிற் சேர்பாரிற்கு மிச்சித்திரம்-சொருபான்மயத்திரிபின் பிரகாரம் படத்தட விவ்நனம் டேருன நெனத்தெனின.

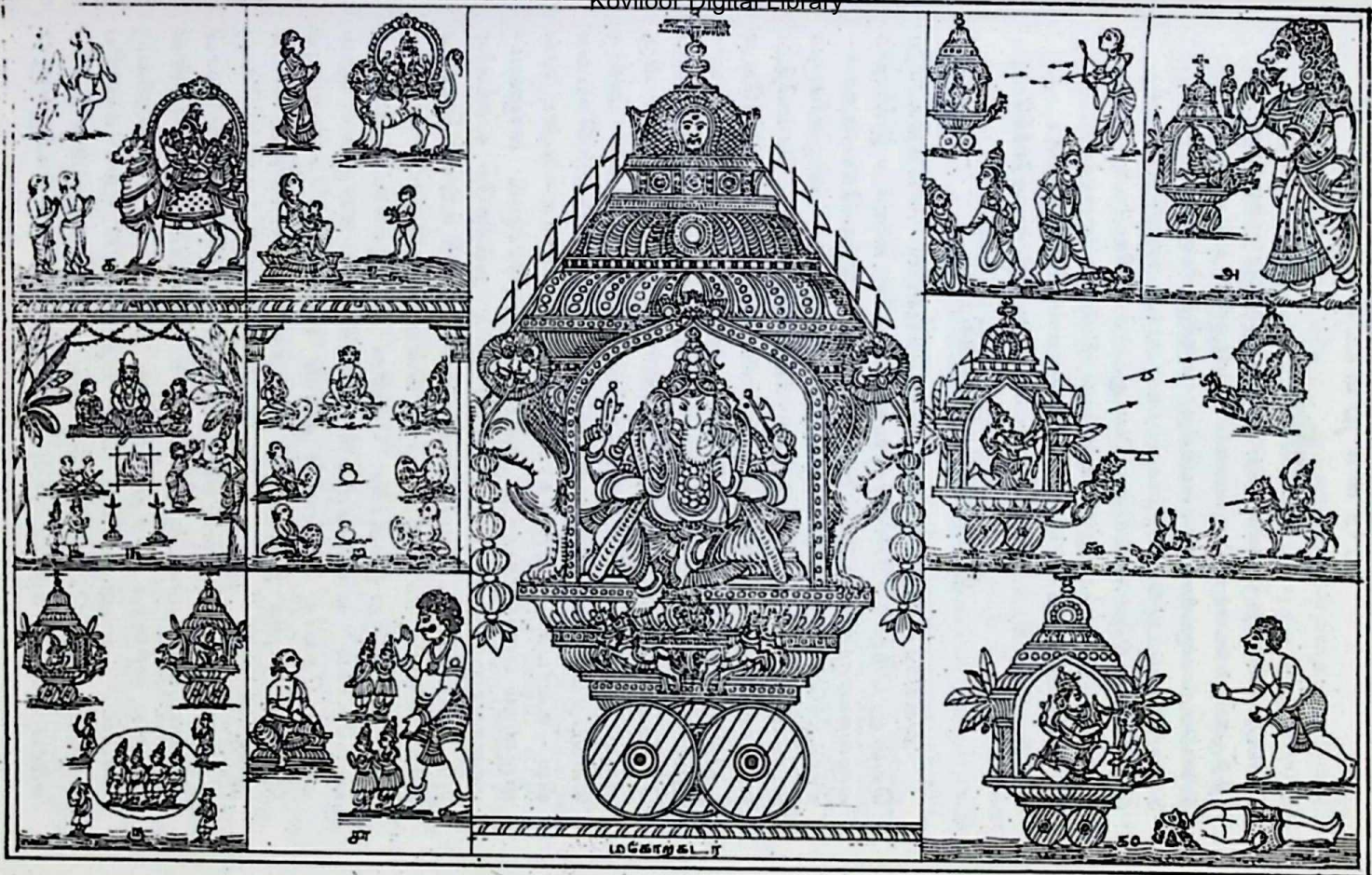

வறுக்க - எவ்வகைப்பட்ட வயிர்களும் - நகா - திநா - பிணரி-
மூப்பு சாக்காடின்றி-அறம் பொருள்-இன்பம் வீடென்னு நால்வ
கைப் பொருளையு மொருங்குபெற்று நிச்சிந்தையராய் வாழும்படி
காசிப்பதியில் செங்கோல் செலுத்திவருநாளில்-தேவர்கள் எண்
பதாயிர வருடவரையி லக்காசி நகராப்பிரிந்ததினால் மனவருத்
தமுற்று - திவோதாசனை யழிக்க அவ்விடத்துயாதொரு கொடுங்
கோலும் குற்றமூமில்லா திருப்பதாலு மனநொந்து - அவனைச்
செங்கோ லொழுக்கத்தினின்றுத் தவறுவிக்கும்படி-மழை-காற்று
தீ - முதலியவற்றை அவனரசிலுபயோகிக்கவொட்டாமற் றடுக்
க-கண்ட வவ்வரசன் தானதுவதுவாயிருந்துபகரித்து - எவ்வுயிர்
களையும் பாதுகாத்து வருகையில் - யோகினி - சூரியன் - பிரமன்-
முதலானவர்கள் சென்று வஞ்சகபோதனைசெய்தும் - அவன்தன்
னொழுக்கத்தில் சற்றுத் தவறுமைகண்டு - அஞ்சியதேவர்கள்சிவ
பெருமானிடத்தில் விண்ணப்பிக்க - அவர் துண்டிராஜனாயனுப்
பியருள - அங்குற்றி - யோர்பால சோதிடராய்ச் சென்று - அந்ந
சர்வாசிகளஞ்சி புறம்போடும்படி சிலவுற்பாத அற்புதங்களைக்
காட்டி - சோதிடஞ்சொல்லித்திரிய - அரசன் கேள்விப்பட்டு-வர
வழைக்க-சுவாமிகளஞ் சென்று - கண்டவுடன் மனங்குழையும்
விதமாகத் தரிசனத் தந்தசமயத்தில் அவன் உபசரித்துபற்றற்ற
சிந்தையனாய் - அரசாட்சியில் தனக்குண்டா யிருக்கும் வெறுப்
பைத் தெரிவித்து - இவ்வரசாட்சி தன்னைவிட்டு நீங்குங்காலம்
யாதென்று வினாவ - கேட்டபெருமானும்-பதினேழாநா ளிவிடத்
தோர் வேதியர்-வருவாரவனா வினாவி-யவர் மொழிப்படி நடந்து
கொள்ளக் கடவையென்று திருவாய்மலர்ந்தருளி அந்தர்த்தான
மானபின் விண்டிவானவர் லக்ஷ்மிசமேதராய் - பெளத்தாசிரியக்
கோலமாகச்சென்று - அந்நகரவாசிகளாகிய - ஆடவர்களுக்கும்
மாதர்களுக்கும் - அறவொழுக்கங்களும் கற்பொழுக்கங்களு
மொருங்குகேட - துற்போதனைகள் செய்து பிரஷ்டராக்கிப்பின்
பாசனிடத்திற்குச் செல்ல அரசன் வந்தவர் விஷ்ணுவென்றும்-
அவர் வருகையின் காரணமும் தெரிந்துகொண்டவனா யவ்விண்டு
வை யுபசரித்து விஸ்வரூப தரிசனமும்பெற்று அவர் கற்பித்த
படியே - தன்னரசை குமாரனிடத்தொப்புவித்து - பொக்கிசதிர
வியத்தை சிவபணியிடைகளுக் குபயோகித்து - சிவாலயப் பிர
திஷ்டைசெய்து - தியானபரனாய் பூஜித்திருந்து அச்சிவலிங்கத்
திலயிக்கியமாயினன் - சிவபெருமானு மந்தரகிரியைவிட்டு-மஹா
தேவியாரோடும் சமஸ்த தேவர்கள்புடைகுழைக் காசிசேஷத்திரத்
திற் கெழுந்தருளி - சர்வான்மாக்களு முய்யும்படி - தாரகமந்திரா
னுத்திரகஞ் செய்து வீற்றிருந்தருளினர்.

மகோற்கடர்.

ஓகைபெறுகாசிபர் திருப்பன்னியதிதிசெய் யுயர்தவத்தொருமந்தன
யுற்றமுடியுண்டெவளர் நாளொன்னலாரிக் லொருங்குத்துபநயத்தில்
வாகைபெறுசுரர்முனிவர் கையடைத்திருநாம மகிழ்புரோள்வழங்கி
வண்டாகிவேந்திடஞ் சென்றெதிர்நராந்தகன் மார்பிடந்தாவிகொண்டாங்
கெகையிலவன்முனோன் றேவாந்தகன்போ ருடன்றுவரவிரதமேறி
யிபமுகங்கொண்டொடிமருப்பினவனையுமிழ்த்தினிதுதவதருமதத்தன்
றோகையர்கடமைமணந்தரசனமுதோரேவிருந்தண்டிருபர்ச்சுதன்
சுபமன்றலிறைவேற்றியருண்மகோற்கடொனச்சொற்பிரணவச்சோதியே.

இதன் சரித்திரசங்கிரகம்.

அங்கதேசத்தைச்சார்ந்த காத்திரபுரியில் லொளத்திரகேது
வென்னு மோர்வேதியன் சாரதைஎன்பவளை மணந்து இல்லறம்
வழுவறவாழநாளில் இரட்டைப் பேரூகவுதித்த-தேவாந்தகன்-
நராந்தகனென்னும் பெயரையுடைய - பிள்ளைக ளிருவர்க்கும்
உபநயனாதி சடங்குமுடித்து - வேதாப்பியாசம் செய்வித்து
வருநாளில் - நாரதமுனிவ ரங்குவர-அவரை லொளத்திரகேது
பூஜித்துபசரித்து - தன்பிள்ளைகளிருவரையும் பணிவிக்க-அவர்-
அம்மக்களிருவரும் பெரும்பே ரெய்தும்படி பஞ்சாக்காமுப
தேசித்துப் போக - அத்தேவாந்தகன் - நராந்தகனென்னு மிரு
வரும் - தாய்தந்தையரிசைவா லோர்வனஞ்சென்று - அங்கு
சிவபெருமானை நோக்கி - பதினாயிரவருடம் அரியதவம் செய்கை
யில் - உமாபதியும் அருள்சுரந்து பிரத்தியக்ஷமாக - கண்ட வங்
கிருவரும் பணிந்தெழுந்து துதித்து - மூவுலகாளும் வாழ்வும்-
மானாவரமும் வேண்டப் - பெருமானும் அவ்வாறே வரங்களை
யும் தெய்வப்படைகளை யு மருளி-கணேசர் தவிர உங்களைவெல்லு
நரில்லையெனச் சொல்லிப்போக - பின்பு தேவாந்தகன் - சுவர்க்க
லோகஞ் சென்று இந்திரனை வென்று அவ்வுலகாட்சி பெற்று-
பிரமலோகம் - வைகுந்தமுதலிய பதங்களினும் தன்னானை செல்
லவும் - தேவர்க ளெல்லாம் தன்னை வணங்கவும் சகலசம்பத்
தோடு மரசுபுரிந் திருந்தான், நராந்தகன் - அசுரர்களைப்படைத்
துணைகொண்டு - பூமிமுழுதும் வென்று-பாதலத்தை சுவாதினஞ்
செய்து - ஆதிசேடனைச் சிறைப்படுத்தி - முனிவர்கள் முதலாயி
னோரையும் தேவர்கட்கு அளிப்பாகம் தரவொட்டாமல் வேள்வி
முதலிய வற்றைத் தடுத்த காவுற்குட்படுத்தி அரசுசெய்து வரு
கையில் - அவ்விருவர்களு மாதாபிதாக்களால் குலக் கன்னிய
ரிருவரை மணம்செய்வித்தசின்னானில்-பலகொடுமையான பிள்ளை
களைப் பெற்று களித்திருக்கு நாளில் - அசுரர்கள் நாளுக்குநா

னோங்க - தேவர்கள் மிகவும் ஒடுங்கி வருகின்றதையும் கண்டு-
 அவர்கண் மாதாவான அதிதியென்பவள் மிகவுமனவருத்தமுற்று-
 அவ்வவுணரை யழித்து தன்மக்களாகிய தேவர்கள் துயர்தீர்க்-
 கும்படியான வோர்புத்திரனை வேண்டி தன்கணவராகிய காசிப
 முனிவரைப் பிரார்த்திக்க - அவிரங்கி - அவுணர்கள் பெற்றிருக்-
 கும் சிவானுக்கிரகத்தையும் - தமக்கு கணேசர் முன்தந்திருக்-
 கும் வரத்தையும் யோசித்து-அவ்வதிதிக்கு. கணேசப்பிரான் பெ-
 ருமையைக்கூறி - அக்கடவுளே உனக்குப்புத்திரராவராதலால்
 இதையனுட்டிப் பாயாக வென்று - பிரணவ பல்லவமும் நமோ
 நதமும்கூடிய ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தை யனுக்கிரகிக்க - அவனும்
 அதைப் பெற்றுக்கொண்டு வேரோர் தனியிடம் சென்று நியான
 பூர்வமாய் நூருண்டுவொயிற்றவஞ்செய்ய-விநாயகரு மவள்தவத்
 தினுக் கிரங்கி - ஜோதிமயமாகத் தரிசனைகொடுத்தருள - கண்ட
 அதிதி - அத்திருமேனி யொளி பார்க்கவாற்றாது முறையிட-
 அவள் கானுமாரினிய கோலத்தோடு தோன்றி - வேண்டுவர
 மளித்தெழுந்தருளினர் - பின்னர் - துஷ்டர் பாரத்தா நொந்த
 நிலமகட்கும்- கணேசனாத் துதிசெய்த பிரமன் முதலிய தேவர்
 கட்கும் அசுரீரி அபயம் கூறித் தேற்றினளாக - ஓர்நாள் - அதிதி-
 தன்னியம்பபடி - விநாயக ரர்ச்சையை முடித்து அதிக ஆராமை
 யோடு துதிக்க - பெருமான் - அனந்த முடிகளும் கைகளும் திரு
 வடிகளு முடைய விசுவமூர்த்தியா யெழுந்தருளி முன்னிற்க-
 அஃதெடுக்க வளர்க்க விசைவா யிராமைகண்டு அவள்-குழந்தை
 வடிவோடு வரும்படி பிரார்த்திக்க, அவ்வாறே பெருமா னெழுந்-
 தருளலும் - அங்ஙனே யவளெடுத்து தனது தனத்திழி பாலைப்
 புகட்டி மகவாகக்கொள்ள - அவ்வற்புதத்தைக் கண்ட காசிபர்
 மனக்களிப்புற்று - சாதகருமாதிசெய்து மகோற்கடனொன நாம
 கரணம் சாற்றி வளர்த்துவருநாளில் - வசிட்டவாமதேவராதி
 பலமுனிவரும் வந்து பிள்ளைப் பெருமானைப் பணிந்து புகழ்ந்து
 போக - அவர்கட்குள் வழங்கி ஓர்வருட வகவையுடையராக
 லும் - இரத்தமழை முதலிய வற்பாதங்களைக் கண்ட நரான்தக
 னஞ்சி - சோதிடரா லுண்மை யுணர்ந்து - விநாயகப்பெருமானை
 வதை செய்யும்படி விரசையெனும் அசுர ஸ்ரீயை ஏவ - அவனும்
 சென்று கணேசப்பிரானை யற்றமறிந்து எடுத்துண்டனளாக-
 அங்ஙனே - நம்பெருமான் திருவடி விரல்நகத்தால் அவளுடைய
 வயிற்றைப் பிளந்தருளினர் - இரண்டா மாண்டில் - உதத்தன்-
 துந்துபி யென்பவர்களை ஏவ - அவர்கள் கிளிப்பிள்ளை வடிவோடு
 வர - பெருமான் பருந்து வடிவங்கொண்டு கொன்றருளினர்-மூன்-
 ருமாண்டில் - பிதாவால் செளள கர்மநிறைவேற்றப் பெற்று-தா
 யாகிய அதிதி - வியதிபாத ஸ்நானத்தின் பொருட்டு அடுத்த

சோமவதி யெனும் தடாகத்திற்குப் பிள்ளைப் பெருமானை எடுத்துக்கொண்டு போய்க் கரையிலேருத்தி நீராடுகையில் அத்தடாகத்தினுள் பிருகு சாபத்தினால் முதலையாய் வசிக்கும் சித்திரனென்னும் காந்தருவராஜன் அதனுளிறங்கின மகோற்கடப் பிராணைப் பற்றினதன்மேல் அவன்முதுகி னாரோகணித்து-கனாமிதேற்றி அவனுக்கச்சாபநீக்கி யருளினர், நான்காமாண்டில் - காசிபராச்சிரமத்திற்கு விருந்தாகவந்த - ஆகா - ஊகா - தும்புரு வென்னும்யாழ்வல்லவராகிய காந்தருவர் மூவரும்நீராழியியமமுடித்தபின் விநாயகர் - மகேஸ்வரர் - உமை - விஷ்ணு - குரியன்-என்னு முர்த்தங்களை யேர்ராதனத்திட்டு பூஜித்து தியானஞ்செய்கையி லவற்றை மறைத்து - பிதாவேண்ட அவர்க்கு - சமஸ்த உலகங்களும் தேவர்களும் தமது திருவயிற்றி லடங்கியிருக்கு மற்புத்ததை திருவாய்திறந்து காட்டி தெரிசிப்பித்து, அவ்வாத்மார்த்தத்தை மீட்டுங்கொடுத்து அவர்களாற் பூஜை கொண்டருளினர் - ஐந்தாமாண்டில் உபநயனசடங்கு கொண்டருளுங் காலத்தில்-நராந்தகன லேவப்பட்டு முனிவர்கள்போல் வந்த - பிங்களன் - விகிர்தன் - சபலன் - விசாலன் - பிங்காக்ஷன் - என்னு மிவ் வசுரர்களைவரும் - அக்ஷதைகளில் அஸ்திரங்களை ஆவாகனஞ் செய்து துவலும் - அஃதுணர்ந்த பெருமானும் வேறே ஐந்தரிசிகளை எடுத்துத்துவியவர்களை சங்கரித்தருளினர்; பின்பு பிள்ளையாரை யர்ச்சிக்கதேவர்கள் வேண்டிக்கொண்டபடி-சிவபெருமான் - பிதாகம் - திரிகுலம் - உடுக்கை - மழு - கங்கை - பிறை - சடைமுடி - இவைகளைச் சூட்டி - விருபாக்ஷன் - பரசுபாணி - பாலசந்திரனென்னும் திருநாமங்களைச் சாற்ற, உமையம்மை - சிங்கவாகனம் கொடுத்து சிங்கவாகனனென வழைத்து வாட்படை கொடுக்க, பிரமன். கமண்டலமும் தாமரைப் பூவும் சாத்தி பிரமபதியென் றழைத்துத் துதிக்க, விஷ்ணு - பிதாம்பரமும் சக்கரமும்ணிந்து விஷ்ணுபதி யென்று துதிக்க, பிரகற்பதி இரத்தின பாலிகையை வைத்துவரதொன்று வாழ்த்த, வருணன் - பாசம் சாத்தி - சர்வப் பிரியதேவ னொன்று புகழ - இம்முறையே - சமுத்திர ராஜன். ஆதிசேடன் - யமன் - அக்கினி - வாயு - முதலியவர்கள் - முத்துமாலை - சயனம்-தண்டம் - அழற்சத்தி-வேக சத்தி - இவைகளைத் திருவடியில் வைத்து - மாலாதான் முதலிய பலநாமங்கள் கூறி வணங்கினார்கள், அக்காலத்தில் பிள்ளையாரை குழந்தை யென்றுமதித்து வணங்காதிருந்த இந்திரனுக்கு விஸ்வரூபம் காட்டி யடிமைகொண்டருளியும் - இவ்விதமாகப் பெருமான் லீலைகள் செய்தெழுந்தருளி ஆளுமாண்டான காலத்தில்-காசிபர் மாணாக்கனாகாசிராஜன் தன்குமாரனுக்கு விவாகம்செய்விக்க வேண்டி - தன்னுசிரியாரை யழைக்க அவர் தமது மகனா

ராகிய மகோற்கடரை யனுப்ப - அவரு மவ்வரசனோடு தேரோறி-
கண்டக பருவத சமீபமாய் வருகையில் - அவிடத்தில் ஓர் தெய்
வப்படை வர - அதைப் பிள்ளையார் கைப்பற்றி - அதைவேண்டித்
தவஞ்செய்திருந்த தூமாகூன் மீதேவியவனைக்கொல்ல - கண்ட
காசிராஜ னஞ்சி நிற்கையில் - எதிர்த்த அத்தூமன் மக்களான
செகனன் - மனுவென்பவர்களை தமது சுவாசத்தால் நராந்தகன்
ச்பையிற் புகவிழ்த்திக்கொன்றருளினர்; அவர்களோடுவந்த சே
னைகளிலிறந்தார்போகமற்றைய ரோடினர்-நராந்தகனறிந்து ஐஞ்
னூற்று வரை ஏவ - அவர்களைப் பெருமான் பேரிடி முழக்கங்
காட்டி மாய்த்தருளினர், அதை சிலவொற்றர்கள் நராந்தகனுக்
குத் தெரிவித்து புத்திகூற-அவர்களைச் சிறிக்கொன்றுவிட்டுவேறு
சிலரை ஏவ - அச்சமயத்தில் அரசனும் பிள்ளையாரும் காசிரகரத்
தை யடைய - அவ்விடத்தில் யாவருங் களிப்போடு தரிசிக்கப்
பவனிலருகையில்-அங்குனம் ஏவப்பட்டவர்களில்தந்துரன்-விகண்
டனென்னு மிருவரும் அக்காசிரகரத்துப் புரோகிதனுடைய மக்க
ளைப்போ லெதிர்வந்து தழுவ - அவர்களைத் தழுவிக் கொன்றும்;
காற்று வடிவமாக வந்த பதங்கள் - விதுல நென்பவர்களை-அணி
யாகிய சேடனல்வலிகுறைவித்துப் பின்னரவர்களைக் கொன்றும்,
அவர்களால் அழிந்த பட்டணத்தை பெருமான் பார்வையாற்
புதுக்க - கண்டஅரசன்-அன்பும் அச்சமும் - களிப்பும் கொண்டு
வணங்கி தனதரணமனைக்கழைத்துச் செல்கையில் - அங்கடை
கல்லாகக் கிடந்த கூடனெனு மசுரனைத் தேங்காய்களைக் கொண்
டுடைத்து வலிகுறைத்துப் பரசாயுதத்தாற்கொன் றவனுடலைப்
பாதலத்தில் வீழ்த்தித் தேனாவிட்டிழங்கி யரசன் கைலாகு கொ
டுக்க அரசன்மனைக்குட் பிரவேசித்து சபாமண்டபத்தில் வீற்
றிருந்து அரசன்செய்த பூசையைக் கைக்கொண்டவிடத்திருந்
தருளினர், அன்றுபோக மறுநாள் வீதியிலாடுஞ் சிறுவர்களோடு
தாரும் விளையாடுகையில்-பூர்வம் பிரம்மாவான்-அவ்விராஜனது
புரோகிதனெனும் - தருமத்தன் - அரச னிசைவு கொண்டு
தமது புத்திரிகளைத் திருமணஞ் செய்விக்கும்படி மகோற்கட
மூர்த்தியாரைத் தமதாச்சிரமத்திற் கழைத்துக் கொண்டுபோக-
அவ்விடத்தில் கழுதை வடிவாகவந்த காமன் குரோதன் முதலிய
வனைக வசுரர்களை மாய்த்தும், யானைவடிவமாக வந்த குண்ட
னென்பவனை மல்லயுத்தத்தாற் கொன்று தருமத்தனுடையதிரு
மனையி லெழுந்தருளி யிருக்கையில், முன்னிறந்த தூமன் மனைவி
சிரம்பை கொண்டுவந்த விஷதயிலத்தை - அவளாற் றானே பூசும்
படி செய்தவனைக் கொன்ற பின்பு - தாம்கலியாணக் கோலராய்
தருமத்தத்ர் வேண்டுகோளின்படி யவர்பெண்களாகிய சித்தி புத்
திகளைத் திருக்கலியாண முடித்துக்கொண்டு அங்கு சிலநாளிருந்த

பின்பு - தேவிமார்களோடு சிங்கவாகனத்தின் மேல் அரசனரன்
மனைக் கெழுந்தருளியிருந்தனர்-அப்போதரசன்-தன்மந்திரிகளுக்
கு-சுவாமிகளது பெருமையைத்தெரிவித்து-இவரது சன்னிதியிற்
ருளேதன்குமாரனுக்குவிவாகஞ்செய்விக்கவேண்டுமென்றுகுறிப்
பிக்கஅவர்களிலொருவன்-தேவார்தகனராந்தக சம்மாரத்தினபின்
விவாகம் செய்வது யுத்தமென்று சொல்ல - அரசன்தற்கிசைந்து
நிற்க கேட்ட பெருமானும் அவ்விரன் டசோந்திரர்களும் தமது
கையினால் விராவில்வந்து மடிவர்களெனத் திருவாய்மலர்ந்தனர்
உடனே யஸ்தமயமாக - சந்தியாவந்தன கருமங்களைநிறைவேற்
றிபோஜனமுடித்து திருப்பள்ளிக்குச் சென்றபின் அவ்விரவில்-
விதாரணன் - சுவாலாமுகன் - வியாக்கிரமுகனென்னு மிம்மூவ
ரும் வந்து பட்டனத்தைச் சுட்டழித்து தப்பின ஜனர்களை விழு
ங்கியாவர்க்கும் துன்பஞ்செய்ய - அரசன்கண்டு பயந்து - சுவாமி
களுக்கு விண்ணப்பிக்க - பெருமானும் க்மண்டல நீரை புரோட்
சித்து - பற்றிஎரியும் தியை யவித்து - விதாரணன் - சுவாலாமுக
னைக்கொன்று - வியாக்கிரமுகனை வாயைப்பிளந்தழித்து. அவர்க
ளாலழிந்தபட்டனத்தையு முயிர்களையு மீட்டெழுப்பி யருள-
கண்ட அரசன் தன்மனைவிக்குப் பெருமானருள் விளையாடல்க
ளைத் தெரிவிக்க - மறுநா ளவ்விராஜபத்தினிகையா லரசன்விருந்
தமைத்து பெருமானோடமுதுசெய்கையில் பெருமான் திருப்
பரிகலத்தில் தன்பத்தினியாற் படைத்ததன்றியும் வேறு சில
பதார்த்தங்களும் திருமேனியில் தான் சூட்டினதல்லாமல் வேறு
சிலபூஷணங்களு மிருக்கக் கண்டையங்கொண்டு வினாவிய வரச
னுக்கு - அவற்றையர்ப்பித்த புருசுண்டியின் அன்பின் பெருமை
யைக்கூற-கேட்டவரசன் அவரைத் தன்னகிற்றருவித்துப்பூஜிக்க
வபேகித்தவனாய் - பெருமான்கட்டளைப்படி தண்டகவனமடைந்
தம்முனிவரை வணங்கியக்கடவுட் டிருவவதார லீலைகளைத்தை
யுங் கூறியழைக்க அவர்வருதற்குமறுக்க மீண்டுமகோற்கடர்கற்
பித்தவகையே கஜானனொனத் திருநாமத்தைக் கூறியழைத்து
வந்து சோடசோபசாரமுடன் பூசித்து மகிழ்ந்து மூவருமொரு
ங்கு விருந்துண்டபின் - புருசுண்டி முனிவர் தம தாச்சிரமத்திற்
குச் சென்றனராக - மறுநாள் மேகனென்னு மோரசுரன்-ஜோதி
டனாக வடிவங்கொண்டு அரசனிடஞ்சென்று துற்போதனைசெய்
திருக்கும்போது - பெருமானவன் சென்று தாமே ஜோதிடம்
கேட்டு மகிழ்ந்து பரிசளிப்பவர்போல முத்தாரத்தை யணிவித்
தழித்தும், பழங்கினறும் தவனையுமாகத் தோன்றி நின்ற - கூப
ன்கந்தனெனு ம்சுரர்களைச் சங்கரித்தும், இவையனைத்தையுங்
கேள்வியுற்ற நரார்தகன் தனதுசிறப்பான பதங்கனுடைய புத்
திராளெனும் அம்பன் - அந்தகன் - துங்கன் - இவர்களைச் சேனை

களோடேவ - அவர்கள்வந்து மாயைப்போர்செய்ய - மகோற்கட-
 மூர்த்திகள்வந் தம்மூவரையும் சேனைகளையு மொருங்கழித்தனர்,
 அப்பாதகர் மூவரும் இறந்தசெய்தியை யவர்கள் தாயாகிய பிரம
 னாகேட்டுவருந்திமகோற்கடப்பிள்ளையாரை வஞ்சித்துக்கொல்ல
 அதிதி வடிவங் கொண்டுவந்து - விஷங்கலந்ததின் பண்டங்களைக்
 கொடுக்க வதை யக்கடவுள் புசிக்குமளவி லவ்விஷம் அப்பிரம
 னாயின் தலைக்கேறிமாய்ந்தனள், இவ்வாறக்கடவுண் மகத்வங்க
 னைக்கண்ட அந்நகரவாசிகள் பெருமானுக்கு விருந் தமைக்கும்
 படி அரசன் முன்னிலையில் விண்ணப்பித்தவாறே மறுநாள்நடத்
 த-பிள்ளையாரு மாங்காங்கவர்கள் பூசையைக் கொண்டருளியது
 போல அதுதினத்தில் - சுக்கிலன் - வித்துருமை யெனுந் தம்பதி
 கள் ஏழைப்பத்திசெய்த புல்லரிசி யமுதுண்டு, பெருஞ்செல்வ
 மளித்து திருவிளையாடல் செய்திருக்கையில் நாரதரா லறிந்து
 வந்த - ஜனகாதியர்க்கும் கிருபை வழங்கியவர்களோடும் அரச
 னோடு மரண்மனையிலத்தினமே திருவமுது செய்தருளினர்-அது
 நிற்க-தன்னு லேவப்பட்ட அவுணவீரரொல்லா மடிந்தவர்களன்றி
 மீண்டவராமையாகக் கண்ட நராந்தகன் கவலைகொண்டு - சூலன்
 சகலனென்பவர்களைத் தூதாகஏவ-அவ்விருவரு மானிடவடிவோ
 டும்சென்றுமகோற்கடப் பிள்ளையாரைக்கண்டு வஞ்சகத்தாற்கொ
 ல்லரினைத்து-தங்கள் சுயரூபத்தோடு மெழுந்து அவர் திருக்கரங்க
 னைப் பற்றலும் - அக்கைகளை யுதறி பெருமானவர்களைப் பற்றி
 நிலத்திலறையப்போகையில்-அவர்கள் பிரார்த்திக்க விரங்கி அவர்
 களை நராந்தகனுக் கறிவிக்கும்படி சில முக்கிய வார்த்தைகளைச்
 சொல்லிவிடுக்க அவர்களும் சென்று நடந்தசெய்திகளை சாங்க
 மாகச் சொல்லக்கேட்ட நராந்தகன் - மானமும் கோபமு மேற்
 கொண்டு-தானே சதுரங்க சேனைகளோடும் யுத்தசன்னாக னாய்ச்
 சென்று காசிநகரத்தை யடைந்து முத்திக்கைசெய்ய - தூதரா
 லறிந்த அரசன் - நால்வகைச் சேனையோடுஞ் சென்று - அசுரப்
 படையோடு போபோற்று அப்படைகளை முறித்து நிற்கையில்-
 நராந்தகன் சீறி - அரசன்தானைகளை யதப்படுத்தி - யவ்வரசனையு
 மவன்மக்க ளைமச்சர் முதலியோரையுஞ் சிறைப்படுத்தி ஜெய
 லாபனய் காசிப்பட்டணத்துட் பிரவேசித்தனன் - இச்செய்தி
 தூதரார் கேள்வியுற்ற அவ்வரசன் மனைவியாகிய அம்பையென்ப
 வள் - மனம்வருந்தி மகோற்கடப் பெருமான் சன்னிதியடைந்து
 விண்ணப்பிக்க-பிள்ளையாரும் அபயந்தந்தருளி யுத்தத்திற்கெழுந்
 தருளத் திருவுளங்கொண்ட மாத்திரத்தில் - அவர் திருமுகத்தி
 னின்று மனந்த சேனைகளோடும் குறுரனென்பவன் தோன்றி
 ஆகாரம்வேண்டி நிற்க-அவனை-நராந்தகனுடைய சேனைகளையுண்
 டு-அவன்சிறையி லகப்பட்ட காசிராஜன் முதலியோர்களை மீட்டு

வரக்கடவையென்றேவ-அவனவ்வண்ணமேசென்று-அசுரசேனை
களை யெல்லாமழித்து - நராந்தகனையும் தேரு டெடுத்து வானிற்
கடாவி மூர்ச்சிக்கப் பண்ணி - காசிராஜன் முதலியோரை யழைத்
துக்கொண்டு சன்னிதானத்தை யடைந்தான்-நராந்தகன்மூர்ச்சை
தேறிந்து மாயைப்போர்செய்துவர - பெருமான் அவனைச் சங்
கரிக்கும்படி தாமே எழுந்தருளி அவன் மாயைகளெல்லாவற்றை
யும் நாசஞ்செய்து - கடைமுறையில் சிரகரசரணங்களை யறுத்
தெறியுந்தோறு முனைத்துவரக்கண்டு அவன் பெற்றிருக்கும் வரத்
தைதிருவுளஞ்செய்தோர் விஸ்வரூபங்கொண்டருள-நராந்தகன்-
தானு மவ்வாறுருக்கொண் டெதிரிநீர்க - பெருமான்கண்டு - அவ
னைக்கீழேதள்ளி மார்பை திருவடி நகத்தாற்பிளந்து அவனுடலைத்
தேய்த்தருளி யப்போரை முடித்து - அசன் முதலியவர்களோடு
காசிப்பட்டணத்திற் கெழுந்தருளினர்-இச்செய்தியறிந்த தேவாந்
தகன்அதிகதுக்கத்தையடைந்து ஒருவாறுதேறி-மறுநாள்தயகால
த்தில் புத்தசன்னத்தனய் சகலசேனைகளோடும் புறப்பட்டுகாசிப்
பட்டணத்தையடைய-அசனதையுணர்ந்து - அஞ்சிபெருமானுக்
கு விண்ணப்பிக்க-அவரவனைத்தேற்றி-உபயநாச்சிமாரோடும் சிங்
காருடராய்பூதப்படைகளுடன்யுத்தகளமடைந்து-பகைவர்சேனை
ப்பெருக்கைப் பார்த்து-அவற்றையழிக்கும்படி சித்திதேவியாருக்
குக் கட்டளையிட்டருள-அவரும் அணிமாவாதிளண்வகை சித்தி
சத்திகளை ஏவ - அச்சத்திகளவந்து தேவாந்தகன் படைகளையும்
படைவீரர்களையு மழிக்க - அவன்கண்டு கோபித்து - அச்சத்திக
ளோடு போர்செய்து முறியடிக்க அதுபோ தீசத்வசத்திப்புருவ
நெரிப்பிலுண்டானவோர்சத்தியாங்கத்தேவாந்தகனுக்குபேகை
செய்திருந்த சுக்கிரனை விழுங்கி வயிற்றில் வைத்திருந்தனளாக-
அக்கொடும்போர்க்கவ் வெண்மர்களாற்றாது - தம்மைஏவியசித்தி
தேவியாரிடம் சென்று முறையிடக்கண்டு - அருகிருந்த புத்தி
தேவியார் பவுத்தேவி யெனுஞ் சத்தியை ஏவ - அவள்சென்று
சேனைகளைச் சிலநேரம் போராடிக் கொன்று பின்பு சேனைக
ளோடு அத்தேவாந்தகனையு மெடுத்து விழுங்கி தன்னை ஏவிய
தேவியாரிடஞ் செல்லும்போது - அழியாவரம் பெற்ற - தேவாந்
தகன்-குக்குமவடிவத்தால் வெளிப்பட்டு தன் தந்தையிடஞ்சென்
றுமுறையிட-அதுபோதவன்கூறின மந்திரத்தையுச்சரித்து அன்
திரவி லோர்வேள்வியை முடித்து - அதனாலுண்டான படைகளை
யும் குதினாயையுங் கொண்டு மறுநாட்காலை போர்க்களத்தடுக்க-
சத்திகணங்களும் - பூதகணங்களும் - இராசுதகணங்களுட னெ
திர்த்து போர்செய்கையில் -தெய்வப்படைகள் இளைக்க - கண்ட
குதாரன் - தேவாந்தகன் சேனைகளிற் றலைப்பட்டு நாசம்செய்து
அவனோடு தெய்வப்படைகளாற் போர்புகையில் - அவனஞ்சி-

விண்ணில் மறைந்தேவின காந்தர்வ மோகனஸ்திரத்தால் குறாரன் மயங்கிநிற்க - தேவாந்தகன் - மறுபடியும் பூமிக்குவந்து-வேரோர் வேள்விமுடித்து - பெருமான் படைகளை எல்லாம் - அதப்படுத்தும் படியோர் - பெண்பூதத்தை ஏவ - அப்பூதம்வருங்கால்-பிள்ளையார் - அம்மோகப் படையை ஞானப்படையா லழித்தவுடன் - குறாரனும் சமர்க்கெழ - அதுபோதவனைத் தடுத்து-புவுத்தேவி - சென்றப்பெண் பூதத்தைப்பொருதழிக்க - அதுகண்ட தேவாந்தகன் போர்க்குவர - அவனைக்குறார னெதிர்த்து போர்செய்தினைக்க-அதுகண்டு தேவர்கள் முறையிட-பெருமான் திருவுளங்கூர்ந்து - சாரதியாகிய வாயுவை எச்சரித்து-இரதத்தை நடத்திக்கொண்டுபோய் தேவாந்தகனைவளைத்து-யுத்தஞ்செய்கையில் - மகோற்கடர் - அவனுடைய - கிரீடம் - தூணி-வில்-தேர்-சேமத்தேர்-இவற்றை துறுக்கியும்-ஓமருண்டத்துதித்த குதிரைமீதவனுர்ந்து வாட்போரிட - தமதுமழுவாயுத்தா லவ்வானையும் தூணியையும் பொடித்துக் குதிரையையும் நிலத்தில் வீழ்த்தின பின் - தெய்வப்படகளாலு மவனுடன் பெரும்போராற்றி-மறுநாள் போர்க்களத்தில் அத்தேவாந்தகன் பெற்றிருக்கும் சிவானுக்கிரகத்தைத் திருவுளத்தடைத்து உடனேயானைமுகங்கொண்டு-தமது தந்தங்களி லொன்றையொடித்து திருக்கரத்திற் கொண்டருளலும்-அதுகண்ட தேவாந்தகன்பறிக்கவோடித் தேர்மேற்பாய-அங்ஙனே பெருமான்க்கோடாயுத்தால் - அவன் தலை பொடிபடத்தாக்கி மாய்த்தருளினர்-அதுகண்ட தேவர்களுமுனிவர்களு மலர்மாரிசொரிந்து வேதவாக்கியங்களாற் புகழ்ந்துகளித்துக்கூத்தாடினர் - பின்பு மகோற்கடரும்-அத்திருவுருவினைமாற்றி முன்போல பிள்ளைப் பெருமானாய் - உபயநாச்சிமார்களோடு - வீரசிங்க மூர்ந்து - போரிவிறந்தோ ரனைவரையு முய்வித்து - தமதோர் வீரசத்தி வயிற்றுளிருந்த சுக்கிரனை வெளிப்படுத்தி யவனிடஞ்செல்ல வேவி - அரசன் முதலியோர் புடைசூழ்ந்துவர நகரப்பிரவேசமாகி - அங்கரசன்மகனுக்கு சமஸ்த சம்பிரமத்தோடு மணவினைமுடிப்பித்து-யாவார்க்கும்பேரருள்வழங்கி-அக்காசிப்பதியைவிட்டு-கசியபாச்சிரமஞ்சென்று அங்கு சிலநாளிருந்து-தமது ஆனந்தபவ்னமெனுந் திருப்புவனத்திற் கெழுந்தருளினர் - அதுமுதல் காசிபர் ஓராலயஞ்சமைத்து மகோற்கடப்பெருமானை விக் கிரகவடிவங்கண்டு ஸ்தாபனஞ்செய்து வழிபட்டிருந்தனர். அவ்வாறேகாசிராஜனு முற்கலமுனிவர் அனுக்கிரகப்படி மகோற்கடப் பெருமானை திருவுருக்கண்டு வழிபட்டியுந்தனர்.

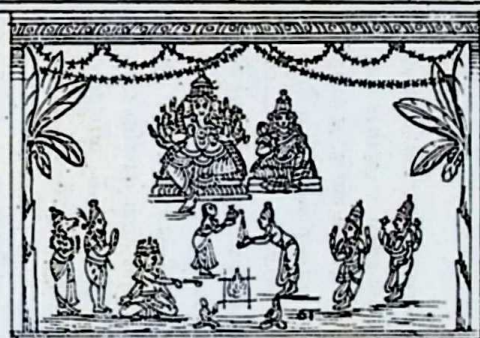

பிரம புத்திரனான மர்சிமுனிவர் - பிதாவால் கணேசமான் மியத்தை யுபதேசிக்கப்பெற்று அரியதவஞ்செய்து கணேசரிடத் தில் முவுலகத்தினுந்தன் னுணைசெல்லவும் வற்றாத செல்வமும் மாளாத ஆயுளும் புத்திரப்பேறும் உமாதேவியார் புத்திரியாய் வரவும் - அவரை சிவபெருமான் மணம்புரிபவுமாகவரம்பெற்று தேவர் - முனிவர்-அசுரர்முதலிய கணங்கள்வாழ்த்த தேவவல்லி யெனுங்கள்னிகையைமணந்துபிரமநகரத்தில் வாழுநாளில்-கைலை யில் சிவபெருமானோடு வீற்றிருந்த உமாதேவியார்-தலைவனைவணங்கி உலக நிலைமையையினுவ - அகிலகாரணரும் - உலக முற்றும் தமது சத்தியியாபகத்துள்ளதென்று திருவாய் மலர்ந்தருள-கேட்ட அம்மையும்-ஆயின்-சத்தியாமன்றோவெனத்தருக்கிக்கூற-அங்ஙனேபெருமான் புன்னகைசெய்து - சர்வசத்திகளையும் நடத் தும் - தமதுபிரோக மாத்தினையை யோர்கணம்சுருக்கியருளலும் அதனால் உலகெலாம் சடமாக அனேககற்பகாலங்கிடக்க - கண்ட உலகமாத்ரவும் அஞ்சி - தமதபராதத்தை சுஷமித்துஉலகுய்யவருளும்படி பிரார்த்திக்க - பெருமான் கருணைபூத்தளவில் - உய்ந்தெழுந்த அரிபிரமேந்திராதிசமஸ்த ஆன்மாக்களும் - தாங்கள் பெருந்தகைப்பிரானைமறந்து சடத்துவத்திருந்த குற்றம் தீர்வாக வருளும்படி. சன்னிதியடைந்து பிரார்த்திக்க - உடையநாயகன் அக்குற்றத்துமதன்று - உமையவளதெனத்திருவுளம்பற்ற - அவா ளனைவரும்வணங்கித்தமிருக்கைசென்றபின்பெருமாட்டியாரும் - உலகநாதனைவணங்கிஅப்பிழையொழிவருளும்படி.விண்ணப்பிக்க-பெருமான் திருவருள்கூர்ந்து பிராட்டி மூகநோக்கி-மர்சிபாலவ தரிக்கக் கட்டளையிட்டருள - தலை யவ்வாதே யமுனையாற்றிற் பூத்ததோர்தாமனாமலரின்மீது வலம்புரிவடிவமாய்சிவனாமந்தியா னித்து தவஞ்செய்திருக்கையில்-அங்குநிரடவந்தமர்சிகண்டடுக் கது மோர்பெண்குழலிவடிவாக-அம்மையாமென் றெடுத்துபெருங்காரிகூர்ந்தவனாய் தந்தேவி சுரத்தரிக்க - அவள் வாங்கிய வள

வல்லபை கணேசர்.

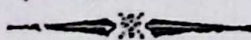

வீல் கொங்கையில் சுரந்தபாலைப்புகட்டி மகண்மைகொண்டு-வல்லபையெனத்திருநாமஞ்சாற்றி வளர்த்துவருங்கால் - அம்மைக்கையாண்டுசெல்ல-பரமனைத் திருமணஞ் செய்யவேண்டி தவஞ் செய்யத்தந்தையாய் நிரைசவுகொண்டு - அவர்கற்பித்தவேறேரிடத்து சேடியரோடுஞ்சென்றிருந்து பன்னிரண்டாண்டளவாய்த் தவஞ்செய்ய - அமலனும் இரங்கி ஓரந்தணவடிவத்தோடி தவச்சாலைசென்று அபிராமி தவத்தை சல்லாபவார்த்தையாற் சோதித்துபின் திவ்வியமங்களகோலத்தோடு கணேசமூர்த்திபடிவங்கொண்டு மயூராருடராய் தாகுகொடுத்தருள-ஏமதன்னையும் மும்முறைவணங்கிஇனிப்பிரியாவரம்வேண்டிநிற்கையில்-அருகிருந்தசேடியரோடித்தந்தையாராகியமரீசிமுனிவர்க்குநிகழந்தனகூறக்கேட்டகங்களித்து அவர்-அத்தவச்சாலையடைந்து மகளானாயும் பெருமானாயும் தமதிருக்கைசேரச்சேர்த்து - விதிப்படி சுபமுகூர்த்தத்தில் சர்வாலங்காரமண்டபத்தில்-அந்நித்தியகலியாண நிருவருக்கும் உலகுய்யும்படி திருக்கலியாண மகோற்சவநடத்துகையில் - விஷ்ணுவும் ஆளுடையார் சன்னிதியடைந்து - தம்முடைய பெண்மக்கள் பன்னிருவரையும் திருமணம் புரிந்தருள வின்னப்பிக்க-திருவுளமிசைந்து அவர்களை யு மவ்வாறேவரித்தருளியபோது - மீட்டிமக்கேசவன் பணிந்து முப்பொருட்டிறமும் அவற்றையுணருமார்க்கமும் உபதேசிக்கும்படி வின்னப்பஞ்செய்ய- பரமாசிரியராகிய மகேசரும் திருவுளமிரங்கியனுக்கிரகித்தருளி-விஸ்வரூபநரிசனையோடுபல வரங்களையுங்கடாகித்து-மரீசிமுனிமுதலிய அடியவர்களுக்கும் நந்தாவரம்பலவுமனுக்கிரகித்து வல்லபப்பிரான் நாச்சிமார்களோடு மணித்தீபமென்னும் சிவபுரத்திற் கெழுந்தருளி சர்வான்மாக்களும் உய்யும்படி இனிதுவற்றிருந்தனர்.

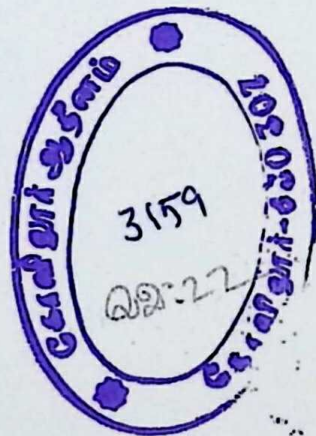
இலீலாகாண்டம் முற்றிற்று.

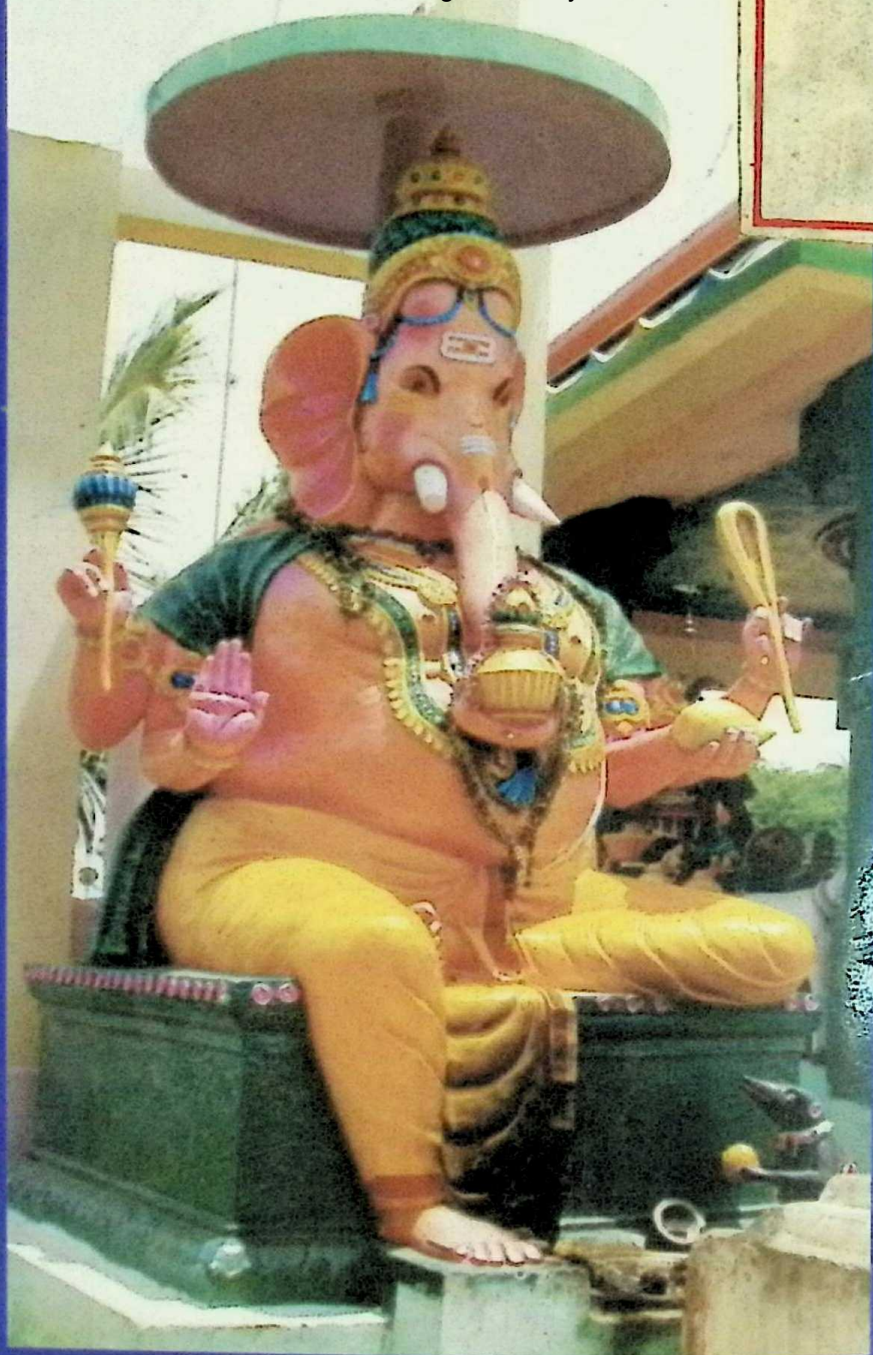
—❧—
வாழி .

சுருதமூடிசமாமூர்தி	வாழி
செழ்பரசாம்புஜம்பாசாங்குசமும்	வாழி
தங்கஜானமேகதந்தம்	வாழி
சுதர்ப்புஜம்லம்போதரம்வகரதுண்டம்	வாழி
பொங்குமெழிற்சித்திபுத்தியலபை	வாழி
பொருளுஞ்ஞாநபொந்ஞன்மலர்கள்	வாழி
தங்கலிகாயகர்தமிந்நாற்பெருக	வாழி
தநிசெய்தொண்டர்பல்லாண்டுகேதி	வாழி.

விநாயகபுராணம்